

Uradni list

Evropske unije

L 165

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 56

18. junij 2013

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) št. 524/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spletnem reševanju potrošniških sporov ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES (Uredba o spletnem reševanju potrošniških sporov) 1
- ★ Uredba (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES ⁽¹⁾ 13
- ★ Uredba (EU) št. 526/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o agenciji Evropske unije za varnost omrežij in informacij (ENISA) in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 460/2004 ⁽¹⁾ 41
- ★ Uredba (EU) št. 527/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1528/2007 glede izločitve več držav s seznama regij ali držav, ki so zaključile pogajanja 59
- ★ Uredba (EU) št. 528/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 450/2008 o carinskem zakoniku Skupnosti (Modernizirani carinski zakonik) glede datuma začetka njene uporabe 62

Cena: 4 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

DIREKTIVE

- ★ Direktiva 2013/11/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o alternativnem reševanju potrošniških sporov ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES (Direktiva o alternativnem reševanju potrošniških sporov) 63

SKLEPI

- ★ Sklep št. 529/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o pravilih za obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč, spremembo rabe zemljišč in gozdarstvom, ter informacijah o ukrepih v zvezi s temi dejavnostmi 80

II *Nezakonodajni akti*

SKLEPI

2013/272/EU:

- ★ Sklep Evropskega sveta z dne 22. maja 2013 o številu članov Evropske komisije 98

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 524/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 21. maja 2013

o spletnem reševanju potrošniških sporov ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES (Uredba o spletnem reševanju potrošniških sporov)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ki nastanejo pri spletni prodaji blaga ali ponudbi storitev. To je zlasti pomembno, ko potrošniki nakupujejo čez mejo.

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po predložitvi osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(3) Komisija je v Sporočilu z dne 13. aprila 2011 z naslovom „Akt za enotni trg – Dvanajst pobud za okrepitev rasti in zaupanja – „Skupaj za novo rast““ opredelila zakonodajo o alternativnem reševanju sporov (ARS), ki vključuje sklop, namenjen elektronskemu trgovanju, kot eno od dvanajstih pobud za okrepitev rasti in zaupanja v enotni trg.

(4) Razdrobitev notranjega trga ovira prizadevanja za spodbujanje konkurenčnosti in rasti. Poleg tega neenakomerna dostopnost, kakovost in ozaveščenost o enostavnih, učinkovitih, hitrih in cenovno ugodnih sredstvih za reševanje sporov, ki nastanejo zaradi prodaje blaga ali opravljanja storitev po Uniji, predstavlja oviro znotraj notranjega trga, ki slabi zaupanje potrošnikov in trgovcev v čezmejno kupovanje in prodajanje.

(1) V členu 169(1) in točki (a) člena 169(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) je določeno, da mora Unija prispevati k zagotavljanju visoke ravni varstva potrošnikov z ukrepi, ki jih sprejme v skladu s členom 114 PDEU. V členu 38 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je določeno, da politike Unije zagotavljajo visoko raven varstva potrošnikov.

(2) V skladu s členom 26(2) PDEU notranji trg zajema območje brez notranjih meja, na katerem je zagotovljen prosti pretok blaga in storitev. Da bi potrošniki zaupali v digitalno razsežnost notranjega trga in uživali njene koristi, morajo imeti dostop do enostavnih, učinkovitih, hitrih in cenovno ugodnih načinov za reševanje sporov,

(5) Evropski svet je v svojih zaključkih z dne 24.–25. marca in 23. oktobra 2011 pozval Evropski parlament in Svet, naj do konca leta 2012 sprejmeta prvi sveženj prednostnih ukrepov za ponovni zagon enotnega trga.

(6) Notranji trg je realnost za potrošnike v vsakodnevnem življenju, ko potujejo, nakupujejo in plačujejo. Potrošniki so ključni akterji na notranjem trgu, zato bi morali biti v njegovem središču. Digitalna razsežnost notranjega trga je vse pomembnejša za potrošnike in trgovce. Potrošniki vse pogosteje nakupujejo prek spleta in vse več trgovcev prodaja na spletu. Potrošniki in trgovci bi morali zaupati v opravljanje transakcij na spletu, zato je bistveno, da se odpravijo sedanje ovire in se okrepi zaupanje potrošnikov. Razpoložljivost zanesljivega in učinkovitega spletnega reševanja sporov (SRS) bi lahko pomembno prispevala k doseganju tega cilja.

⁽¹⁾ UL C 181, 21.6.2012, str. 99.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. marca 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 22. aprila 2013.

- (7) Možnost enostavnega in cenovno ugodnega reševanja sporov lahko okrepi zaupanje potrošnikov in trgovcev v digitalni enotni trg. Vendar se potrošniki in trgovci še vedno srečujejo z ovirami pri iskanju izvensodnih rešitev, zlasti za spore, ki nastanejo pri čezmejnih spletnih transakcijah. Zato zdaj taki spori pogosto ostanejo nerešeni.
- (8) SRS ponuja enostavno, učinkovito, hitro in cenovno ugodno izvensodno reševanje sporov, nastalih pri spletnih transakcijah. Vendar trenutno primanjkuje mehanizmov, ki bi potrošnikom in trgovcem omogočali elektronsko reševanje takih sporov; to škoduje potrošniku in predstavlja oviro, še zlasti za čezmejne spletne transakcije, ter ustvarja neenake pogoje za trgovce in tako ovira splošni razvoj spletnega trgovanja.
- (9) Ta uredba bi se morala uporabljati za izvensodno reševanje sporov v zvezi s pritožbami, ki jih sprožijo potrošniki s prebivališčem v Uniji proti trgovcem s sedežem v Uniji in jih zajema Direktiva 2013/11/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o alternativnem reševanju potrošniških sporov (Direktiva o alternativnem reševanju potrošniških sporov) ⁽¹⁾.
- (10) Da bi zagotovili, da se lahko platforma za SRS uporablja tudi za postopke ARS, ki omogočajo trgovcem, da vložijo pritožbe proti potrošnikom, bi se morala ta uredba uporabljati tudi za izvensodne poravnave sporov v zvezi s pritožbami, ki jih sprožijo trgovci proti potrošnikom, če ustrezne postopke ARS ponujajo organi ARS, vključeni na seznam v skladu s členom 20(2) Direktive 2013/11/EU. Uporaba te uredbe za take spore državam članicam ne bi smela nalagati nikakršne obveznosti, naj zagotovijo, da organi ARS nudijo take postopke.
- (11) Čeprav bodo imeli koristi od platforme za SRS predvsem potrošniki in trgovci, ki izvajajo čezmejne spletne transakcije, bi se morala ta uredba uporabljati tudi za domače spletne transakcije, tako da bi na področju spletne trgovine resnično omogočili enake konkurenčne pogoje.
- (12) Ta uredba ne bi smela posegati v Direktivo 2008/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o nekaterih vidikih mediacije v civilnih in gospodarskih zadevah ⁽²⁾.
- (13) Opredelitev pojma „potrošnik“ bi morala zajemati fizične osebe, ki delujejo zunaj svoje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti. Kadar pa je pogodba sklenjena deloma za namene trgovske dejavnosti osebe in deloma zunaj okvira njene trgovske dejavnosti (pogodba z dvojnim namenom), pri čemer je namen trgovske dejavnosti tako omejen, da ne prevladuje v celotnem kontekstu ponudbe, bi morala ta oseba prav tako šteti za potrošnika.
- (14) Opredelitev pojma „pogodba o spletni prodaji ali spletnih storitvah“ bi morala zajemati pogodbe o prodaji ali storitvah, kadar trgovec ali njegov posrednik ponudi blago ali storitve prek spletnega mesta ali drugih elektronskih sredstev, potrošnik pa to blago ali storitve naroči na tem spletnem mestu ali prek drugih elektronskih sredstev. Zajemati bi morala tudi primere, v katerih je potrošnik dostopal do spletnega mesta ali druge storitve informacijske družbe prek mobilne elektronske naprave, na primer mobilnega telefona.
- (15) Ta uredba se ne bi smela uporabljati za spore med potrošniki in trgovci, ki nastanejo pri pogodbah o prodaji ali storitvah, sklenjenih izven spleta, ter za spore med trgovci.
- (16) To uredbo bi bilo treba obravnavati v povezavi z Direktivo 2013/11/EU, ki od držav članic zahteva, naj zagotovijo, da je vse spore med potrošniki s prebivališčem in trgovci s sedežem v Uniji, ki nastanejo pri prodaji blaga ali opravljanju storitev, mogoče predložiti organu ARS.
- (17) Države članice bi morale potrošnike spodbujati, naj, preden predložijo svojo pritožbo organu ARS prek platforme za SRS, stopijo v stik s trgovcem prek vseh ustreznih sredstev, da bi ta spor rešili sporazumno.
- (18) Namen te uredbe je vzpostaviti platformo za SRS na ravni Unije. Platforma za SRS bi morala imeti obliko interaktivnega spletnega mesta in nuditi enotno vstopno točko za potrošnike in trgovce, ki iščejo izvensodno rešitev sporov, nastalih pri spletnih transakcijah. Platforma za SRS bi morala zagotavljati splošne informacije o izvensodnem reševanju pogodbenih sporov med trgovci in potrošniki, ki nastanejo pri pogodbah o spletni prodaji ali spletnih storitvah. Potrošnikom in trgovcem bi morala omogočati vložitev pritožb z izpolnitvijo elektronskega obrazca za pritožbe, ki je na voljo v vseh uradnih jezikih institucij Unije, ter priložitev ustreznih dokumentov. Pritožbe bi morala prenesti na organ ARS, pristojen za reševanje zadevnega spora. Platforma za SRS bi morala brezplačno nuditi orodje za elektronsko vodenje zadev, ki organu ARS omogoča, da prek platforme za SRS vodi postopek za rešitev spora s strankama. Organi ARS ne bi smeli biti zavezani, da uporabljajo orodje za vodenje zadev.

⁽¹⁾ Glej stran 63 tega Uradnega lista.

⁽²⁾ UL L 136, 24.5.2008, str. 3.

- (19) Komisija bi morala biti odgovorna za razvoj, delovanje in vzdrževanje platforme za SRS in zagotavljati vse tehnične zmožljivosti, potrebne za delovanje platforme. Platforma za SRS bi morala nuditi funkcijo elektronskega prevajanja, ki strankama in organu ARS omogoča pridobitev informacij, ki se izmenjajo prek platforme za SRS in so nujne za rešitev spora, po potrebi tudi v prevodu. Ta funkcija bi morala biti zmožna opraviti vse nujne prevode in biti po potrebi podprta s človeškim posredovanjem. Komisija bi morala na platformi SRS prav tako zagotavljati informacije za pritožnike glede možnosti, da zaprosijo za pomoč pri kontaktnih točkah za SRS.
- (20) Platforma za SRS bi morala zagotavljati varno izmenjavo informacij z organi ARS in spoštovati načela, na katerih temelji evropski okvir interoperabilnosti, sprejet v skladu s Sklepom 2004/387/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o interoperabilnem zagotavljanju vseevropskih e-vladnih storitev javnim upravam, podjetjem in državljanom (IDABC) ⁽¹⁾.
- (21) Platforma za SRS bi morala biti dostopna, zlasti prek portala „Tvoja Evropa“, vzpostavljenega v skladu s Prilogo II Sklepa 2004/387/ES, ki zagotavlja dostop do vseevropskih, večjezičnih spletnih informacij in interaktivnih storitev podjetjem in državljanom v Uniji. Platformi SRS bi bilo treba zagotoviti vidnost na portalu „Tvoja Evropa“.
- (22) Platforma za SRS na ravni Unije bi morala temeljiti na obstoječih organih ARS v državah članicah ter spoštovati pravne tradicije držav članic. Organi ARS, ki jim je posredovana pritožba prek platforme za SRS, bi morali zato uporabljati svoja postopkovna pravila, vključno s pravili o stroških. Vendar je namen te uredbe določiti nekaj skupnih pravil za te postopke, ki bodo zagotavljala njihovo učinkovitost. To bi moralo vključevati pravila, s katerimi bi zagotovili, da takšno reševanje sporov ne zahteva fizične navzočnosti strank ali njunih zastopnikov pred organi ARS, razen če njegova postopkovna pravila to omogočajo ter se stranki o tem strinjata.
- (23) Z zagotovitvijo, da so vsi organi ARS, vključeni na seznam v skladu s členom 20(2) Direktive 2013/11/EU, registrirani na platformi SRS, bi se morala omogočiti popolna razpoložljivost spletnega izvensodnega reševanja za spore, ki nastanejo pri pogodbah o spletni prodaji ali spletnih storitvah.
- (24) Ta uredba ne bi smela preprečevati delovanja nobenega obstoječega organa za reševanje sporov v Uniji, ki deluje na spletu, ali mehanizma za spletno reševanje sporov v Uniji. Organom ali mehanizmom za reševanje sporov ne bi smela preprečiti reševanja spletnih sporov, ki so jim neposredno predloženi.
- (25) V vsaki državi članici bi bilo treba določiti kontaktne točke za SRS, kjer sta najmanj dva svetovalca za SRS. Kontaktne točke za SRS bi morale podpirati stranki, vpleteni v spor, predložen prek platforme za SRS, ne da bi bile zavezane k prevodu dokumentov, povezanih s tem sporom. Države članice bi morale imeti možnost, da pristojnost za kontaktne točke za SRS prenesejo na svoje centre mreže evropskih potrošniških centrov. Države članice bi morale uporabljati to možnost, da bi kontaktne točke za SRS lahko v celoti izkoristile izkušnje centrov mreže evropskih potrošniških centrov za lažje reševanje sporov med potrošniki in trgovci. Komisija bi morala vzpostaviti mrežo kontaktnih točk za SRS, da bi slednje lažje sodelovale ter delovale, v sodelovanju z državami članicami pa bi morala zagotoviti ustrezno usposabljanje za kontaktne točke za SRS.
- (26) Pravica do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča je temeljna pravica, ki jo določa člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. SRS ni namenjen in ne more biti zasnovan tako, da bi nadomestil sodne postopke, potrošnikom ali trgovcem pa tudi ne bi smel odvzeti pravice do pravnih sredstev pred sodiščem. Ta uredba zato strankam ne bi smela preprečiti uveljavljanja pravice dostopa do sodnega sistema.
- (27) Za obdelavo informacij na podlagi te uredbe bi moralo veljati popolno varstvo zaupnosti in upoštevanje pravil o varstvu osebnih podatkov iz Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽²⁾ ter Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov ⁽³⁾. Navedena pravila bi se morala uporabljati pri obdelavi osebnih podatkov, ki jo na podlagi te uredbe izvajajo različni akterji platforme za SRS, ne glede na to, ali delujejo samostojno ali skupaj z drugimi tovrstnimi akterji.
- (28) Posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, bi morali biti seznanjeni z obdelavo njihovih osebnih podatkov na platformi za SRS in vanjo privoliti ter seznanjeni s svojimi pravicami v zvezi s to obdelavo, zato Komisija objavi izčrpno obvestilo o varovanju zasebnosti, ki v jasnem in preprostem jeziku pojasnjuje postopke obdelave, izvedene v pristojnosti različnih akterjev platforme, v skladu s členoma 11 in 12 Uredbe (ES) št. 45/2001 ter v skladu z nacionalno zakonodajo, sprejeto na podlagi členov 10 in 11 Direktive 95/46/ES.

⁽¹⁾ UL L 144, 30.4.2004, str. 62.

⁽²⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

⁽³⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

- (29) Ta uredba ne bi smela posegati v določbe o zaupnosti v nacionalnih zakonodajah glede ARS.
- (30) Da bi zagotovili široko ozaveščenost potrošnikov o obstoju platforme za SRS, bi morali trgovci s sedežem v Uniji, ki sklepajo pogodbe o spletni prodaji ali spletnih storitvah, na svojih spletnih mestih zagotoviti elektronsko povezavo do platforme za SRS. Trgovci bi morali tudi objaviti svoj elektronski naslov, da imajo potrošniki prvo kontaktno točko. Pomemben delež pogodb o spletni prodaji ali spletnih storitvah se sklene z uporabo spletnega trga, ki približujejo ali lajšajo spletne transakcije med potrošniki in trgovci. Spletni trgi so spletne platforme, ki trgovcem omogočajo, da izdelke in storitve nudijo potrošnikom. Taki spletni trgi bi zato morali biti enako zavezani, da zagotovijo elektronsko povezavo na platformo za SRS. Ta obveznost ne posega v člen 13 Direktive 2013/11/EU v zvezi z zahtevo, da trgovci obveščajo potrošnike o postopkih ARS, ki pokrivajo navedene trgovce, ter o tem, ali se zavezujejo k uporabi postopkov ARS za reševanje sporov s potrošniki. Poleg tega ta obveznost ne bi smela posegati v točko (t) člena 6(1) in člen 8 Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov⁽¹⁾. Točka (t) člena 6(1) Direktive 2011/83/EU določa, da mora trgovec pri potrošniških pogodbah, sklenjenih na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov, potrošnika obvestiti o možnosti izvensodnega reševanja pritožbe in drugih pravnih sredstev, ki se uporabljajo za trgovce, ter načinu dostopanja do teh, preden se potrošnik zaveže s pogodbo. Zaradi istih razlogov ozaveščanja potrošnikov bi morale države članice spodbujati združenja potrošnikov in podjetniška združenja, naj objavijo elektronsko povezavo na spletno mesto platforme za SRS.
- (31) Da se upoštevajo kriteriji, s katerimi organi SRS opredelijo svoja področja uporabe, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte za prilagoditev informacij, ki jih mora pritožnik navesti v elektronskem obrazcu za pritožbe, ki je na voljo na platformi za SRS. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (32) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z delovanjem platforme za SRS, podrobnostmi za vložitev pritožbe in sodelovanjem v okviru kontaktnih točk SRS. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije⁽²⁾. Za sprejetje izvedbenih aktov v zvezi z elektronskim obrazcem za pritožbe bi bilo treba zaradi njegove povsem tehnične narave uporabiti svetovalni postopek. Za sprejetje pravil v zvezi s podrobnostmi sodelovanja med svetovalci za SRS mreže kontaktnih točk SRS pa bi bilo treba uporabiti postopek pregleda.
- (33) Komisija bi se morala pri uporabi te uredbe po potrebi posvetovati z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov.
- (34) Ker cilja te uredbe, tj. vzpostavitev evropske platforme za SRS za spletne spore, za katere veljajo skupna pravila, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se te cilje zaradi njihovega obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (35) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, še posebej členi 7, 8, 38 in 47 Listine.
- (36) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov v skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001, ki je svoje mnenje podal 12. januarja 2012⁽³⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina

Namen te uredbe je z doseganjem visoke ravni varstva potrošnikov prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga, in zlasti njegove digitalne razsežnosti, in sicer z vzpostavitvijo evropske platforme za SRS (v nadaljnjem besedilu: Platforma za SRS), ki bo lajšala neodvisno, nepristransko, pregledno, učinkovito, hitro in pravično izvensodno spletno reševanje sporov med potrošniki in trgovci.

⁽¹⁾ UL L 304, 22.11.2011, str. 64.

⁽²⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

⁽³⁾ UL C 136, 11.5.2012, str. 1.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za izvensodno reševanje sporov, ki zadevajo pogodbene obveznosti, ki izhajajo iz pogodb o spletni prodaji ali spletnih storitvah med potrošnikom z bivališčem v Uniji in trgovcem s sedežem v Uniji prek posredovanja organa ARS, vključenega na seznam v skladu s členom 20(2) Direktive 2013/11/EU in vključuje uporabo platforme za SRS.

2. Ta uredba se uporablja za izvensodno reševanje sporov iz odstavka 1 tega člena, ki jih sproži trgovec proti potrošniku, kolikor zakonodaja države članice, kjer potrošnik običajno prebiva, omogoča reševanje takih sporov s posredovanjem organa ARS.

3. Države članice Komisijo obvestijo o tem, ali njihova zakonodaja omogoča, da se spori iz odstavka 1, ki jih sproži trgovec proti potrošniku, lahko rešijo s posredovanjem organa za alternativno reševanje sporov. Pristojni organi ob posredovanju seznama iz člena 20(2) Direktive 2013/11/EU Komisijo obvestijo o tem, kateri organi ARS se ukvarjajo s takimi spori.

4. Uporaba te uredbe za spore iz odstavka 1, ki jih sproži trgovec proti potrošniku, ne nalaga nobene obveznosti za države članice, naj zagotovijo, da bodo organi ARS nudili postopke za izvensodno reševanje takih sporov.

Člen 3

Razmerje do drugih pravnih aktov Unije

Ta uredba ne posega v Direktivo 2008/52/ES.

Člen 4

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi:

- (a) „potrošnik“ pomeni potrošnika, kot je opredeljen v točki (a) člena 4(1) Direktive 2013/11/EU;
- (b) „trgovec“ pomeni trgovca, kot je opredeljen v točki (b) člena 4(1) Direktive 2013/11/EU;
- (c) „pogodba o prodaji“ pomeni pogodbo o prodaji, kot je opredeljena v točki (c) člena 4(1) Direktive 2013/11/EU;
- (d) „pogodba o storitvah“ pomeni pogodbo o storitvah, kot je opredeljena v točki (d) člena 4(1) Direktive 2013/11/EU;
- (e) „pogodba o spletni prodaji ali spletnih storitvah“ pomeni pogodbo o prodaji ali storitvah, kadar trgovec ali njegov posrednik ponudi blago ali storitve na spletnem mestu ali prek drugih elektronskih sredstev, potrošnik pa to blago ali storitve naroči na tem spletnem mestu ali prek drugih elektronskih sredstev;
- (f) „spletni trg“ pomeni ponudnika storitev, kakor je določen v točki (b) člena 2 Direktive 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 onekaterih pravnih vidikov storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (Direktiva o elektronskem poslovanju) ⁽¹⁾, ki omogoča potrošnikom in trgovcem, da sklenejo pogodbe o spletni prodaji in spletnih storitvah na spletni strani spletnega trga;
- (g) „elektronska sredstva“ pomenijo elektronsko opremo za obdelavo (vključno z digitalnim stiskanjem) in shranjevanje podatkov, ki se v celoti prenašajo, pošiljajo in sprejemajo po žici, radijsko, z optičnimi ali drugimi elektromagnetnimi sredstvi;
- (h) „postopek alternativnega reševanja sporov“ (v nadaljnjem besedilu: postopek ARS) pomeni postopek izvensodnega reševanja sporov iz člena 2 te uredbe;
- (i) „organ za alternativno reševanje sporov“ (v nadaljnjem besedilu: organ ARS) pomeni organ ARS, kakor je določen v točki (h) člena 4(1) Direktive 2013/11/EU;
- (j) „pritožnik“ pomeni potrošnika ali trgovca, ki je vložil pritožbo prek platforme za SRS;
- (k) „nasprotna stranka“ pomeni potrošnika ali trgovca, zoper katerega je bila vložena pritožba prek platforme za SRS;
- (l) „pristojni organ“ pomeni javni organ, kot je opredeljen v točki (i) člena 4(1) Direktive 2013/11/EU;
- (m) „osebni podatki“ pomenijo katero koli informacijo, ki se nanaša na določeno ali določljivo fizično osebo („posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki“); določljiva oseba je tista, ki se lahko neposredno ali posredno identificira, zlasti s pomočjo identifikacijske številke ali enega ali več dejavnikov, značilnih za fizično, fiziološko, duševno, ekonomsko, kulturno ali socialno istovetnost te osebe.

2. Kraj, kjer ima trgovec oziroma organ ARS sedež, se določi v skladu s členom 4(2) in (3) Direktive 2013/11/EU.

⁽¹⁾ UL L 178, 17.7.2000, str. 1.

POGLAVJE II

PLATFORMA ZA SRS

Člen 5

Vzpostavitev platforme za SRS

1. Komisija razvije platformo za SRS in je odgovorna za njeno delovanje, vključno z vsemi funkcijami prevajanja, potrebami za namene te uredbe, njeno vzdrževanje, financiranje in varnost podatkov. Platforma za SRS je uporabnikom prijazna. Pri razvoju, delovanju in vzdrževanju platforme za SRS se kolikor je mogoče zagotavlja zasebnost njenih uporabnikov od faze načrtovanja dalje („privacy by design“), pa tudi vsesplošna dostopnost in uporabnost platforme za SRS, tudi s strani ranljivih uporabnikov („design for all“).

2. Platforma za SRS je enotna vstopna točka za potrošnike in trgovce, ki želijo izvensodno rešitev sporov, zajetih v tej uredbi. Je interaktivno spletno mesto, ki je brezplačno in elektronsko dostopno v vseh uradnih jezikih institucij Unije.

3. Komisija – če je to primerno – zagotovi, da je platforma za SRS dostopna s spletnih mest Komisije, ki nudijo informacije državljanom in podjetjem v Uniji, ter zlasti prek portala „Tvoja Evropa“, vzpostavljenega v skladu s Sklepom 2004/387/ES.

4. Naloge platforme za SRS so:

(a) zagotavljati elektronski obrazec za pritožbe, ki ga lahko izpolni pritožnik v skladu s členom 8;

(b) obveščati nasprotno stranke o pritožbi;

(c) opredeliti pristojni organ ali organe ARS in posredovati pritožbe organu ARS, v uporabo katerega sta privolili stranki v skladu s členom 9;

(d) nuditi brezplačno orodje za elektronsko vodenje zadev, ki strankama in organu ARS omogoča spletno vodenje postopka reševanja sporov prek platforme za SRS;

(e) zagotavljati prevode informacij strankama in organu ARS, ki so potrebne za reševanje spora in se izmenjujejo prek platforme za SRS;

(f) zagotavljati elektronski obrazec, prek katerega organi ARS sporočijo informacije iz točke (c) člena 10;

(g) zagotavljati sistem povratnih informacij, ki strankama omogoča, da izrazita mnenje o delovanju platforme za SRS in organa ARS, ki je obravnaval njun spor;

(h) objaviti naslednje:

(i) splošne informacije o ARS kot sredstvu za izvensodno reševanje sporov;

(ii) informacije o organih ARS, vključenih na seznam v skladu s členom 20(2) Direktive 2013/11/EU, ki so pristojni za obravnavanje sporov, zajetih v tej uredbi;

(iii) spletna navodila z napotki za vložitev pritožb prek platforme za SRS;

(iv) informacija, vključno s kontaktnimi podatki, o kontaktnih točkah za SRS, ki jih države članice določijo v skladu s členom 7(1) te uredbe;

(v) statistične podatke o izidu sporov, ki so se organom ARS posredovali prek platforme za SRS

5. Komisija zagotavlja, da so informacije iz točke (h) odstavka 4 točne, posodobljene in na voljo v jasni, razumljivi in lahko dostopni obliki.

6. Organi ARS, vključeni na seznam v skladu s členom 20(2) Direktive 2013/11/EU, ki so pristojni za obravnavanje sporov, zajetih v tej uredbi, se elektronsko registrirajo na platformi SRS.

7. Komisija z izvedbenimi akti sprejme ukrepe v zvezi s podrobnostmi izvajanja nalog iz odstavka 4 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 16(3) te uredbe.

Člen 6

Preizkušanje platforme za SRS

1. Komisija do 9. januarja 2015 preizkusi tehnično funkcionalnost in prijaznost do uporabnikov platforme za SRS in obrazca za pritožbe, tudi kar zadeva prevajanje. Preizkus se izvede in oceni v sodelovanju s strokovnjaki za SRS iz držav članic ter predstavniki potrošnikov in trgovcev. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o rezultatih preizkusa in sprejme ustrezne ukrepe za odpravo morebitnih težav, da bi zagotovila učinkovito delovanje platforme za SRS.

2. Komisija v poročilu iz odstavka 1 tega člena tudi opiše tehnične in organizacijske ukrepe, ki jih namerava sprejeti za zagotavljanje, da platforma za SRS izpolnjuje zahteve glede zasebnosti iz Uredbe (ES) št. 45/2001.

Člen 7

Mreža kontaktnih točk za SRS

1. Vsaka država članica imenuje eno kontaktno točko za SRS ter njeno ime in kontaktne podatke sporoči Komisiji. Države članice lahko pristojnost za kontaktne točke za SRS prenesejo na svoje centre mreže evropskih potrošniških centrov, združenja potrošnikov ali na kateri koli drug organ. V vsaki kontaktni točki za SRS sta vsaj dva svetovalca za SRS (v nadaljnjem besedilu: svetovalci za SRS).

2. Kontaktne točke za SRS zagotavljajo podporo reševanju sporov v zvezi s pritožbami, vloženimi prek platforme za SRS, z opravljanjem naslednjih nalog:

(a) če se zahteva, pomoč pri komunikaciji med strankama in pristojnim organom ARS, ki lahko vključuje zlasti:

(i) pomoč pri vložitvi pritožbe in po potrebi ustrezne dokumentacije;

(ii) zagotavljanje splošnih informacij strankama in organom ARS o pravicah potrošnikov v zvezi s pogodbami o prodaji ali storitvah, ki veljajo v državi članici kontaktne točke za SRS, v kateri so zadevni svetovalci za SRS;

(iii) zagotavljanje informacij o delovanju platforme za SRS;

(iv) obrazložitev postopkovnih pravil izbranih organov ARS strankama;

(v) obveščanje pritožnika o drugih pravnih sredstvih, kadar spora ni mogoče rešiti prek platforme za SRS;

(b) vsaki dve leti predložitev poročila o dejavnostih Komisiji in državam članicam na podlagi praktičnih izkušenj, pridobljenih pri opravljanju svojih nalog.

3. Kontaktna točka za SRS ni zavezana k opravljanju nalog iz odstavka 2 v primeru sporov, kadar stranki običajno prebivata v isti državi članici.

4. Ne glede na odstavek 3 lahko države članice ob upoštevanju nacionalnih okoliščin določijo, da kontaktne točke za SRS opravljajo eno ali več nalog iz odstavka 2 v primeru sporov, kadar stranki običajno prebivata v isti državi članici.

5. Komisija vzpostavi mrežo kontaktnih točk (v nadaljnjem besedilu: mreža kontaktnih točk za SRS), ki omogoča sodelovanje med kontaktnimi točkami in prispeva k opravljanju nalog iz odstavka 2.

6. Komisija vsaj dvakrat na leto organizira srečanje članov mreže kontaktnih točk za SRS, da omogoči izmenjavo najboljših praks ter razpravo o ponavljajočih se težavah, ki se pojavljajo pri delovanju platforme za SRS.

7. Komisija z izvedbenimi akti sprejme pravila v zvezi s podrobnostmi sodelovanja med kontaktnimi točkami za SRS. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 16(3).

Člen 8

Vložitev pritožbe

1. Za vložitev pritožbe na platformo SRS pritožnik izpolni elektronski obrazec za pritožbe. Obrazec za pritožbe je uporabnikom prijazen in enostavno dostopen na platformi SRS.

2. Informacije, ki jih predloži pritožnik, zadostujejo za določitev pristojnega organa ARS. Te informacije so našteje v Prilogi k tej uredbi. Pritožnik lahko v podporo pritožbi priloži dokumentacijo.

3. Da se upoštevajo kriteriji, s katerimi organi SRS, ki so priglašeni v skladu s členom 20(2) Direktive 2013/11/EU in ki obravnavajo spore, zajete v tej uredbi, opredelijo svoje področje pristojnosti, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 17 te uredbe v zvezi s prilagoditvijo informacij, navedenih v Prilogi k tej uredbi.

4. Komisija z izvedbenimi akti določi pravila glede podrobnosti elektronskega obrazca za pritožbe. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 16(2).

5. Prek elektronskega obrazca za pritožbe in njegovih prilog se obdelajo samo podatki, ki so točni, smotni in ne presegajo namena, za katerega so bili zbrani.

Člen 9

Obdelava in posredovanje pritožbe

1. Pritožba, vložena na platformo za SRS, se obdelava, če so izpolnjeni vsi zahtevani razdelki elektronskega obrazca za pritožbe.

2. Če elektronski obrazec za pritožbe ni v celoti izpolnjen, se pritožnika obvesti, da se pritožba ne more dalje obravnavati, če manjkajoče informacije ne bodo posredovane.
3. Platforma za SRS ob prejemu v celoti izpolnjenega obrazca za pritožbe na lahko razumljiv način in takoj posreduje nasprotni stranki v enem od uradnih jezikov institucij Unije, ki ga izbere ta stranka, pritožbo z naslednjimi podatki:
- (a) informacija, da se morata stranki dogovoriti o pristojnem organu ARS, da bi se mu pritožba lahko posredovala, in dejstvo, da se pritožba ne bo dalje obravnavala, če stranki ne bosta dosegli dogovora ali se ne bo določil pristojni organ ARS;
 - (b) informacija o organu ali organih ARS, ki so pristojni za obravnavanje pritožbe, če so navedeni v elektronskem obrazcu za pritožbe ali opredeljeni na platformi SRS na podlagi informacij iz zadevnega obrazca;
 - (c) če je nasprotna stranka trgovec, povabilo, naj v 10 koledarskih dneh navede:
 - ali se zavezuje oziroma je zavezan k uporabi določenega organa ARS za reševanje sporov s potrošniki, in
 - razen če je zavezan k uporabi določenega organa ARS, ali je pripravljen uporabiti kateri koli organ ali organe ARS iz točke (b);
 - (d) če je nasprotna stranka potrošnik in je trgovec zavezan k uporabi določenega organa ARS, povabilo k strinjanju s tem organom ARS v roku 10 koledarskih dni, ali če trgovec ni zavezan k uporabi določenega organa ARS, povabilo k izbiri enega ali več organov ARS iz točke (b);
 - (e) ime in kontaktne podatke kontaktne točke za SRS v državi članici, v kateri ima nasprotna stranka sedež ali običajno prebivališče, ter kratek opis nalog iz točke (a) člena 7(2).
4. Platforma za SRS ob prejemu informacij iz točke (c) ali točke (d) odstavka 3, ki jih predloži nasprotna stranka, pritožniku takoj in na lahko razumljiv način v enem od uradnih jezikov institucij Unije, ki ga je ta stranka izbrala, sporoči naslednje informacije:
- (a) informacije iz točke (a) odstavka 3;
 - (b) če je pritožnik potrošnik, informacije o organu ali organih ARS, ki jih je trgovec navedel v skladu s točko (c) odstavka 3, in povabilo k strinjanju z organom ARS v roku desetih koledarskih dni;
 - (c) če je pritožnik trgovec, ta pa ni zavezan k uporabi določenega organa ARS, informacije o organu ali organih ARS, ki jih je potrošnik navedel v skladu s točko (d) odstavka 3, in povabilo k strinjanju z organom ARS v roku 10 koledarskih dni;
 - (d) ime in kontaktne podatke kontaktne točke za SRS v državi članici, v kateri ima pritožnik sedež ali običajno prebivališče, ter kratek opis nalog iz točke (a) člena 7(2).
5. Informacije iz točke (b) odstavka 3 ter točk (b) in (c) odstavka 4 zajemajo opis naslednjih značilnosti vsakega organa ARS:
- (a) ime, kontaktne podatke in spletni naslov organa ARS;
 - (b) pristojbine za postopek ARS, če je ustrezno;
 - (c) jezik ali jezike, v katerih lahko poteka postopek ARS;
 - (d) povprečno dolžino postopka ARS;
 - (e) podatek, ali je izid postopka ARS zavezujoč ali ne;
 - (f) razloge, na podlagi katerih lahko organ ARS odkloni obravnavanje določenega spora v skladu s členom 5(4) Direktive 2013/11/EU.
6. Platforma za SRS samodejno in nemudoma posreduje pritožbo organu ARS, za katerega sta se stranki v skladu z odstavkoma 3 in 4 dogovorili, da ga bosta uporabljali.
7. Organ ARS, ki mu je posredovana pritožba, nemudoma obvesti stranki o tem, ali sprejme ali zavrne obravnavo spora v skladu s členom 5(4) Direktive 2013/11/EU. Organ ARS, ki sprejme obravnavo spora, stranki obvesti tudi o svojih postopkovnih pravilih in stroških zadevnega postopka reševanja sporov, če je to primerno.
8. Če se stranki v 30 koledarskih dneh po predložitvi obrazca za pritožbe ne dogovorita o organu ARS ali če organ ARS zavrne obravnavo spora, se pritožba ne obravnava dalje. Pritožnik se obvesti o možnosti, da se lahko obrne na svetovalca za SRS za splošne informacije o drugih pravnih sredstvih.

Člen 10**Reševanje spora**

Organ ARS, ki je sprejel obravnavo spora v skladu s členom 9 te uredbe:

- (a) zaključi postopek ARS reševanja spora v roku iz točke (e) člena 8 Direktive 2013/11/EU;
- (b) ne zahteva fizične navzočnosti strank ali njunih zastopnikov, razen če njegova postopkovna pravila to omogočajo ter se stranki o tem strinjata;
- (c) platformi SRS takoj posreduje naslednje informacije:
 - (i) datum prejema spisa s pritožbo;
 - (ii) predmet spora;
 - (iii) datum sklenitve postopka ARS;
 - (iv) izid postopka ARS;
- (d) ni zavezan k izvajanju postopka ARS prek platforme za SRS.

Člen 11**Zbirka podatkov**

Komisija sprejme potrebne ukrepe za vzpostavitev in vzdrževanje elektronske zbirke podatkov, v kateri hrani informacije, obdelane v skladu s členom 5(4) in točko (c) člena 10, pri čemer ustrezno upošteva člen 13(2).

Člen 12**Obdelava osebnih podatkov**

1. Dostop do informacij v zvezi s sporom, vključno z osebnimi podatki, ki so shranjene v zbirki podatkov iz člena 11, se za namene iz člena 10 dovoli samo organu ARS, na katerega je bil spor prenesen v skladu s členom 9. Dostop do istih informacij se dovoli tudi kontaktnim točkam za SRS, kolikor je to potrebno za namene iz člena 7(2) in (4).

2. Komisija ima dostop do informacij, obdelanih v skladu s členom 10, za namene spremljanja uporabe in delovanja platforme za SRS ter za pripravo poročil iz člena 21. Osebnosti podatke uporabnikov platforme za SRS obdelava, kolikor je to potrebno za delovanje in vzdrževanje platforme za SRS, vključno za namene spremljanja uporabe platforme za SRS s strani organov ARS in kontaktnih točk za SRS.

3. Osebnosti podatki v zvezi s sporom se hranijo v zbirki podatkov iz odstavka 1 tega člena samo toliko časa, kolikor je potrebno za dosego namenov, za katere so bili zbrani, in za zagotovitev, da imajo posamezniki, na katere se osebni podatki nanašajo, dostop do svojih osebnih podatkov za uveljavljanje svojih pravic; samodejno se zbrisejo najpozneje šest mesecev po datumu zaključka spora, ki se platformi SRS posreduje v skladu s točko (iii) točke (c) člena 10. Navedeno obdobje hrambe se uporablja tudi za osebne podatke, ki jih v nacionalnih zbirkah hrani organ ARS ali kontaktna točka za SRS, ki je obravnavala zadevni spor, razen če postopkovna pravila, ki jih uporablja organ ARS, ali katera koli druga posebna določba nacionalne zakonodaje ne določa daljšega obdobja hrambe.

4. Vsak svetovalec za SRS velja za upravljavca v skladu s točko (d) člena 2 Direktive 95/46/ES glede svojih dejavnosti obdelave podatkov iz te uredbe ter zagotovi, da so te dejavnosti skladne z nacionalno zakonodajo, sprejeto v skladu z Direktivo 95/46/ES v državi članici kontaktne točke za SRS, v kateri je svetovalec za SRS.

5. Vsak organ ARS velja za upravljavca v skladu s točko (d) člena 2 Direktive 95/46/ES glede svojih dejavnosti obdelave podatkov iz te uredbe ter zagotovi, da so navedene dejavnosti skladne z nacionalno zakonodajo, sprejeto v skladu z Direktivo 95/46/ES v državi članici, kjer ima organ ARS sedež.

6. Kar zadeva obveznosti Komisije na podlagi te uredbe in s tem povezane obdelave osebnih podatkov, velja Komisija za upravljavca v skladu s točko (d) člena 2 Uredbe (ES) št. 45/2001.

Člen 13**Zaupnost in varnost podatkov**

1. Za kontaktne točke za SRS veljajo pravila o poklicni tajnosti ali druge enakovredne obveze zaupnosti v skladu z zakonodajo zadevne države članice.

2. Komisija sprejme ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, da zagotovi varnost informacij, obdelanih na podlagi te uredbe, vključno z ustreznim nadzorom dostopa do podatkov, varnostnim načrtom in upravljanjem incidentov pri varovanju informacij v skladu s členom 22 Uredbe (ES) št. 45/2001.

Člen 14**Informacije za potrošnike**

1. Trgovci s sedežem v Uniji, ki sklepajo pogodbe o spletni prodaji ali spletnih storitvah ter spletni trgi s sedežem v Uniji, na svojih spletnih mestih objavijo elektronsko povezavo do platforme za SRS. Navedena povezava mora biti potrošnikom enostavno dostopna. Trgovci s sedežem v Uniji, ki sklepajo pogodbe o spletni prodaji ali spletnih storitvah, navedejo tudi svoje elektronske naslove.

2. Trgovci s sedežem v Uniji, ki sklepajo pogodbe o spletni prodaji ali spletnih storitvah in so zavezani ali obvezani k uporabi enega ali več organov ARS za reševanje sporov s potrošniki, potrošnike obvestijo o obstoju platforme za SRS in možnosti uporabe platforme za SRS za reševanje njihovih sporov. Objavijo tudi elektronsko povezavo do platforme za SRS na njenem spletnem mestu, in – če se ponudba opravi prek elektronskega sporočila – v tistem elektronskem sporočilu. Informacija se navede tudi v splošnih pogojih, ki se uporabljajo za pogodbe o spletni prodaji in spletnih storitvah, če je to ustrezno.

3. Odstavka 1 in 2 tega člena ne posegata v člen 13 Direktive 2013/11/EU in določbe o obveščanju potrošnikov o postopkih izvensodnega reševanja iz drugih pravnih aktov Unije, ki se uporabljajo poleg tega člena.

4. Seznam organov ARS iz člena 20(4) Direktive 2013/11/EU in njegove posodobitve se objavijo na platformi SRS.

5. Države članice zagotovijo, da organi ARS, centri mreže evropskih potrošniških centrov, pristojni organi iz člena 18(1) Direktive 2013/11/EU in po potrebi organi, določeni v skladu s členom 14(2) Direktive 2013/11/EU objavijo elektronsko povezavo do platforme za SRS.

6. Države članice spodbujajo združenja potrošnikov in podjetniška združenja, naj objavijo elektronsko povezavo do platforme za SRS.

7. Kadar so trgovci obvezani k zagotavljanju informacij v skladu z odstavkom 1 in 2 ter določbami iz odstavka 3, te informacije objavijo skupaj, če je to mogoče.

Člen 15

Vloga pristojnih organov

Pristojni organ vsake države članice oceni, ali organi ARS, vzpostavljeni v tej državi članici, izpolnjujejo obveznosti iz te uredbe.

POGLAVJE III

KONČNE DOLOČBE

Člen 16

Postopek odbora

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

4. Če je treba mnenje odbora v skladu z odstavkom 2 in 3 pridobiti s pisnim postopkom, se pisni postopek konča brez izida, če predsednik odbora tako odloči v roku za predložitev mnenja ali če to zahteva navadna večina članov odbora.

Člen 17

Prenos pooblastila za sprejemanje delegiranih aktov

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 8(3) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 8. julija 2013.

3. Pooblastilo iz člena 8(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 8(3), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 18

Kazni

Države članice predpišejo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 19

Sprememba Uredbe (ES) št. 2006/2004

V Prilogi k Uredbi (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ se doda naslednja točka:

„21. Uredba (EU) št. 524/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spletnem reševanju potrošniških sporov (UL L 165, 18.6.2013, str. 1): člen 14.“

Člen 20

Sprememba Direktive 2009/22/ES

Direktiva 2009/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ se spremeni:

1. V členu 1(1) in (2) ter točki (b) člena 6(2) se besedilo: „direktive, ki so naštet v Prilogi I“ nadomesti z besedilom: „akte Unije, ki so naštet v Prilogi I“.

2. V naslovu Priloge I se besedilo: „SEZNAM DIREKTIV“ nadomesti z besedilom: „SEZNAM AKTOV UNIJE“.

3. V Prilogi I se doda naslednja točka:

„15. Uredba (EU) št. 524/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spletnem reševanju potrošniških sporov (UL L 165, 18.6.2013, str. 1): člen 14.“

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 21. maja 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Člen 21

Poročila

1. Komisija o delovanju platforme za SRS vsako leto poroča Evropskemu parlamentu in Svetu, prvič pa leto po začetku delovanja platforme za SRS.

2. Komisija do 9. julija 2018 in nato vsaka tri leta Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o uporabi te uredbe, vključno zlasti glede prijaznosti do uporabnikov obrazca za pritožbe ter morebitne potrebe po prilagoditvi informacij iz Priloge k tej uredbi. Navedenemu poročilu se po potrebi priložijo predlogi za prilagoditev te uredbe.

3. Če je treba poročili iz odstavkov 1 in 2 poslati isto leto, se predloži le eno skupno poročilo.

Člen 22

Začetek veljavnosti

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Ta uredba se uporablja od 9. januarja 2016, razen naslednjih določb:

— člena 2(3) in člena 7(1) in (5), ki se uporabljata od 9. julija 2015,

— člena 5(1) in (7), člena 6, člena 7(7), člena 8(3) in (4) ter členov 11, 16 in 17, ki se uporabljajo od 8. julija 2013.

Za Svet
Predsednica
L. CREIGHTON

⁽¹⁾ UL L 364, 9.12.2004, str. 1.

⁽²⁾ UL L 110, 1.5.2009, str. 30.

PRILOGA

Informacije, ki jih je treba navesti pri vložitvi pritožbe

1. Ali je pritožnik potrošnik ali trgovec;
 2. ime in elektronski ter zemljepisni naslov potrošnika;
 3. ime in elektronski, spletni ter zemljepisni naslov trgovca;
 4. ime in elektronski ter zemljepisni naslov zastopnika pritožnika, če je ustrezno;
 5. jezik(-e) pritožnika ali zastopnika, če je ustrezno;
 6. jezik nasprotne stranke, če je znan;
 7. vrsta blaga ali storitve, na katerega se nanaša pritožba;
 8. ali je blago ali storitev trgovec nudil in potrošnik naročil na spletnem mestu ali z drugimi elektronskimi sredstvi;
 9. cena kupljenega blaga ali storitve;
 10. datum, na katerega je potrošnik kupil blago ali storitev;
 11. ali je potrošnik imel s trgovcem neposreden stik;
 12. ali je spor že prej obravnaval organ ARS ali sodišče;
 13. vrsta pritožbe;
 14. opis pritožbe;
 15. če je pritožnik potrošnik, organi ARS, k uporabi katerih je trgovec obvezan ali se je zavezal v skladu s členom 13(1) Direktive 2013/11/EU, če so znani;
 16. če je pritožnik trgovec, k uporabi katerega organa ali organov ARS je zavezan ali se je obvezal.
-

UREDBA (EU) št. 525/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 21. maja 2013

o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije ter o razveljavitvi Sklepa št. 280/2004/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Z Odločbo št. 280/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov v Skupnosti in o izvajanju Kjotskega protokola ⁽⁴⁾ je bil vzpostavljen okvir za spremljanje antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov, ocenjevanje napredka pri izpolnjevanju zavez v zvezi s temi emisijami ter izpolnjevanje zahtev za spremljanje in poročanje iz Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC) ⁽⁵⁾ in Kjotskega protokola ⁽⁶⁾ v Uniji. Da bi se upošteval nedavni in prihodnji

razvoj dogodkov na mednarodni ravni v zvezi z UNFCCC in Kjotskim protokolom ter izpolnjevale nove zahteve za spremljanje in poročanje, ki jih določa pravo Unije, bi bilo treba Odločbo št. 280/2004/ES nadomestiti.

(2) Zaradi širšega področja uporabe prava Unije, vključitve dodatnih kategorij oseb, na katere se obveznosti nanašajo, zapletenejše in zelo tehnične narave uvedenih določb, večje potrebe po enotnih pravilih, ki bi se uporabljala po vsej Uniji, ter za olajšanje izvajanja bi bilo treba Odločbo št. 280/2004/ES nadomestiti z uredbo.

(3) Končni cilj UNFCCC je doseči ustalitev koncentracij toplogrednih plinov v ozračju na ravni, ki bi preprečila nevarno antropogeno poseganje v podnebni sistem. Zaradi dosege tega cilja splošno povečanje povprečne globalne letne temperature površja ne bi smelo preseči predindustrijske ravni za več kot 2 °C.

(4) Potrebno je natančno spremljanje in poročanje ter redno ocenjevanje v zvezi z emisijami toplogrednih plinov v Uniji in državah članicah ter njihovimi prizadevanji v boju proti podnebnim spremembam.

(5) Sklep 1/CP.15 konference pogodbenic UNFCCC (Sklep 1/CP.15) in Sklep 1/CP.16 konference pogodbenic UNFCCC (Sklep 1/CP.16) sta znatno prispevala k napredku pri iskanju uravnotežene rešitve za probleme, povezane s podnebnimi spremembami. Z navedenima sklepoma so bile uvedene nove zahteve za spremljanje in poročanje, ki veljajo za izvajanje ambicioznega zmanjšanja emisij, h kateremu so se zavezale Unija in njene države članice same, ter zagotovljena podpora državam v razvoju. Z navedenima sklepoma se tudi priznava, da je obravnavanje prilagajanja enako pomembno kot obravnavanje ublažitve. V skladu s Sklepom 1/CP.16 morajo razvite države tudi razvijati strategije ali načrte za razvoj z nizkimi emisijami ogljika. Pričakuje se, da bodo takšne strategije ali načrti prispevali k oblikovanju nizkoogljične družbe ter zagotovili neprekinjeno visoko rast in trajnostni razvoj, poleg tega pa k stroškovno učinkovitemu doseganju dolgoročnega podnebnega cilja ob ustreznem upoštevanju vmesnih faz. Ta uredba bi morala olajšati izvajanje navedenih zahtev za spremljanje in poročanje.

⁽¹⁾ UL C 181, 21.6.2012, str. 169.

⁽²⁾ UL C 277, 13.9.2012, str. 51.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. marca 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 22. aprila 2013.

⁽⁴⁾ UL L 49, 19.2.2004, str. 1.

⁽⁵⁾ Sklep Sveta 94/69/ES z dne 15. decembra 1993 o sklenitvi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UL L 33, 7.2.1994, str. 11).

⁽⁶⁾ Odločba Sveta 2002/358/ES z dne 25. aprila 2002 o odobritvi Kjotskega protokola k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja v imenu Evropske skupnosti in skupnega izpolnjevanja iz njega izhajajočih obveznosti (UL L 130, 15.5.2002, str. 1).

- (6) Sveženj pravnih aktov Unije, sprejet leta 2009, skupaj imenovan „podnebni in energetski paket“, zlasti Odločba št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o prizadevanju držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da do leta 2020 izpolnijo zavezo Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov⁽¹⁾, in Direktiva 2009/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spremembi Direktive 2003/87/ES z namenom izboljšanja in razširitve sistema Skupnosti za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov⁽²⁾, pomeni še eno trdno zavezo Unije in držav članic k znatnemu zmanjšanju njihovih emisij toplogrednih plinov. Ob upoštevanju novih zahtev iz navedenih dveh pravnih aktov bi bilo treba posodobiti tudi sistem Unije za spremljanje emisij in poročanje o njih.
- (7) V okviru UNFCCC se od Unije in njenih držav članic zahteva, da z uporabo primerljivih metodologij, dogovorjenih v okviru konference pogodbenic, pripravijo, redno posodablajo, objavijo in poročajo konferenci pogodbenic o nacionalnih evidencah antropogenih emisij vseh toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov, ki niso vključeni v nadzor v okviru Montrealskega protokola iz leta 1987 o substancah, ki škodljivo delujejo na ozonski plašč, k Dunajski konvenciji o varstvu ozonskega plašča⁽³⁾ (Montrealski protokol).
- (8) V skladu s členom 5(1) Kjotskega protokola se od Unije in držav članic zahteva, da vzpostavijo in vzdržujejo nacionalni sistem za ocenjevanje antropogenih emisij vseh toplogrednih plinov, ki niso vključeni v nadzor v okviru Montrealskega protokola, iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov, da se zagotovi izvajanje drugih določb Kjotskega protokola. Pri tem bi Unija in države članice morale uporabljati smernice za nacionalne sisteme iz Priloge k Sklepu 19/CMP.1 konference pogodbenic UNFCCC kot sestanka pogodbenic Kjotskega protokola (Sklep 19/CMP.1). Poleg tega je v skladu s Sklepom 1/CP.16 treba sprejeti nacionalne ureditve za ocenjevanje antropogenih emisij vseh toplogrednih plinov, ki niso vključeni v nadzor v okviru Montrealskega protokola, iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov. Ta uredba bi morala omogočiti izvajanje obeh navedenih zahtev.
- (9) Ciper in Malta sta vključena v Prilogo I k UNFCCC v skladu s Sklepom 10/CP.17 konference pogodbenic UNFCCC, ki začne učinkovati 9. januarja 2013, in Sklepom 3/CP.15 konference pogodbenic UNFCCC, ki je začel učinkovati 26. oktobra 2010.
- (10) Izkušnje pri izvajanju Odločbe št. 280/2004/ES so pokazale potrebo po krepitvi sinergij in skladnosti s poročanjem na podlagi drugih pravnih instrumentov, zlasti Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti⁽⁴⁾, Uredbe (ES) št. 166/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. januarja 2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal⁽⁵⁾, Direktive 2001/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o nacionalnih zgornjih mejah emisij za nekatera onesnaževala zraka⁽⁶⁾, Uredbe (ES) št. 842/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o določenih fluoriranih toplogrednih plinih⁽⁷⁾ ter Uredbe (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o statistiki energetike⁽⁸⁾. Medtem ko je za racionalizacijo zahtev za poročanje potrebna sprememba posameznih pravnih instrumentov, je za zagotavljanje kakovosti poročanja o emisijah bistvena uporaba skladnih podatkov za poročanje o emisijah toplogrednih plinov.
- (11) V četrtem ocenjevalnem poročilu Medvladnega odbora za podnebne spremembe (IPCC) je za dušikov trifluorid (NF₃) opredeljen potencial globalnega segrevanja, ki je približno 17 000-krat višji kot za ogljikov dioksid (CO₂). NF₃ se vse pogostejše uporablja v elektronski industriji namesto perfluoriranih ogljikovodikov (PFC) in žveplovega heksafluorida (SF₆). V skladu s členom 191(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) mora okoljska politika Unije temeljiti na previdnostnem načelu. V skladu s tem načelom je potrebno spremljanje NF₃, da se oceni raven emisij v Uniji in po potrebi opredelijo blažilni ukrepi.
- (12) Podatki, ki se trenutno sporočajo prek nacionalnih evidenc toplogrednih plinov ter nacionalnih registrov in registra Unije, ne zadostujejo, da bi se na ravni držav članic določile nacionalne emisije CO₂ iz civilnega letalstva, ki niso zajete v Direktivi 2003/87/ES. Unija pri sprejemanju obveznosti poročanja ne bi smela povzročati obremenitev držav članic ter malih in srednjih podjetij (MSP), ki niso sorazmerne z zastavljenimi cilji. Emisije CO₂, ki jih povzročajo leti in niso zajete v Direktivi 2003/87/ES, predstavljajo le zelo majhen del skupnih emisij toplogrednih plinov, zato bi bila uvedba sistema poročanja o teh emisijah neupravičeno obremenjujoča glede na sedanje zahteve za širši sektor v skladu z Direktivo 2003/87/ES. Zato bi bilo treba za namene člena

⁽¹⁾ UL L 140, 5.6.2009, str. 136.

⁽²⁾ UL L 140, 5.6.2009, str. 63.

⁽³⁾ Odločba Sveta 88/540/EGS z dne 14. oktobra 1988 o sklenitvi Dunajske konvencije o varstvu ozonskega plašča in Montrealskega protokola o substancah, ki škodljivo delujejo na ozonski plašč (UL L 297, 31.10.1988, str. 8).

⁽⁴⁾ UL L 275, 25.10.2003, str. 32.

⁽⁵⁾ UL L 33, 4.2.2006, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 309, 27.11.2001, str. 22.

⁽⁷⁾ UL L 161, 14.6.2006, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 304, 14.11.2008, str. 1.

3 in člena 7(1) Odločbe št. 406/2009/ES šteti, da so emisije CO₂ iz vrste virov IPCC „1.A.3.A - Civilno letalstvo“ enake nič.

poročanje o njih, po potrebi vključno s spremembami te uredbe, ta uredba ne bi smela vplivati na kakršen koli takšen predlog, določbe o spremljanju emisij iz pomorskega prometa in poročanju o njih pa zato sedaj ne bi smele biti vključene v to uredbo.

(13) Da se zagotovi učinkovitost ureditev spremljanja emisij toplogrednih plinov in poročanja o njih, je treba preprečiti dodatno povečanje obstoječih finančnih in upravnih obremenitev držav članic.

(14) Čeprav se emisije in odvzemi toplogrednih plinov v zvezi z rabo zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva (LULUCF) upoštevajo pri cilju zmanjšanja emisij Unije v okviru Kjotskega protokola, niso del cilja 20 % zmanjšanja za leto 2020 v skladu s svežnjem ukrepov za podnebne spremembe in obnovljivo energijo. Člen 9 Odločbe št. 406/2009/ES od Komisije zahteva, da oceni načine za vključitev emisij in odvzemov iz dejavnosti v zvezi z LULUCF, v zavezo Unije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, s čimer bi zagotovili trajnost in okoljsko celovitost prispevka sektorja LULUCF ter natančno spremljanje in obračunavanje zadevnih emisij in odvzemov. Od Komisije tudi zahteva, da po potrebi pripravi zakonodajni predlog z namenom, da začne veljati od leta 2013. Komisija je 12. marca 2012 Evropskemu parlamentu in Svetu predložila predlog, ki predstavlja prvi korak v smeri vključitve sektorja LULUCF v zavezo Unije za zmanjšanje emisij, ki je imel za posledico sprejetje Sklepa št. 529/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o pravilih za obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč, spremembo rabe zemljišč in gozdarstvom, ter informacijah o ukrepih v zvezi s temi dejavnostmi ⁽¹⁾.

(15) Unija in države članice bi si morale prizadevati za zagotovitev najnovejših informacij o svojih emisijah toplogrednih plinov, zlasti v skladu z okvirom strategije Evropa 2020 in v njej določenimi časovnimi okviri. S to uredbo bi bilo treba omogočiti pripravo takšnih ocen v najkrajšem možnem času z uporabo statističnih in drugih informacij, kot so, kadar je to ustrezno, podatki iz vesolja, ki se zagotavljajo v okviru programa globalnega spremljanja okolja in varnosti ter drugih satelitskih sistemov.

(16) Ker je Komisija napovedala, da namerava predlagati nove zahteve za spremljanje emisij iz pomorskega prometa in

(17) Izkušnje, pridobljene pri izvajanju Odločbe št. 280/2004/ES, so pokazale potrebo po tem, da so sporočene informacije o politikah in ukrepih ter projekcijah bolj pregledne, točne, dosledne, celovite in primerljive. V skladu z Odločbo št. 406/2009/ES morajo države članice poročati o predvidenem napredku pri izpolnjevanju svojih obveznosti iz navedene odločbe, vključno z informacijami o nacionalnih politikah in ukrepih ter nacionalnih projekcijah. S strategijo Evropa 2020 je bil določen celosten program ekonomske politike, v skladu s katerim si morajo Unija in države članice dodatno prizadevati za pravočasno poročanje o politikah in ukrepih v zvezi s podnebnimi spremembami ter njihovih predvidenih učinkih na emisije. Vzpostavitev sistemov na ravni Unije in držav članic bi morala skupaj z boljšimi smernicami za poročanje bistveno prispevati k doseganju teh ciljev. Da bi se zagotovilo, da Unija izpolnjuje svoje mednarodne in notranje zahteve za poročanje o projekcijah toplogrednih plinov, ter za oceno njenega napredka pri izpolnjevanju njenih mednarodnih in notranjih zavez in obveznosti, bi moralo biti Komisiji omogočeno, da pripravi in uporablja tudi ocene projekcij toplogrednih plinov.

(18) Za spremljanje napredka in ukrepanja držav članic pri prilagajanju podnebnim spremembam so potrebne boljše informacije s strani držav članic. Te informacije so potrebne za oblikovanje celostne strategije Unije za prilagajanje na podlagi bele knjige Komisije z dne 1. aprila 2009 z naslovom „Prilagajanje podnebnim spremembam: evropskemu okviru za ukrepanje naproti“. Sporočanje informacij o prilagajanju bo državam članicam omogočilo izmenjavo najboljših praks ter oceno njihovih potreb in stopnje pripravljenosti za boj proti podnebnim spremembam.

(19) V okviru Sklepa 1/CP.15 so se Unija in države članice zavezale k zagotavljanju znatnega financiranja ukrepov proti podnebnim spremembam, namenjenega podpori prilagoditvenih in blažilnih ukrepov v državah v razvoju. V skladu z odstavkom 40 Sklepa 1/CP.16 mora vsaka razvita država pogodbenica UNFCCC izboljšati poročanje o zagotavljanju finančne in tehnološke podpore ter podpore za krepitev zmogljivosti, ki jo nameni državam pogodbenicam v razvoju. Izboljšano poročanje je bistveno za priznavanje opravljenih prizadevanj Unije in držav članic za izpolnjevanje njihovih zavez. S Sklepom 1/CP.16 je bil uveden tudi nov tehnološki mehanizem za izboljšanje mednarodnega prenosa tehnologije. S to uredbo bi bilo treba zagotoviti sporočanje najnovejših informacij o dejavnostih prenosa tehnologije državam v razvoju, ki temeljijo na najboljših razpoložljivih podatkih.

⁽¹⁾ Glej stran 80 tega Uradnega lista.

- (20) Direktiva 2008/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ je spremenila Direktivo 2003/87/ES, tako da se uporablja sistem za trgovanje z emisijami toplogrednih plinov v Uniji tudi za letalske dejavnosti. Direktiva 2003/87/ES vsebuje določbe o uporabi prihodkov z dražb, poročanju o uporabi prihodkov z dražb s strani držav članic in sprejetih ukrepih v skladu s členom 3d navedene direktive. Direktiva 2003/87/ES, kot je bila spremenjena z Direktivo 2009/29/ES, sedaj vsebuje tudi določbe o uporabi prihodkov z dražb, pri čemer je določeno, da bi bilo treba vsaj 50 % takih prihodkov uporabiti za namene ene ali več dejavnosti iz člena 10(3) Direktive 2003/87/ES. Preglednost uporabe prihodkov, ustvarjenih z dražbo pravic v skladu z Direktivo 2003/87/ES, je ključna za podporo zavez Unije.
- (21) V okviru UNFCCC se od Unije in njenih držav članic zahteva, da pripravijo, redno posodablajo, objavijo in poročajo konferenci pogodbenic o nacionalnih sporočilih in dvoletnih poročilih z uporabo smernic, metodologij in oblik, dogovorjenih v okviru konference pogodbenic. Sklep 1/CP.16 poziva k izboljššanemu poročanju o ciljih ublažitve in zagotavljanju finančne in tehnološke podpore ter podpore za krepitev zmogljivosti državam pogodbenicam v razvoju.
- (22) Z Odločbo št. 406/2009/ES je bil sedanji letni cikel poročanja spremenjen v letni cikel zavez, za katerega je potreben celovit pregled evidenc držav članic o toplogrednih plinih v krajšem časovnem okviru od obstoječega časovnega okvira UNFCCC za pregled evidenc, da se po potrebi omogočita uporaba prilagodljivosti in uporaba popravilnih ukrepov na koncu vsakega zadevnega leta. Na ravni Unije je treba uvesti postopek pregledovanja evidenc toplogrednih plinov, ki jih predložijo države članice, da se zagotovi verodostojnost, doslednost, preglednost in pravočasnost ocen skladno z Odločbo št. 406/2009/ES.
- (23) V okviru postopka UNFCCC se trenutno razpravlja o več tehničnih elementih v zvezi s poročanjem o emisijah toplogrednih plinov iz virov in odvzemov po ponorih, kot so potenciali globalnega segrevanja, obseg sporočenih toplogrednih plinov in metodološke smernice IPCC, ki se uporabljajo za pripravo nacionalnih evidenc toplogrednih plinov. Spremembe teh metodoloških elementov v okviru postopka UNFCCC in posledični preračuni časovnih vrst emisij toplogrednih plinov lahko vplivajo na raven in trende emisij toplogrednih plinov. Komisija bi morala spremljati tak razvoj na mednarodni ravni in po potrebi predlagati spremembo te uredbe, da se zagotovi skladnost z metodologijami, uporabljenimi v okviru postopka UNFCCC.
- (24) V skladu z obstoječimi smernicami UNFCCC za poročanje o emisijah toplogrednih plinov izračun emisij metana in poročanje o njih temeljita na potencialih globalnega segrevanja v obdobju 100 let. Zaradi visokega potenciala globalnega segrevanja in relativno kratke razpolovne dobe metana v atmosferi bi morala Komisija preučiti, kako bi sprejetje 20-letnega obdobja za metan vplivalo na politike in ukrepe.
- (25) Komisija bi morala ob upoštevanju Resolucije Evropskega parlamenta z dne 14. septembra 2011 o celovitem pristopu k podnebnju škodljivim antropogenim emisijam, ki niso emisije CO₂, in po doseženem soglasju v okviru UNFCCC o uporabi dogovorjenih in objavljenih smernic IPCC za spremljanje in poročanje o emisijah črnega ogljika preučiti posledice za politike in ukrepe ter po potrebi spremeniti Prilogo I k tej uredbi.
- (26) Emisije toplogrednih plinov v sporočenih časovnih vrstah bi bilo treba oceniti z uporabo enakih metod. Temeljne podatke o dejavnostih in emisijske faktorje bi bilo treba pridobiti in uporabljati skladno ter zagotoviti, da spremembe trendov emisij niso posledica sprememb ocenjevalnih metod ali predpostavk. Preračune emisij toplogrednih plinov bi bilo treba izvajati v skladu z dogovorjenimi smernicami in z namenom izboljšanja enotnosti, natančnosti in popolnosti sporočenih časovnih vrst ter izvajanja podrobnejših metod. Če se metodologija ali način pridobivanja temeljnih podatkov o dejavnostih in emisijskih faktorjev spremeni, bi morale države članice preračunati evidence za sporočene časovne vrste in oceniti potrebo po preračunih na podlagi razlogov iz dogovorjenih smernic, zlasti za ključne kategorije. Ta uredba bi morala določiti, ali bi bilo treba učinke takih preračunov upoštevati za namene določanja dodeljenih letnih emisij ter pod katerimi pogoji.
- (27) Letalstvo vpliva na globalno podnebje z izpusti ogljikovega dioksida (CO₂), pa tudi z drugimi emisijami, vključno z emisijami dušikovih oksidov in mehanizmi, kot so krepitev cirusov. Ob upoštevanju hitrega razvoja znanstvenega razumevanja teh vplivov bi bilo treba v okviru te uredbe redno izvajati posodobljeno oceno vplivov letalstva, ki niso povezani s CO₂, na globalno podnebje. Pri tem uporabljeno modeliranje bi bilo treba prilagoditi znanstvenemu napredku. Komisija bi na podlagi svojih ocen takšnih vplivov lahko razmislila o ustreznih političnih možnostih za njihovo obravnavanje.

⁽¹⁾ UL L 8, 13.1.2009, str. 3.

- (28) Cilj Evropske agencije za okolje je podpreti trajnostni razvoj ter prispevati k doseganju znatnega in merljivega izboljšanja okolja Evrope z zagotavljanjem pravočasnih, usmerjenih, pomembnih in zanesljivih informacij oblikovalcem politik, javnim institucijam ter javnosti. Evropska agencija za okolje bi morala Komisiji po potrebi pomagati pri spremljanju in poročanju, zlasti v okviru sistema evidenc Unije ter njenega sistema za politike in ukrepe ter projekcije; pri izvajanju letnega strokovnega pregleda evidenc držav članic; pri ocenjevanju napredka pri izpolnjevanju zavez Unije za zmanjšanje emisij; pri vzdrževanju evropskega mehanizma za prilagajanje podnebnim spremembam v zvezi z vplivi, ranljivostmi zaradi podnebnih sprememb in prilagajanjem podnebnim spremembam; ter pri sporočanju solidnih informacij o podnebnih spremembah javnosti.
- (29) Za vse zahteve glede zagotavljanja informacij in podatkov v skladu s to uredbo bi morala veljati pravila Unije o varstvu podatkov in poslovni zaupnosti.
- (30) Informacije in podatki, zbrani na podlagi te uredbe, lahko prispevajo tudi k oblikovanju in oceni prihodnje politike Unije o podnebnih spremembah.
- (31) Komisija bi morala za zagotovitev skladnosti spremljati izvajanje zahtev za spremljanje in poročanje v okviru te uredbe ter nadaljnji razvoj v okviru UNFCCC in Kjotskega protokola. V zvezi s tem bi morala Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu po potrebi predložiti zakonodajni predlog.
- (32) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja člena 5(4), člena 7(7) in (8), člena 8(2), člena 12(3), člena 17(4) ter člena 19(5) in (6) te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Z izjemo člena 19(6), bi bilo treba ta pooblastila izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije⁽¹⁾.
- (33) Da bi oblikovali harmonizirane zahteve za poročanje z namenom spremljanja emisij toplogrednih plinov in drugih informacij, pomembnih za politiko o podnebnih spremembah, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte, da bi spremenila Prilogo I in Prilogo III k tej uredbi v skladu s sklepi, sprejetimi v

okviru UNFCCC in Kjotskega protokola; upoštevala spremembe potencialov globalnega segrevanja in mednarodno dogovorjenih smernic za evidence; določila vsebinske zahteve glede sistema evidenc Unije in vzpostavila register Unije. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

- (34) Ker ciljev te uredbe, in sicer vzpostavitve mehanizma za spremljanje in poročanje o emisijah toplogrednih plinov ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se te cilje zaradi obsega in učinkov predlaganih ukrepov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE 1

VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITVE POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba vzpostavlja mehanizem za:

- (a) zagotavljanje pravočasnosti, preglednosti, točnosti, doslednosti, primerljivosti in popolnosti poročanja Unije in njenih držav članic sekretariatu UNFCCC;
- (b) sporočanje in preverjanje informacij v zvezi z zavezami Unije in njenih držav članic v skladu z UNFCCC, Kjotskim protokolom ter sklepi, sprejetimi na njuni podlagi, in oceno napredka pri izpolnjevanju teh zavez;
- (c) spremljanje vseh antropogenih emisij toplogrednih plinov, ki niso vključeni v nadzor v okviru Montrealskega protokola o substancah, ki škodljivo delujejo na ozonski plašč, iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov v državah članicah ter poročanje o njih;

⁽¹⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

- (d) spremljanje emisij toplogrednih plinov in drugih informacij v skladu s členom 6 Odločbe št. 406/2009/ES, poročanje o njih ter njihovo pregledovanje in preverjanje;
- (e) poročanje o uporabi prihodka, ustvarjenega z dražbo pravic na podlagi člena 3d(1) ali (2) ali člena 10(1) Direktive 2003/87/ES, v skladu s členom 3d(4) in členom 10(3) navedene direktive;
- (f) spremljanje ukrepov držav članic za prilagoditev neizogibnim posledicam podnebnih sprememb na stroškovno učinkovit način in poročanje o njih;
- (g) ocenjevanje napredka držav članic pri izpolnjevanju obveznosti iz Odločbe št. 406/2009/ES.

Člen 2

Področje uporabe

Ta uredba se uporablja za:

- (a) poročanje o strategijah Unije in njenih držav članic za razvoj z nizkimi emisijami ogljika ter vseh njihovih posodobitvah v skladu s Sklepom 1/CP.16;
 - (b) emisije toplogrednih plinov iz Priloge I k tej uredbi iz sektorjev in virov ter po ponorih odvzete toplogredne pline, zajete v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov v skladu s členom 4(1)(a) UNFCCC in izpuščene na ozemljih držav članic;
 - (c) emisije toplogrednih plinov, ki spadajo v področje uporabe člena 2(1) Odločbe št. 406/2009/ES;
 - (d) vplive emisij iz civilnega letalstva, ki niso povezani s CO₂, na podnebje;
 - (e) projekcije Unije in njenih držav članic v zvezi z antropogenimi emisijami toplogrednih plinov, ki niso vključeni v nadzor v okviru Montrealskega protokola, iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov ter politike in ukrepe držav članic v zvezi s tem;
 - (f) združeno finančno in tehnološko podporo državam v razvoju v skladu z zahtevami UNFCCC;
 - (g) uporabo prihodkov, ustvarjenih z dražbo pravic na podlagi členov 3d(1) in (2) ter člena 10(1) Direktive 2003/87/ES;
 - (h) ukrepe držav članic za prilagajanje podnebnim spremembam.
1. „potencial globalnega segrevanja plina“ pomeni celotni prispevek določenega plina h globalnemu segrevanju zaradi emisij ene enote tega plina v primerjavi z eno enoto referenčnega plina, CO₂, ki mu je dodeljena vrednost 1;
 2. „nacionalni sistem evidenc“ pomeni sistem institucionalnih, pravnih in postopkovnih ureditev, vzpostavljenih v državi članici, za ocenjevanje antropogenih emisij toplogrednih plinov, ki niso vključeni v nadzor v okviru Montrealskega protokola, iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov ter za poročanje in arhiviranje informacij iz evidenc v skladu s Sklepom 19/CMP.1 ali drugimi ustreznimi sklepi organov UNFCCC ali Kjotskega protokola;
 3. „pristojni organi za evidence“ pomenijo organe, ki so v okviru nacionalnega sistema evidenc zadolženi za pripravo evidenc toplogrednih plinov;
 4. „zagotavljanje kakovosti“ pomeni organiziran sistem postopkov za preverjanje, da se zagotovi izpolnjevanje ciljev kakovosti podatkov ter sporočanje čim boljših ocen in informacij v podporo učinkovitosti programa kontrole kakovosti in v pomoč državam članicam;
 5. „kontrola kakovosti“ pomeni sistem rednih tehničnih dejavnosti za merjenje in nadzor kakovosti zbranih informacij in ocen, da se zagotovijo celovitost, pravilnost in popolnost podatkov, opredelijo in odpravijo napake in opustitve, dokumentirajo in arhivirajo podatki in drugo uporabljeno gradivo ter evidentirajo vse dejavnosti zagotavljanja kakovosti;
 6. „kazalnik“ pomeni kvantitativni ali kvalitativni dejavnik ali spremenljivko, ki prispeva k boljšemu razumevanju napredka pri izvajanju politik in ukrepov ter trendov na področju emisij toplogrednih plinov;
 7. „enota dodeljene količine“ ali „AAU“ pomeni enoto, ki se izda v skladu z ustreznimi določbami Priloge k Sklepu 13/CMP.1 konference pogodbenic UNFCCC kot sestanka pogodbenic Kjotskega protokola (Sklep 13/CMP.1) ali drugimi ustreznimi sklepi organov UNFCCC ali Kjotskega protokola;
 8. „enota odvzema“ ali „RMU“ pomeni enoto, ki se izda v skladu z ustreznimi določbami Priloge k Sklepu 13/CMP.1 ali drugimi ustreznimi sklepi organov UNFCCC ali Kjotskega protokola;

Člen 3

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

9. „enota zmanjšanja emisij“ ali „ERU“ pomeni enoto, ki se izda v skladu z ustreznimi določbami Priloge k Sklepu 13/CMP.1 ali drugimi ustreznimi sklepi organov UNFCCC ali Kjotskega protokola;
10. „potrjeno zmanjšanje emisij“ ali „CER“ pomeni enoto, ki se izda v skladu s členom 12 Kjotskega protokola in zahtevami na podlagi navedenega člena ter ustreznimi določbami Priloge k Sklepu 13/CMP.1 ali drugimi ustreznimi sklepi organov UNFCCC ali Kjotskega protokola;
11. „začasno potrjeno zmanjšanje emisij“ ali „tCER“ pomeni enoto, ki se izda v skladu s členom 12 Kjotskega protokola in zahtevami na podlagi navedenega člena ter ustreznimi določbami Priloge k Sklepu 13/CMP.1 ali drugimi ustreznimi sklepi organov UNFCCC ali Kjotskega protokola, torej dobropis, ki se dodeli za odvzem emisij, potrjen za pogozdovanje ali ponovno pogozdovanje v okviru projekta mehanizma čistega razvoja, ki se nadomesti ob izteku veljavnosti na koncu drugega ciljnega obdobja;
12. „dolgoročno potrjeno zmanjšanje emisij“ ali „lCER“ pomeni enoto, ki se izda v skladu s členom 12 Kjotskega protokola in zahtevami na podlagi navedenega člena ter ustreznimi določbami Priloge k Sklepu 13/CMP.1, ali drugimi ustreznimi sklepi organov UNFCCC ali Kjotskega protokola, torej dobropis, ki se dodeli za dolgoročen odvzem emisij, potrjen za pogozdovanje ali ponovno pogozdovanje v okviru projekta mehanizma čistega razvoja, ki se nadomesti ob izteku veljavnosti na koncu obdobja dobropisa projekta ali v primeru ponovnega izpusta ali nepredložitve poročila o potrditvi;
13. „nacionalni register“ pomeni register v obliki standardizirane elektronske zbirke podatkov, ki vsebuje podatke o izdajanju, posedovanju, prenašanju, pridobivanju, preklicu, umiku, prenosu, zamenjavi oziroma spremembi datuma izteka veljavnosti AAU, RMU, ERU, CER, tCER in lCER;
14. „politike in ukrepi“ pomenijo vse instrumente, ki so namenjeni izvajanju zavez iz člena 4(2)(a) in (b) UNFCCC, lahko pa vključujejo tudi tiste, katerih glavni cilj ni omejevanje in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov;
15. „sistem za politike in ukrepe ter projekcije“ pomeni sistem institucionalnih, pravnih in postopkovnih ureditev, vzpostavljenih za poročanje o politikah in ukrepih ter projekcijah antropogenih emisij toplogrednih plinov, ki niso vključeni v nadzor v okviru Montrealskega protokola, iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov, kot se zahteva v skladu s členom 12 te uredbe;
16. „predhodna ocena politik in ukrepov“ pomeni oceno predvidenih učinkov politike ali ukrepa;
17. „naknadna ocena politik in ukrepov“ pomeni oceno preteklih učinkov politike ali ukrepa;
18. „projekcije brez ukrepov“ pomenijo projekcije antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov, iz katerih so izključeni učinki vseh politik in ukrepov, načrtovanih, sprejetih ali izvajanih po letu, ki je izbrano za izhodišče zadevne projekcije;
19. „projekcije z ukrepi“ pomenijo projekcije antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov, ki zajemajo učinke sprejetih in izvajanih politik in ukrepov na zmanjšanje emisij toplogrednih plinov;
20. „projekcije z dodatnimi ukrepi“ pomenijo projekcije antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov, ki zajemajo učinke sprejetih ter izvajanih politik in ukrepov za blažitev podnebnih sprememb ter v ta namen načrtovanih politik in ukrepov na zmanjšanje emisij toplogrednih plinov;
21. „analiza občutljivosti“ pomeni preučitev algoritma modela ali predpostavke za kvantificiranje občutljivosti ali stabilnosti izhodnih podatkov modela glede na spremembe vhodnih podatkov ali temeljnih predpostavk. Izvaja se tako, da se spreminjajo vhodne vrednosti ali enačbe ter, da se opazuje, kako se ustrezno spreminjajo izhodni podatki modela;
22. „podpora za blažitev podnebnih sprememb“ pomeni podporo za dejavnosti v državah v razvoju, s katerimi se prispeva k cilju ustalitve koncentracij toplogrednih plinov v ozračju na ravni, ki bi preprečila nevarno antropogeno poseganje v podnebni sistem;
23. „podpora za prilagajanje podnebnim spremembam“ pomeni podporo za dejavnosti v državah v razvoju, katerih cilj je zmanjšati ranljivost človeških ali naravnih sistemov zaradi vpliva podnebnih sprememb in tveganj, povezanih s podnebjem, in sicer z ohranjanjem ali povečevanjem sposobnosti prilagajanja in odpornosti držav v razvoju;
24. „tehnični popravki“ pomenijo prilagoditve ocen v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov v okviru pregleda, opravljenega v skladu s členom 19, kadar so predloženi podatki iz evidenc nepopolni ali niso pripravljeni v skladu z ustreznimi mednarodnimi pravili ali smernicami ali pravili ali smernicami Unije, pri čemer bodo te prilagoditve ocen nadomestile prvotno predložene ocene;

25. „preračuni“ v skladu s smernicami UNFCCC za poročanje o letnih evidencah pomenijo postopek za ponovno oceno antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov v predhodno predloženih evidencah zaradi sprememb metodologije ali načina pridobitve ter uporabe emisijskih faktorjev in podatkov o dejavnostih; vključitve novih kategorij virov in ponorov ali vključitve novih plinov; ali sprememb potenciala globalnega segrevanja toplogrednih plinov.

POGLAVJE 2

STRATEGIJE ZA RAZVOJ Z NIZKIMI EMISIJAMI OGLJIKA

Člen 4

Strategije za razvoj z nizkimi emisijami ogljika

1. Države članice, v imenu Unije pa Komisija, pripravijo – v skladu z vsemi določbami o poročanju, ki so bile dogovorjene na mednarodni ravni v okviru postopka UNFCCC – svoje strategije za razvoj z nizkimi emisijami ogljika, da prispevajo k:

(a) preglednemu in natančnemu spremljanju dejanskega in predvidenega napredka držav članic, vključno s prispevkom ukrepov Unije, pri izpolnjevanju zavez Unije in držav članic iz UNFCCC, ki se nanašajo na omejevanje ali zmanjševanje antropogenih emisij toplogrednih plinov;

(b) izpolnjevanju zavez držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov iz Odločbe št. 406/2009/ES ter uresničevanju dolgoročnega zmanjšanja emisij in povečanja odvzemanja po ponorih v vseh sektorjih v skladu s ciljem Unije, da bi se v okviru zmanjšanj, ki jih morajo po mnenju IPCC skupaj doseči razvite države, do leta 2050 emisije na stroškovno učinkovit način zmanjšale za 80 do 95 % v primerjavi z ravnmi iz leta 1990.

2. Države članice o stanju izvajanja svojih strategij za razvoj z nizkimi emisijami ogljika Komisiji poročajo do 9. januarja 2015 ali v skladu s kakršnimi koli časovnimi razporedi, dogovorjenimi na mednarodni ravni v okviru postopka UNFCCC.

3. Komisija in države članice takoj objavijo svoje strategije za razvoj z nizkimi emisijami ogljika in kakršne koli posodobitve teh strategij.

POGLAVJE 3

POROČANJE O PRETEKLIH EMISIJAH TOPLOGREDNIH PLINOV IN ODVZEMIH

Člen 5

Nacionalni sistemi evidenc

1. Države članice vzpostavijo in upravljajo nacionalne sisteme evidenc v skladu z zahtevami UNFCCC o nacionalnih

sistemih ter si prizadevajo za njihovo stalno izboljševanje, da ocenijo antropogene emisije toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzete toplogredne pline iz Priloge I k tej uredbi ter zagotovijo pravočasnost, preglednost, točnost, doslednost, primerljivost in popolnost svojih evidenc toplogrednih plinov.

2. Države članice zagotovijo, da imajo njihovi pristojni organi za evidence dostop do:

(a) podatkov in metod, o katerih se poroča za dejavnosti in naprave na podlagi Direktive 2003/87/ES za namene priprave nacionalnih evidenc toplogrednih plinov, da se zagotovi skladnost sporočenih emisij toplogrednih plinov v okviru sistema Unije za trgovanje z emisijami s podatki v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov;

(b) kadar je ustrezno, podatkov, ki se zberejo v okviru sistemov poročanja o fluoriranih plinih v različnih sektorjih, vzpostavljenih v skladu s členom 6(4) Uredbe (ES) št. 842/2006, za namene priprave nacionalnih evidenc toplogrednih plinov;

(c) kadar je ustrezno, emisij, temeljnih podatkov in metodologij, o katerih poročajo industrijski kompleksi v skladu z Uredbo (ES) št. 166/2006, za namene priprave nacionalnih evidenc toplogrednih plinov;

(d) podatkov, o katerih se poroča v skladu z Uredbo (ES) št. 1099/2008.

3. Države članice zagotovijo, da njihovi pristojni organi za evidence, kadar je ustrezno:

(a) uporabljajo sisteme poročanja, vzpostavljene v skladu s členom 6(4) Uredbe (ES) št. 842/2006, z namenom izboljšanja ocene fluoriranih plinov v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov;

(b) lahko izvajajo letne preglede skladnosti iz točk (l) in (m) člena 7(1).

4. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi pravila o strukturi, obliki in postopku predložitve informacij v zvezi z nacionalnimi sistemi evidenc, ter zahteve glede vzpostavitve, upravljanja in delovanja nacionalnih sistemov evidenc o toplogrednih plinih v skladu z ustreznimi sklepi, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Kjotskega protokola ali sporazumov, ki iz njiju izhajajo ali ju nadomeščajo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 26(2).

Člen 6

Sistem evidenc Unije

1. Vzpostavi se sistem evidenc Unije, s katerim se zagotovi pravočasnost, preglednost, točnost, doslednost, primerljivost in popolnost nacionalnih evidenc glede na evidenco Unije o toplogrednih plinih. Komisija navedeni sistem upravlja, vzdržuje in si prizadeva za njegovo stalno izboljševanje, kar vključuje:

- (a) program zagotavljanja kakovosti in kontrole kakovosti, ki vključuje določitev ciljev kakovosti ter pripravo načrta zagotavljanja in kontrole kakovosti evidenc. Komisija državam članicam pomaga pri izvajanju njihovih programov zagotavljanja kakovosti in kontrole kakovosti;
- (b) postopek za oceno kakršnih koli podatkov, ki jih v nacionalni evidenci ni, v posvetovanju z zadevno državo članico;
- (c) preglede evidenc držav članic o toplogrednih plinih iz člena 19.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 25 v zvezi z vsebinskimi zahtevami glede sistema evidenc Unije za izpolnitev obveznosti na podlagi Sklepa 19/CMP.1. Komisija na podlagi odstavka 1 ne sprejme predpisov, katerih upoštevanje bi bilo za države članice težje od upoštevanja določb aktov, sprejetih v skladu s členom 3(3) in členom 4(2) Odločbe št. 280/2004/ES.

Člen 7

Evidence toplogrednih plinov

1. Države članice do 15. januarja vsako leto (leto X) določijo in Komisiji poročajo o naslednjem:

- (a) o svojih antropogenih emisijah toplogrednih plinov iz Priloge I k tej uredbi in antropogenih emisijah toplogrednih plinov iz člena 2(1) Odločbe št. 406/2009/ES za leto X – 2 v skladu z zahtevami UNFCCC za poročanje. Brez poseganja v poročanje o toplogrednih plinih iz Priloge I k tej uredbi se za namene člena 3 in člena 7(1) Odločbe št. 406/2009/ES šteje, da so emisije CO₂ iz vrste virov IPCC „1A3A – Civilno letalstvo“ enake nič;
- (b) v skladu z zahtevami UNFCCC za poročanje podatke o svojih antropogenih emisijah ogljikovega monoksida (CO), žveplovega dioksida (SO₂), dušikovih oksidov (NO_x) in hlapnih organskih spojin za leto X – 2, ki so skladni s podatki, o katerih se že poroča v skladu s členom 7

Direktive 2001/81/ES in Konvencijo Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo o onesnaževanju zraka na velike razdalje prek meja;

- (c) v skladu z zahtevami UNFCCC za poročanje o svojih antropogenih emisijah toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetem CO₂, ki so posledica LULUCF, za leto X – 2;
- (d) o svojih antropogenih emisijah toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetem CO₂, ki so posledica dejavnosti LULUCF v skladu s Sklepom št. 529/2013/EU in Kjotskim protokolom, ter informacije glede obračunavanja teh emisij toplogrednih plinov in odvzemanja teh toplogrednih plinov zaradi LULUCF v skladu s Sklepom št. 529/2013/EU in členom 3(3) in (4) Kjotskega protokola ter ustreznimi sklepi na njegovi podlagi za obdobje med letom 2008 ali drugimi leti, ki se uporabijo, in letom X – 2. Če države članice obračunavajo gospodarjenje s polji, gospodarjenje s pašniki, obnovo vegetacije ali osuševanje in ponovno vzpostavitev mokrišč, poročajo tudi o emisijah toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov za vsako takšno dejavnost za ustrezno izhodiščno leto ali obdobje, določeno v Prilogi VI k Sklepu št. 529/2013/EU ter Prilogi k Sklepu 13/CMP.1. Države članice v skladu s svojimi obveznostmi poročanja na podlagi te točke ter zlasti pri posredovanju informacij o emisijah in odvzemih v zvezi z njihovimi obveznostmi obračunavanja iz Sklepa št. 529/2013/EU, v celoti upoštevajo veljavne usmeritve za dobro prakso IPCC za LULUCF;
- (e) o vseh spremembah informacij iz točk (a) do (d) za leta med ustreznim izhodiščnim letom ali obdobjem in letom X – 3, pri čemer navedejo tudi razloge za te spremembe;
- (f) o informacijah o kazalnikih iz Priloge III za leto X – 2;
- (g) o informacijah iz svojega nacionalnega registra o izdajanju, pridobivanju, posedovanju, prenašanju, preklicu, umiku in prenosu AAU, RMU, ERU, CER, tCER in ICER za leto X – 1;
- (h) povzetek informacij o izvedenih prenosih iz člena 3(4) in (5) Odločbe št. 406/2009/ES za leto X – 1;
- (i) informacije o uporabi skupnega izvajanja, mehanizma čistega razvoja in mednarodnega trgovanja z emisijami v skladu s členi 6, 12 in 17 Kjotskega protokola ali katerega koli drugega prožnega mehanizma iz drugih instrumentov, sprejetih na konferenci pogodbenic UNFCCC ali na konferenci pogodbenic UNFCCC kot sestanku pogodbenic

Kjotskega protokola, za izpolnjevanje njihovih zavez količinskega omejevanja ali zmanjševanja emisij v skladu s členom 2 Odločbe 2002/358/ES in Kjotskim protokolom ali kakršnih koli prihodnjih zavez na podlagi UNFCCC ali Kjotskega protokola za leto $X - 2$;

- (j) informacije o ukrepih, sprejetih za izboljšanje ocen v evidencah, zlasti za področja evidenc, ki so bila po strokovnih pregledih prilagojena ali pa je bilo zanje predloženo priporočilo;
- (k) dejansko ali ocenjeno dodelitev preverjenih emisij, sporočenih za naprave in upravljavce v skladu z Direktivo 2003/87/ES, za vrste virov v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov, če je to mogoče, ter delež teh preverjenih emisij glede na vse sporočene emisije toplogrednih plinov za te vrste virov za leto $X - 2$;
- (l) če je ustrezno, rezultate pregledov v zvezi s skladnostjo emisij, sporočenih za evidence toplogrednih plinov, za leto $X - 2$, skupaj s preverjenimi emisijami, sporočenimi v skladu z Direktivo 2003/87/ES;
- (m) če je ustrezno, rezultate pregledov v zvezi s skladnostjo podatkov, uporabljenih za oceno emisij pri pripravi evidenc toplogrednih plinov, za leto $X - 2$, skupaj s:
 - (i) podatki, uporabljenimi za pripravo evidenc onesnaževal zraka v skladu z Direktivo 2001/81/ES;
 - (ii) podatki, sporočenimi v skladu s členom 6(1) Uredbe (ES) št. 842/2006;
 - (iii) podatki o energiji, sporočenimi v skladu s členom 4 in Prilogo B k Uredbi (ES) št. 1099/2008;
- (n) opis sprememb nacionalnega sistema evidenc;
- (o) opis sprememb nacionalnega registra;
- (p) informacije o svojih načrtih za zagotavljanje kakovosti in kontrolo kakovosti, splošno oceno negotovosti, splošno oceno popolnosti in, če so na voljo, druge elemente poročila o nacionalnih evidencah toplogrednih plinov, potrebne za pripravo poročila o evidenci Unije o toplogrednih plinih.

V prvem letu poročanja na podlagi te uredbe države članice Komisijo obvestijo o kakršnem koli namenu uporabiti člen 3(4) in (5) Odločbe št. 406/2009/ES.

2. Države članice Komisiji predhodne podatke sporočijo do 15. januarja, dokončne podatke pa do 15. marca drugega leta po koncu vsakega obračunskega obdobja, določenega v Prilogi I k Sklepu št. 529/2013/EU, kakor jih v skladu s členom 4(6) navedenega sklepa pripravijo za obračune LULUCF za zadevno obračunsko obdobje.

3. Države članice do 15. marca vsako leto predložijo Komisiji popolno in posodobljeno poročilo o nacionalnih evidencah. Takšno poročilo vsebuje vse informacije iz odstavka 1, in vse poznejše posodobitve teh informacij.

4. Države članice sekretariatu UNFCCC do 15. aprila vsako leto predložijo nacionalne evidence, ki vsebujejo informacije, predložene Komisiji v skladu z odstavkom 3.

5. Komisija v sodelovanju z državami članicami vsako leto pripravi evidenco Unije o toplogrednih plinih in poročilo o evidenci Unije o toplogrednih plinih, ki ju do 15. aprila vsako leto predloži sekretariatu UNFCCC.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 25 za:

- (a) dodajanje ali črtanje snovi s seznama toplogrednih plinov iz Priloge I k tej uredbi oziroma za dodajanje, črtanje ali spreminjanje kazalnikov v Prilogi III k tej uredbi v skladu z ustreznimi sklepi, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Kjotskega protokola ali sporazumov, ki iz njiju izhajajo ali ju nadomeščajo;
- (b) upoštevanje sprememb potencialov globalnega segrevanja in mednarodno dogovorjenih smernic o evidencah v skladu z ustreznimi sklepi, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Kjotskega protokola ali sporazumov, ki iz njiju izhajajo ali ju nadomeščajo.

7. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi strukturo, obliko in postopek, ki jih morajo države članice upoštevati pri predložitvi evidenc toplogrednih plinov na podlagi odstavka 1, in sicer v skladu z ustreznimi sklepi, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Kjotskega protokola ali sporazumov, ki iz njiju izhajajo ali ju nadomeščajo. V teh izvedbenih aktih se določijo tudi časovni okviri za sodelovanje in usklajevanje med Komisijo in državami članicami pri pripravi poročila o evidenci Unije o toplogrednih plinih. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 26(2).

8. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi strukturo, obliko in postopek, ki jih morajo države članice upoštevati pri predložitvi podatkov o emisijah toplogrednih plinov in odvzemih v skladu s členom 4 Sklepa št. 529/2013/EU. Komisija pri sprejemanju teh izvedbenih aktov zagotovi združljivost časovnih okvirov Unije in UNFCCC za spremljanje teh informacij in poročanje o njih. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 26(2).

Člen 8

Okvirne evidence toplogrednih plinov

1. Če je to mogoče, države članice do 31. julija vsako leto (leto X) Komisiji predložijo okvirne evidence toplogrednih plinov za leto X – 1. Komisija na podlagi okvirnih evidenc držav članic o toplogrednih plinih ali, če država članica svojih okvirnih evidenc ni sporočila do tega datuma, na podlagi svojih ocen vsako leto pripravi okvirno evidenco Unije o toplogrednih plinih. Komisija te informacije objavi do 30. septembra vsako leto.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi strukturo, obliko in postopek predložitve okvirnih evidenc držav članic o toplogrednih plinih na podlagi odstavka 1. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 26(2).

Člen 9

Postopki za dopolnitev ocen emisij za pripravo evidence Unije

1. Komisija izvede začetni pregled točnosti podatkov, ki jih države članice predložijo v skladu s členom 7(1). Rezultate tega pregleda v šestih tednih od roka za predložitev navedenih predlogov pošlje državam članicam. Države članice odgovore na kakršna koli zadevna vprašanja na podlagi začetnega pregleda predložijo do 15. marca skupaj s končnimi evidencami za leto X – 2.

2. Kadar država članica do 15. marca ne predloži evidenc podatkov, potrebnih za pripravo evidence Unije, lahko Komisija ob posvetovanju in v tesnem sodelovanju z zadevno državo članico pripravi ocene za dopolnitev podatkov, ki jih predloži država članica. Komisija v ta namen uporabi smernice, ki se uporabljajo za pripravo nacionalnih evidenc toplogrednih plinov.

POGLAVJE 4

REGISTRI

Člen 10

Vzpostavitev in upravljanje registrov

1. Unija in države članice vzpostavijo in vzdržujejo registre za točno obračunavanje izdajanja, posedovanja, prenašanja,

pridobivanja, preklica, umika, prenosa, zamenjave oziroma spremembe datuma poteka veljavnosti AAU, RMU, ERU, CER, tCER in lCER. Države članice lahko te registre uporabijo tudi za točno obračunavanje enot iz člena 11a(5) Direktive 2003/87/ES.

2. Unija in države članice lahko svoje registre vzdržujejo prek združenega sistema skupaj z eno ali več drugimi državami članicami.

3. Podatki iz odstavka 1 tega člena so na voljo centralnemu administratorju, določenemu v skladu s členom 20 Direktive 2003/87/ES.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 25 za vzpostavitev registra Unije iz odstavka 1 tega člena.

Člen 11

Umik enot v skladu s Kjotskim protokolom

1. Države članice po zaključku pregleda svojih nacionalnih evidenc v skladu s Kjotskim protokolom za vsako leto prvega ciljnega obdobja iz Kjotskega protokola in po rešitvi morebitnih težav pri izvajanju iz registra umaknejo enote AAU, RMU, ERU, CER, tCER in lCER, ki so enakovredne njihovim neto emisijam v navedenem letu.

2. Države članice za zadnje leto prvega ciljnega obdobja iz Kjotskega protokola enote umaknejo iz registra pred koncem dodatnega obdobja za izpolnitev zavez iz Sklepa 11/CMP.1 konference pogodbenic UNFCCC kot sestanka pogodbenic Kjotskega protokola.

POGLAVJE 5

POROČANJE O POLITIKAH IN UKREPIH TER O PROJEKCIJAH ANTROPOGENIH EMISIJ TOPLOGREDNIH PLINOV IZ VIROV IN PO PONORIH ODVZETIH TOPLOGREDNIH PLINOV

Člen 12

Nacionalni sistemi in sistem Unije za politike in ukrepe ter projekcije

1. Države članice in Komisija do 9. julija 2015 vzpostavijo nacionalne sisteme in sistem Unije za poročanje o politikah in ukrepih ter za poročanje o projekcijah antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov, te sisteme upravljajo in si prizadevajo za njihovo nenehno izboljševanje. Ti sistemi vključujejo ustrezne institucionalne, pravne in postopkovne ureditve, vzpostavljene v državi članici in Uniji, za ocenjevanje politike in pripravo projekcij antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov.

2. Države članice in Komisija imajo za cilj zagotoviti pravočasnost, preglednost, točnost, doslednost, primerljivost in popolnost sporočenih informacij o politikah in ukrepih ter projekcijah antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov, kot je določeno v členih 13 in 14, vključno z uporabo podatkov, metod in modelov ter izvajanjem dejavnosti zagotavljanja kakovosti, kontrole kakovosti in analize občutljivosti, če je to ustrezno.

3. Komisija sprejme izvedbene akte o strukturi, obliki in postopku predložitve informacij o nacionalnih sistemih in sistemu Unije za politike in ukrepe ter projekcije v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena, členom 13 in členom 14(1) ter v skladu z ustreznimi sklepi, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Kjotskega protokola ali sporazumov, ki iz njiju izhajajo ali ju nadomeščajo. Komisija zagotovi usklajenost z mednarodno dogovorjenimi zahtevami glede poročanja ter združljivost časovnih okvirov Unije in mednarodnih časovnih okvirov za spremljanje teh informacij in poročanje o njih. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 26(2).

Člen 13

Poročanje o politikah in ukrepih

1. Države članice do 15. marca 2015 in nato vsaki dve leti Komisiji predložijo naslednje:

- (a) opis svojega nacionalnega sistema za poročanje o politikah in ukrepih ali skupinah ukrepov ter za poročanje o projekcijah antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov v skladu s členom 12(1), če takšnega opisa še niso predložile, ali informacije o morebitnih spremembah navedenega sistema, kadar je bil takšen opis že predložen;
- (b) posodobitve v zvezi s strategijami za razvoj z nizkimi emisijami ogljika iz člena 4 ter informacije o napredku pri izvajanju teh strategij;
- (c) informacije o nacionalnih politikah in ukrepih ali skupinah ukrepov ter o izvajanju politik in ukrepov ali skupin ukrepov Unije, ki omejujejo ali zmanjšujejo emisije toplogrednih plinov iz virov ali povečujejo odvzemanje po ponorih, razčlenjene po sektorjih ter plinih ali skupinah plinov (HFC in PFC) iz Priloge I. Te informacije se sklicujejo na veljavne in ustrezne nacionalne politike ali politike Unije in vključujejo:

(i) cilj politike ali ukrepa in kratek opis politike ali ukrepa;

(ii) vrsto instrumenta politike;

(iii) stanje izvajanja politike ali ukrepa ali skupine ukrepov;

(iv) če se uporabljajo, kazalnike za spremljanje in ocenjevanje napredka v določenem obdobju;

(v) če so na voljo, količinske ocene učinkov na emisije toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzete toplogredne pline, razdeljene na:

— rezultate predhodnih ocen učinkov posameznih politik in ukrepov ali skupin politik ali ukrepov za blažitev podnebnih sprememb. Predložijo se ocene za zaporedna štiri prihodnja leta po letu poročanja, ki se končajo z 0 ali 5, pri čemer se razlikuje med emisijami toplogrednih plinov iz Direktive 2003/87/ES in tistimi iz Odločbe št. 406/2009/ES,

— rezultate naknadnih ocen učinkov posameznih politik in ukrepov ali skupin politik in ukrepov za blažitev podnebnih sprememb, pri čemer se razlikuje med emisijami toplogrednih plinov iz Direktive 2003/87/ES in tistimi iz Odločbe št. 406/2009/ES;

(vi) če so na voljo, ocene predvidenih stroškov in koristi politik in ukrepov ter, če je primerno, ocene dejanskih stroškov in koristi politik in ukrepov;

(vii) če so na voljo, vsa sklicevanja na ocene in tehnična poročila, na katerih temeljijo, iz odstavka 3;

(d) informacije iz točke (d) člena 6(1) Odločbe št. 406/2009/ES;

(e) informacije o obsegu, v katerem ukrepi držav članic predstavljajo pomemben element prizadevanj na nacionalni ravni, ter obsegu, v katerem načrtovana uporaba skupnega izvajanja, mehanizma čistega razvoja in mednarodnega trgovanja z emisijami dopolnjuje domače ukrepe v skladu z ustreznimi določbami Kjotskega protokola in sklepov, sprejetih na njegovi podlagi.

2. Država članica Komisiji sporoči kakršne koli bistvene spremembe informacij, sporočenih na podlagi tega člena v prvem letu poročevalnega obdobja, in sicer do 15. marca v letu, ki sledi predhodnemu poročilu.

3. Države članice v elektronski obliki objavijo – če so na voljo – vse ustrezne ocene stroškov in učinkov nacionalnih politik in ukrepov ter vse ustrezne informacije o izvajanju politik in ukrepov Unije, ki omejujejo ali zmanjšujejo emisije toplogrednih plinov iz virov ali povečujejo odvzemanje po ponorih, skupaj z vsemi obstoječimi tehničnimi poročili, na katerih te ocene temeljijo. Te ocene bi morale vključevati opis uporabljenih modelov in metodoloških pristopov, opredelitev in temeljnih predpostavk.

Člen 14

Poročanje o projekcijah

1. Države članice Komisiji do 15. marca 2015 in po tem datumu vsaki dve leti sporočijo nacionalne projekcije antropogenih emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov, prikazane za vsak plin ali skupino plinov (HFC in PFC) iz Priloge I in za vsak sektor. Navedene projekcije vključujejo količinske ocene za zaporedna štiri leta po letu poročanja, ki se končajo z 0 ali 5. Nacionalne projekcije upoštevajo vse politike in ukrepe, sprejete na ravni Unije, ter vključujejo:

- (a) projekcije brez ukrepov, če so te na voljo, projekcije z ukrepi in projekcije z dodatnimi ukrepi, če so te na voljo;
- (b) projekcije vseh emisij toplogrednih plinov in ločene ocene za predvidene emisije toplogrednih plinov za vire emisij iz Direktive 2003/87/ES in Odločbe št. 406/2009/ES;
- (c) učinke politik in ukrepov iz člena 13. Kadar takšne politike in ukrepi niso vključeni, je to jasno navedeno in obrazloženo;
- (d) rezultate analize občutljivosti, izvedene za projekcije;
- (e) vsa ustrezna sklicevanja na ocene in tehnična poročila, na katerih temeljijo projekcije iz odstavka 4.

2. Države članice obvestijo Komisijo o kakršnih koli bistvenih spremembah informacij, sporočenih na podlagi tega člena v prvem letu poročevalnega obdobja, in sicer do 15. marca v letu, ki sledi predhodnemu poročilu.

3. Države članice predložijo najnovejše razpoložljive projekcije. Kadar država članica ne predloži popolnih ocen projekcij do 15. marca vsako drugo leto in Komisija ugotovi, da ta država članica ne more zapolniti vrzeli v ocenah, opredeljenih na podlagi postopkov Komisije za zagotavljanje ali kontrolo kakovosti, lahko Komisija v posvetovanju z zadevno državo članico pripravi ocene, ki so potrebne za pripravo projekcij Unije.

4. Države članice v elektronski obliki objavijo svoje nacionalne projekcije emisij toplogrednih plinov iz virov in po ponorih odvzetih toplogrednih plinov, skupaj z vsemi ustreznimi tehničnimi poročili, na katerih te projekcije temeljijo. Te projekcije bi morale vključevati opise uporabljenih modelov in metodoloških pristopov, opredelitev in temeljnih predpostavk.

POGLAVJE 6

POROČANJE O DRUGIH INFORMACIJAH V ZVEZI S PODNEBNIMI SPREMEBAMI

Člen 15

Poročanje o nacionalnih prilagoditvenih ukrepih

Države članice Komisiji do 15. marca 2015 in nato vsaka štiri leta, v skladu z roki za poročanje UNFCCC, sporočijo informacije o svojem nacionalnem načrtovanju prilagajanja in strategijah, v katerih navedejo svoje izvajane ali načrtovane ukrepe za olajševanje prilagajanja podnebnim spremembam. Te informacije vključujejo glavne cilje in obravnavano vrsto vpliva na podnebne spremembe, kot so poplave, dvig morske gladine, ekstremne temperature, suša in drugi izjemni vremenski pojavi.

Člen 16

Poročanje o finančni in tehnološki podpori državam v razvoju

1. Države članice sodelujejo s Komisijo, da bi omogočile pravočasno skladno poročanje Unije in njenih držav članic v zvezi s podporo državam v razvoju v skladu z ustreznimi določbami UNFCCC, kadar je to ustrezno, vključno s katero koli enotno obliko, dogovorjeno v okviru UNFCCC, in da bi zagotovile letno poročanje do 30. septembra.

2. Kadar je to ustrezno ali se uporablja na podlagi UNFCCC, si države članice prizadevajo za zagotavljanje informacij o finančnih tokovih na podlagi tako imenovanih „kazalnikov iz Ria“ za podporo za blažitev podnebnih sprememb in podporo za prilagajanje podnebnim spremembam, ki jih je uvedel odbor za razvojno pomoč pri OECD, ter metodoloških informacij v zvezi z uporabo metodologije kazalnikov iz Ria za podnebne spremembe.

3. Kadar se sporočajo informacije o mobiliziranih zasebnih finančnih tokovih, to vključuje informacije o opredelitvah in metodologijah, uporabljenih za določitev kakršnih koli zneskov.

4. V skladu s sklepi, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Kjotskega protokola ali sporazumov, ki iz njiju izhajajo ali ju nadomeščajo, informacije o zagotovljeni podpori vključujejo informacije o podpori za blažilne ukrepe, prilagajanje, krepitev zmogljivosti in prenos tehnologije ter, če je mogoče, informacije o tem, ali so finančna sredstva nova ali dodatna.

Člen 17

Poročanje o uporabi prihodkov z dražb in dobropisi iz projektov

1. Države članice do 31. julija vsako leto (leto X) za leto X – 1 Komisiji predložijo:

(a) natančno opravičilo iz člena 6(2) Odločbe št. 406/2009/ES;

(b) informacije o uporabi prihodkov v letu X – 1, ki jih je država članica ustvarila s prodajo pravic na dražbi v skladu s členom 10(1) Direktive 2003/87/ES, ki vključujejo informacije o takem prihodku, ki je bil uporabljen za enega ali več namenov iz člena 10(3) navedene direktive, ali enakovredni finančni vrednosti tega prihodka ter ukrepov, sprejetih na podlagi navedenega člena;

(c) informacije o uporabi, kot jo določijo države članice, vseh prihodkov, ki jih je država članica ustvarila s prodajo pravic za letalstvo na dražbi v skladu s členom 3d(1) ali (2) Direktive 2003/87/ES; te informacije se zagotovijo v skladu s členom 3d(4) navedene direktive;

(d) informacije iz člena 6(1)(b) Odločbe št. 406/2009/ES in informacije o tem, kako njihova nakupna politika prispeva k doseganju mednarodnega sporazuma o podnebni spremembi;

(e) informacije v zvezi z uporabo člena 11b(6) Direktive 2003/87/ES glede projektnih dejavnosti za proizvodnjo električne energije v hidroelektrarnah s proizvodno močjo nad 20 MW.

2. Prihodek z dražb, ki v času, ko država članica Komisiji predloži poročilo v skladu s tem členom, ni izplačan, se količinsko opredeli in sporoči v poročilih za naslednja leta.

3. Države članice objavijo poročila, ki jih predložijo Komisiji v skladu s tem členom. Komisija združene informacije za Unijo posreduje javnosti v lahko dostopni obliki.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih določi strukturo, obliko in postopke, ki jih morajo države članice upoštevati pri predložitvi informacij v skladu s tem členom. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 26(2).

Člen 18

Dvoletna poročila in nacionalna sporočila

1. Unija in države članice sekretariatu UNFCCC predložijo dvoletna poročila v skladu s Sklepom 2/CP.17 konference pogodbenic UNFCCC (Sklep 2/CP.17) ali poznejšimi ustreznimi sklepi, ki jih sprejmejo organi UNFCCC, ter nacionalna sporočila v skladu s členom 12 UNFCCC.

2. Države članice Komisiji predložijo kopije nacionalnih sporočil in dvoletnih poročil, predloženih sekretariatu UNFCCC.

POGLAVJE 7

STROKOVNI PREGLED UNIJE V ZVEZI Z EMISIJAMI TOPLOGREDNIH PLINOV

Člen 19

Pregled evidenc

1. Komisija izvede celovit pregled podatkov iz nacionalnih evidenc, ki jih predložijo države članice v skladu s členom 7(4) te uredbe, da se določijo dodeljene letne emisije, kot je določeno v četrtem pododstavku člena 3(2) Odločbe št. 406/2009/ES, za uporabo členov 20 in 27 te uredbe in z namenom spremljanja, kako države članice uresničujejo cilje zmanjšanja ali omejitve emisij toplogrednih plinov v skladu s členoma 3 in 7 Odločbe št. 406/2009/ES v letih, ko se izvede celovit pregled.

2. Komisija izvaja letne preglede podatkov iz nacionalnih evidenc, ki jih predložijo države članice v skladu s členom 7(1) te uredbe in so relevantni za spremljanje zmanjšanja ali omejitve emisij toplogrednih plinov v državah članicah v skladu s členoma 3 in 7 Odločbe št. 406/2009/ES in vseh drugih ciljev zmanjšanja ali omejitve emisij toplogrednih plinov, določenih v zakonodaji Unije, pri čemer začne s podatki, sporočenimi za leto 2013. Države članice so v celoti vključene v ta proces.

3. Celovit pregled iz odstavka 1 zajema:

(a) preglede za preverjanje preglednosti, točnosti, doslednosti, primerljivosti in popolnosti predloženih informacij;

(b) preglede za opredelitev primerov, pri katerih so podatki iz evidence pripravljeni na način, ki ni skladen z usmeritvami UNFCCC ali pravili Unije, in

(c) po potrebi izračun s tem povezanih potrebnih tehničnih popravkov, in sicer v posvetovanju z državami članicami.

4. Letni pregledi vključujejo preglede iz točke (a) odstavka 3. Kadar to zahteva država članica v posvetovanju s Komisijo ali kadar se pri teh pregledih ugotovijo pomembne zadeve, kot so:

(a) neupoštevanje priporočil prejšnjih pregledov Unije ali UNFCCC ali vprašanja, ki jih države članice niso pojasnile, ali

(b) previsoke ali prenizke ocene v zvezi s ključnimi vrstami v evidencah držav članic,

letni pregled za zadevno državo članico vključuje tudi preglede iz točke (b) odstavka 3, da bi se opravili izračuni iz točke (c) odstavka 3.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, da se določijo časovni okvir in koraki za izvajanje celovitega pregleda in letnega pregleda iz odstavkov 1 oziroma 2 tega člena, vključno z nalogami iz odstavkov 3 in 4 tega člena ter za zagotovitev ustreznega posvetovanja držav članic, kar zadeva ugotovitve pregledov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 26(2).

6. Komisija z izvedbenim aktom določi skupno količino emisij za zadevno leto na podlagi popravljenih podatkov iz evidenc za posamezno državo članico po končanem zadevnem pregledu.

7. Podatki za posamezno državo članico, kot so v registrih, vzpostavljenih v skladu s členom 11 Odločbe št. 406/2009/ES in členom 19 Direktive 2003/87/ES, zabeleženi štiri mesece po datumu objave izvedbenega akta, sprejetega na podlagi odstavka 6 tega člena, so relevantni za uporabo člena 7(1) Odločbe št. 406/2009/ES. To vključuje spremembe takih podatkov zaradi uporabe prilagodljivosti s strani zadevne države članice v skladu s členoma 3 in 5 Odločbe št. 406/2009/ES.

Člen 20

Obravnavanje učinkov preračunov

1. Po dokončanem celovitem pregledu podatkov iz evidenc za leto 2020 v skladu s členom 19 Komisija z enačbo iz Priloge II izračuna vsoto učinkov preračunanih emisij toplogrednih plinov za posamezno državo članico.

2. Brez poseganja v člen 27(2) te uredbe Komisija vsoto iz odstavka 1 tega člena med drugim uporabi, ko predlaga cilje za zmanjšanje ali omejitev emisij za posamezno državo članico za obdobje po letu 2020 v skladu s členom 14 Odločbe št. 406/2009/ES.

3. Komisija takoj objavi rezultate izračunov v skladu z odstavkom 1.

POGLAVJE 8

POROČANJE O NAPREDKU PRI IZPOLNJEVANJU ZAVEZ UNIJE IN MEDNARODNIH ZAVEZ

Člen 21

Poročanje o napredku

1. Komisija na podlagi informacij, sporočenih v skladu s to uredbo, in po posvetovanju z državami članicami za določitev, ali je bil dosežen zadosten napredek, vsako leto oceni napredek Unije in njenih držav članic pri izpolnjevanju naslednjih obveznosti:

(a) zaveze iz člena 4 UNFCCC in člena 3 Kjotskega protokola, kot so podrobneje opredeljene v sklepkih, sprejetih na konferenci pogodbenic UNFCCC ali na konferenci pogodbenic UNFCCC kot sestanku pogodbenic Kjotskega protokola. Taka ocena temelji na informacijah, sporočenih v skladu s členi 7, 8, 10 in 13 do 17;

(b) obveznosti iz člena 3 Odločbe št. 406/2009/ES. Taka ocena temelji na informacijah, sporočenih v skladu s členi 7, 8, 13 in 14.

2. Komisija vsaki dve leti oceni skupni vpliv letalskega prometa na svetovno podnebje, tudi zaradi emisij ali učinkov, ki niso povezani s CO₂, na podlagi podatkov o emisijah, ki jih države članice predložijo v skladu s členom 7, ter izboljša to oceno s sklicevanjem na znanstvene dosežke oziroma podatke o letalskem prometu.

3. Komisija do 31. oktobra vsako leto Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem povzame ugotovitve ocen iz odstavkov 1 in 2.

Člen 22

Poročilo o dodatnem obdobju za izpolnitev zavez iz Kjotskega protokola

Unija in posamezne države članice predložijo sekretariatu UNFCCC poročilo o dodatnem obdobju za izpolnitev zavez iz odstavka 3 Sklepa 13/CMP.1 ob izteku tega obdobja.

POGLAVJE 9

SODELOVANJE IN PODPORA

Člen 23

Sodelovanje med državami članicami in Unijo

Države članice in Unija sodelujejo in se v celoti usklajujejo v zvezi z obveznostmi iz te uredbe, in sicer v zvezi s:

- (a) zbiranjem evidence Unije o toplogrednih plinih in pripravo poročila o evidenci Unije o toplogrednih plinih Unije na podlagi člena 7(5);
- (b) pripravo nacionalnega sporočila za Unijo v skladu s členom 12 UNFCCC in dvoletnega poročila Unije v skladu s Sklepom 2/CP.17 ali poznejšimi ustreznimi sklepi, ki jih sprejmejo organi UNFCCC;
- (c) postopki pregledovanja in doseganja skladnosti na podlagi UNFCCC in Kjotskega protokola v skladu z vsemi sklepi, ki se uporabljajo in so sprejeti na podlagi UNFCCC ali Kjotskega protokola, ter v zvezi s postopkom Unije za pregled evidenc držav članic o toplogrednih plinih iz člena 19 te uredbe;
- (d) vsemi prilagoditvami v skladu s členom 5(2) Kjotskega protokola ali po zaključenem postopku pregleda Unije iz člena 19 te uredbe ali v zvezi z drugimi spremembami evidenc in poročil o evidencah, ki so bili ali bodo predloženi sekretariatu UNFCCC;
- (e) pripravo okvirnih evidenc toplogrednih plinov Unije v skladu s členom 8;
- (f) poročanjem v zvezi z umikom AAU, RMU, ERU, CER, tCER in ICER po poteku dodatnega obdobja iz odstavka 14 Sklepa 13/CMP.1 za izpolnitev zavez v skladu s členom 3(1) Kjotskega protokola.
- (a) pripravi evidence Unije o toplogrednih plinih in poročila o evidenci Unije o toplogrednih plinih;
- (b) izvajanju postopkov zagotavljanja kakovosti in kontrole kakovosti, da se pripravi evidenca Unije o toplogrednih plinih;
- (c) pripravi ocen podatkov, o katerih se ne poroča v nacionalnih evidencah toplogrednih plinov;
- (d) izvajanju pregledov;
- (e) pripravi okvirne evidence Unije o toplogrednih plinih;
- (f) zbiranju informacij o politikah in ukrepih ter projekcijah, ki jih sporočajo države članice;
- (g) izvajanju postopkov za zagotavljanje kakovosti in kontrolo kakovosti glede informacij o projekcijah ter politikah in ukrepih, ki jih sporočajo države članice;
- (h) pripravi ocen za podatke o projekcijah, o katerih države članice ne poročajo;
- (i) zbiranju podatkov, potrebnih za letno poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, ki ga pripravi Komisija;
- (j) razširjanju informacij, zbranih v skladu s to uredbo, vključno z vodenjem in posodabljanjem zbirke podatkov o politikah in ukrepih držav članic za blažitev ter evropskega mehanizma za prilagajanje podnebnim spremembam v zvezi z vplivi, ranljivostmi zaradi podnebnih sprememb in prilagajanjem podnebnim spremembam.

POGLAVJE 10

POOBLASTILO

Člen 25

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je na Komisijo preneseno pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 6, 7 in 10 se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 8. julija 2013. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja.

Člen 24

Vloga Evropske agencije za okolje

Evropska agencija za okolje Komisiji pomaga pri izvajanju členov 6 do 9, 12 do 19, 21 in 22 v skladu s svojim letnim delovnim programom. To vključuje pomoč pri:

Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz členov 6, 7 in 10 lahko kadar koli prekliche Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 6, 7 in 10, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu ali Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

POGLAVJE 11

KONČNE DOLOČBE

Člen 26

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za podnebne spremembe. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 21. maja 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednica
L. CREIGHTON

Člen 27

Pregled

1. Komisija redno pregleduje skladnost določb o spremljanju in poročanju iz te uredbe s prihodnjimi sklepi v zvezi z UNFCCC in Kjotskim protokolom ali drugo zakonodajo Unije. Poleg tega Komisija redno ugotavlja, ali zaradi dogodkov na ravni UNFCCC obveznosti iz te uredbe niso več potrebne ali niso sorazmerne z njihovimi koristmi ali bi morale biti prilagajene ali niso skladne z zahtevami za poročanje v okviru UNFCCC ali se podvajajo, ter po potrebi predloži zakonodajni predlog Evropskemu parlamentu in Svetu.

2. Komisija do decembra 2016 preuči, ali vpliv uporabe smernic IPCC iz leta 2006 za nacionalne evidence toplogrednih plinov ali znatna sprememba uporabljenih metodologij UNFCCC pri pripravi evidenc toplogrednih plinov povzroči razliko, večjo od 1 % vseh emisij toplogrednih plinov države članice, upoštevanih za namene člena 3 Odločbe št. 406/2009/ES, in lahko spremeni dodeljene letne emisije držav članic iz četrtega pododstavka člena 3(2) Odločbe št. 406/2009/ES.

Člen 28

Razveljavitev

Odločba št. 280/2004/ES se razveljavi. Sklicevanja na razveljavljeno odločbo se štejejo za sklicevanja na to uredbu in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge IV.

Člen 29

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

PRILOGA I

TOPLOGREDNI PLINI

Ogljikov dioksid (CO_2)

Metan (CH_4)

Dušikov oksid (N_2O)

Žveplov heksafluorid (SF_6)

Dušikov trifluorid (NF_3)

Fluorirani ogljikovodiki (HFC):

— HFC-23 CHF_3

— HFC-32 CH_2F_2

— HFC-41 CH_3F

— HFC-125 CHF_2CF_3

— HFC-134 CHF_2CHF_2

— HFC-134a CH_2FCF_3

— HFC-143 CH_2FCHF_2

— HFC-143a CH_3CF_3

— HFC-152 $\text{CH}_2\text{FCH}_2\text{F}$

— HFC-152a CH_3CHF_2

— HFC-161 $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{F}$

— HFC-227ea $\text{CF}_3\text{CHF}_2\text{CF}_3$

— HFC-236cb $\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{F}$

— HFC-236ea $\text{CF}_3\text{CHFCHF}_2$

— HFC-236fa $\text{CF}_3\text{CH}_2\text{CF}_3$

— HFC-245fa $\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{CF}_3$

— HFC-245ca $\text{CH}_2\text{FCF}_2\text{CHF}_2$

— HFC-365mfc $\text{CH}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{CF}_3$

— HFC-43-10mee $\text{CF}_3\text{CHFCHFCF}_2\text{CF}_3$ ali ($\text{C}_5\text{H}_2\text{F}_{10}$)

Perfluorirani ogljikovodiki (PFC):

— PFC-14, perfluorometan, CF_4

— PFC-116, perfluoroetan, C_2F_6

— PFC-218, perfluoropropan, C_3F_8

— PFC-318, perfluorociklobutan, $\text{c-C}_4\text{F}_8$

— Perfluorociklopropan, $\text{c-C}_3\text{F}_6$

— PFC-3-1-10, perfluorobutan, C_4F_{10}

— PFC-4-1-12, perfluoropentan, C_5F_{12}

— PFC-5-1-14, perfluoroheksan, C_6F_{14}

— PFC-9-1-18, $\text{C}_{10}\text{F}_{18}$

PRILOGA II

Vsota učinkov preračunanih emisij toplogrednih plinov za posamezno državo članico iz člena 20(1)

Vsota učinkov preračunanih emisij toplogrednih plinov za posamezno državo članico se izračuna z uporabo naslednje enačbe:

$$\sum_{i=2013}^{2020} [t_{i,2022} - e_{i,2022} - (t_i - e_{i,i+2})]$$

pri čemer:

- t_i predstavlja dodeljene letne emisije države članice za leto i v skladu s četrnim odstavkom člena 3(2) in členom 10 Odločbe št. 406/2009/ES, kot so določene v letu 2012, ali, če je primerno, kot so določene v letu 2016 na podlagi pregleda, izvedenega v skladu s členom 27(2) te uredbe in na podlagi člena 3(2) Odločbe št. 406/2009/ES,
- $t_{i,2022}$ predstavlja dodeljene letne emisije države članice za leto i v skladu s četrnim odstavkom člena 3(2) in členom 10 Odločbe št. 406/2009/ES, kot bi bile izračunane, če bi se kot vhodni podatek uporabili pregledani podatki iz evidenc, predloženi v letu 2022,
- $e_{i,j}$ predstavlja emisije toplogrednih plinov države članice za leto i , kot so določene v skladu z akti, ki jih Komisija sprejme v skladu s členom 19(6), po strokovnem pregledu evidenc v letu j .

SEZNAM LETNIH KAZALNIKOV

Tabela 1: seznam prednostnih kazalnikov ⁽¹⁾

Št.	Nomenklatura v Eurostatovih kazalnikih energetske učinkovitosti	Kazalnik	Števec/imenovalec	Usmeritev/opredelitve ⁽²⁾ ⁽³⁾
1	MAKRO	Skupna intenzivnost CO ₂ pri BDP, t/milijonov EUR	Skupne emisije CO ₂ , kt	Skupne emisije CO ₂ (razen LULUCF), kakor je navedeno v CRF
			BDP, milijard EUR (EC95)	Bruto domači proizvod pri stalnih cenah iz leta 1995 (vir: Nacionalni računi)
2	MAKRO B0	Intenzivnost CO ₂ , povezanega z energetiko, pri BDP, t/milijonov EUR	Emisije CO ₂ zaradi porabe energije, kt	Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja fosilnih goriv (vrsta virov IPCC 1A, sektorski pristop)
			BDP, milijard EUR (EC95)	Bruto domači proizvod pri stalnih cenah iz leta 1995 (vir: Nacionalni računi)
3	PREVOZ C0	Emisije CO ₂ iz osebnih avtomobilov, kt		Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja fosilnih goriv za vso dejavnost prevozov z osebnimi avtomobili (avtomobili, namenjenimi predvsem prevozu oseb in z zmogljivostjo 12 oseb ali manj, bruto teža vozila 3 900 kg ali manj – vrsta virov IPCC 1A3bi).
		Število kilometrov, ki so jih prevozili osebni avtomobili, Mkm		Število kilometrov, ki so jih prevozili osebni avtomobili. (vir: prometna statistika) <i>Opomba:</i> podatki o dejavnosti morajo biti skladni s podatki o emisijah, če je to mogoče.
4	INDUSTRIJA A1	Intenzivnost CO ₂ iz industrije, povezanega z energetiko, t/milijonov EUR	Emisije CO ₂ iz industrije, kt	Emisije zaradi zgorevanja fosilnih goriv v predelovalni industriji, gradbeništvu ter rudarstvu in kamnolomih (razen premogovnikov in pridobivanja nafte ter zemeljskega plina), vključno z zgorevanjem pri proizvodnji električne in toplotne energije (vrsta virov IPCC 1A2). Energija, ki jo industrija porabi za prevoz, tukaj ni vključena, ampak je upoštevana v kazalcih za prevoz. Emisije, ki nastanejo zaradi terenskih in drugih premičnih strojev v industriji, so vključene v ta oddelek.
			Bruto dodana vrednost celotne industrije, milijard EUR (EC95)	Bruto dodana vrednost pri stalnih cenah iz leta 1995 v predelovalni industriji (NACE 15–22, 24–37), gradbeništvu (NACE 45) ter rudarstvu in kamnolomih (razen premogovnikov in pridobivanja nafte ter zemeljskega plina (NACE 13–14) Nacionalni računi)

Št.	Nomenklatura v Eurostatovih kazalnikih energetske učinkovitosti	Kazalnik	Števec/imenovalec	Usmeritev/opredelitve ⁽²⁾ ⁽³⁾
5	GOSPODINJSTVA A1	Specifične emisije CO ₂ iz gospodinjstev, t/stanovanje	Emisije CO ₂ zaradi porabe fosilnih goriv v gospodinjstvih, kt	Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja fosilnih goriv v gospodinjstvih (vrsta virov IPCC 1A4b).
			Obseg stalno naseljenih stanovanj, 1 000	Obseg stalno naseljenih stanovanj
6	STORITVE A0	Intenzivnost CO ₂ iz gospodarskega in institucionalnega sektorja, t/milijonov EUR	Emisije CO ₂ zaradi porabe fosilnih goriv v gospodarskem in institucionalnem sektorju, kt	Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja fosilnih goriv v gospodarskih in institucionalnih zgradbah v javnem in zasebnem sektorju (vrsta virov IPCC 1A4a). Energija, ki jo izvajalci storitev porabijo za prevoz, tukaj ni vključena, ampak je upoštevana v kazalcih za prevoz.
			Bruto dodana vrednost storitev, milijard EUR (EC95)	Bruto dodana vrednost pri stalnih cenah iz leta 1995 za storitve (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93, 99) (vir: Nacionalni računi)
7	TRANSFORMACIJA B0	Specifične emisije CO ₂ iz javnih elektrarn in elektrarn samoproizvajalk, t/TJ	Emisije CO ₂ iz javnih termoelektrarn in termoelektrarn samoproizvajalk, kt	Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja vseh fosilnih goriv pri bruto proizvodnji električne in toplotne energije, ki jo proizvedejo javne termoelektrarne in termoelektrarne samoproizvajalke ter javne kombinirane toplotne in elektrarne in kombinirane toplotne in elektrarne samoproizvajalke. Emisije iz toplarn niso vključene.
			Vsi proizvodi – proizvodnja javnih termoelektrarn in termoelektrarn samoproizvajalk, PJ	Bruto proizvedena električna energija in vsa toplotna energija, prodana tretjim osebam (v kombiniranih toplarnah in elektrarnah – SPTE), ki jo proizvajajo javne termoelektrarne in termoelektrarne samoproizvajalke ter javne kombinirane toplotne in elektrarne in kombinirane toplotne in elektrarne samoproizvajalke. Proizvodnja toplarn ni vključena. Javne termoelektrarne v okviru svoje primarne dejavnosti proizvajajo električno energijo (in toplotno) za uporabo tretjim osebam. Lahko so v zasebni ali javni lasti. Termoelektrarne samoproizvajalke proizvajajo električno energijo (in toplotno) v celoti ali delno za lastno uporabo kot dejavnost, ki podpira njihovo primarno dejavnost. Bruto proizvodnja električne energije se meri na izhodu iz glavnih transformatorjev, tj. všteta je poraba električne energije v pomožnih napravah elektrarne in transformatorjih. (vir: energetska bilanca)

⁽¹⁾ Države članice sporočijo števec in imenovalec, če nista vključena v skupnem formatu za poročanje (CRF).

⁽²⁾ Države članice bi morale slediti tej usmeritvi. Če tega ne morejo storiti v celoti ali če števec in imenovalec nista popolnoma dosledna, bi morale države članice to jasno navesti.

⁽³⁾ Sklicevanja na vrste virov IPCC pomenijo spremenjene smernice IPCC (1996) za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 1996.

Tabela 2: seznam dodatnih prednostnih kazalnikov ⁽¹⁾

Št.	Nomenklatura v Eurostatovih kazalnikih energetske učinkovitosti	Kazalnik	Števec/imenovalec	Usmeritev/opredelitve ⁽²⁾
1	PREVOZ D0	Emisije CO ₂ iz cestnega tovornega prometa, kt		Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja fosilnih goriv za vso prevozno dejavnost z lahкими gospodarskimi vozili (vozili z bruto težo 3 900 kg ali manj, namenjenimi predvsem prevozu lahkega tovora, ali opremljenimi s posebno dodatno opremo, na primer s pogonom na vsa štiri kolesa za terenske dejavnosti – vrsta virov IPCC 1A3bii) in s težkimi gospodarskimi vozili (vsemi vozili, katerih bruto teža presega 3 900 kg, namenjenimi predvsem prevozu težkih tovorov – vrsta virov IPCC 1A3biii, razen avtobusov).
		Cestni tovorni promet, Mtkm		Število tonskih kilometrov lahkih in težkih gospodarskih vozil na cestah; en tonski kilometer pomeni prevoz ene tone po cesti na razdalji enega kilometra. (vir: prometna statistika) <i>Opomba:</i> podatki o dejavnosti morajo biti skladni s podatki o emisijah, če je to mogoče.
2	INDUSTRIJA A1.1	Skupna intenzivnost CO ₂ – železarska in jeklarska industrija, t/milijonov EUR	Skupne emisije CO ₂ iz železarske in jeklarske industrije, kt	Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja fosilnih goriv v proizvodnji železa in jekla, vključno z zgorevanjem fosilnih goriv pri proizvodnji električne in toplotne energije (vrsta virov IPCC 1A2a), iz postopka proizvodnje železa in jekla (vrsta virov IPCC 2C1) in iz postopka proizvodnje železovih zlitin (vrsta virov IPCC 2C2).
			Bruto dodana vrednost – železarska in jeklarska industrija, milijard EUR (EC95)	Bruto dodana vrednost pri stalnih cenah iz leta 1995 v proizvodnji osnovnega železa in jekla ter železovih zlitin (NACE 27.1), proizvodnji cevi (NACE 27.2), v drugi prvi predelavi železa in jekla (NACE 27.3), litju železa (NACE 27.51) in litju jekla (NACE 27.52). (vir: Nacionalni računi)
3	INDUSTRIJA A1.2	Intenzivnost CO ₂ iz kemične industrije, povezanega z energijo, t/milijonov EUR	Emisije CO ₂ , povezanega z energijo, iz kemične industrije, kt	Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja fosilnih goriv pri izdelavi kemikalij in kemičnih izdelkov, vključno z zgorevanjem fosilnih goriv pri proizvodnji električne in toplotne energije (vrsta virov IPCC 1A2c).
			Bruto dodana vrednost kemične industrije, milijard EUR (EC95)	Bruto dodana vrednost pri stalnih cenah iz leta 1995 v proizvodnji kemikalij in kemičnih izdelkov (NACE 24) (vir: Nacionalni računi)
4	INDUSTRIJA A1.3	Intenzivnost CO ₂ , povezanega z energijo – steklarska industrija, lončarstvo in proizvodnja gradbenih materialov, t/milijonov EUR	Emisije CO ₂ , povezanega z energijo, iz steklarske industrije, lončarstva in proizvodnje gradbenih materialov, kt	Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja goriv v proizvodnji nekovinskih mineralnih izdelkov (NACE 26), vključno z zgorevanjem pri proizvodnji električne in toplotne energije.
			Bruto dodana vrednost – steklarska industrija, lončarstvo in proizvodnja gradbenih materialov, milijard EUR (EC95)	Bruto dodana vrednost pri stalnih cenah iz leta 1995 v proizvodnji nekovinskih mineralnih proizvodov (NACE 26) (vir: Nacionalni računi)

Št.	Nomenklatura v Eurostatovih kazalnikih energetske učinkovitosti	Kazalnik	Števec/imenovalec	Usmeritev/opredelitve ⁽²⁾
5	INDUSTRIJA C0.1	Specifične emisije CO ₂ iz železarske in jeklarske industrije, t/t	Skupne emisije CO ₂ iz železarske in jeklarske industrije, kt	Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja fosilnih goriv v proizvodnji železa in jekla, vključno z zgorevanjem fosilnih goriv pri proizvodnji električne in toplotne energije (vrsta virov IPCC 1A2a), iz postopka proizvodnje železa in jekla (vrsta virov IPCC 2C1) in iz postopka proizvodnje železovih zlitin (vrsta virov IPCC 2C2).
			Proizvodnja jekla s kisikom, kt	Proizvodnja jekla s kisikom (NACE 27) (vir: proizvodna statistika)
6	INDUSTRIJA C0.2	Specifične emisije CO ₂ , povezanega z energetiko, iz proizvodnje cementa, t/t	Emisije CO ₂ , povezanega z energetiko, iz steklarske industrije, lončarstva in proizvodnje gradbenih materialov, kt	Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja goriv v proizvodnji nekovinskih mineralnih izdelkov (NACE 26), vključno z zgorevanjem pri proizvodnji električne in toplotne energije.
			Proizvodnja cementa, kt	Proizvodnja cementa (NACE 26) (vir: proizvodna statistika)

⁽¹⁾ Države članice sporočijo števec in imenovalec, če nista vključena v CRF.

⁽²⁾ Države članice bi morale slediti tej smernici. Če tega ne morejo storiti v celoti ali če števec in imenovalec nista popolnoma dosledna, bi morale države članice to jasno navesti.

Tabela 3: seznam dopolnilnih kazalnikov

Št.	Nomenklatura v Eurostatovih kazalnikih energetske učinkovitosti	Kazalnik	Števec/imenovalec	Napotek/opredelitve
1	PREVOZ B0	Specifične emisije CO ₂ iz osebnih avtomobilov z dizelskim motorjem, g/100km	Emisije CO ₂ iz osebnih avtomobilov z dizelskim motorjem, kt	Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja dizelskega goriva za vso dejavnost prevozov z osebnimi avtomobili (avtomobili, namenjenimi predvsem prevozu oseb in z zmogljivostjo 12 oseb ali manj, bruto teža vozila 3 900 kg ali manj - vrsta virov IPCC 1A3bi, samo avtomobili z dizelskim motorjem).
			Število kilometrov osebnih avtomobilov z dizelskim motorjem, mio. km	Število kilometrov, ki so jih skupaj prevozili avtomobili z dizelskim motorjem, registrirani za uporabo na cestah, namenjenih javnemu prometu. (vir: prometna statistika)
2	PREVOZ B0	Specifične emisije CO ₂ iz osebnih avtomobilov z bencinskim motorjem, g/100km	Emisije CO ₂ iz osebnih avtomobilov z bencinskim motorjem, kt	Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja bencina za vso dejavnost prevozov z osebnimi avtomobili (avtomobili, namenjenimi predvsem prevozu oseb in z zmogljivostjo 12 oseb ali manj, bruto teža vozila 3 900 kg ali manj - vrsta virov IPCC 1A3bi, samo avtomobili z bencinskim motorjem).
			Število kilometrov osebnih avtomobilov z bencinskim motorjem, mio. km	Število kilometrov, ki so jih skupaj prevozili avtomobili z bencinskim motorjem, registrirani za uporabo na cestah, namenjenih javnemu prometu. (vir: prometna statistika)

Št.	Nomenklatura v Eurostatovih kazalnikih energetske učinkovitosti	Kazalnik	Števec/imenovalec	Napotek/opredelitve
3	PREVOZ C0	Specifične emisije CO ₂ iz osebnih avtomobilov, t/pkm	Emisije CO ₂ iz osebnih avtomobilov, kt	Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja fosilnih goriv za vso dejavnost prevozov z osebnimi avtomobili (avtomobili, namenjenimi prevozu oseb in z zmogljivostjo 12 oseb ali manj, bruto teža vozila 3 900 kg ali manj – vrsta virov IPCC 1A3bi).
			Osebni prevoz z avtomobili, Mpkm	Število potniških kilometrov, prepotovanih v osebnih avtomobilih; en potniški kilometer je prevoz ene osebe na razdalji enega kilometra. (vir: prometna statistika) <i>Opomba:</i> podatki o dejavnosti morajo biti skladni s podatki o emisijah, če je to mogoče.
4	PREVOZ E1	Specifične emisije CO ₂ v zračnem prometu, t/potnika	Emisije CO ₂ iz domačega zračnega prometa, kt	Emisije CO ₂ iz domačega zračnega prometa (komercialnega, zasebnega, kmetijskega, itd.), vključno z vzleti in pristanki (vrsta virov IPCC 1A3aii). Izključujoč uporabo goriva na letališčih za prevoz po kopnem. Izključujoč tudi gorivo za zgorevanje na letališčih, ko se letalo ne premika.
			Potniki v domačem zračnem prometu, mio.	Število oseb, razen članov letalske posadke in kabinskega osebja, ki potujejo z letalom (samo domači letalski promet) (vir: prometna statistika) <i>Opomba:</i> podatki o dejavnosti morajo biti skladni s podatki o emisijah, če je to mogoče.
5	INDUSTRIJA A1.4	Intenzivnost CO ₂ , povezanega z energetiko – živilska industrija, proizvodnja pijač in tobakna industrija, t/milijonov EUR	Emisije CO ₂ , povezanega z energetiko, iz živilske industrije, kt	Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja fosilnih goriv pri proizvodnji živilskih izdelkov, pijač in tobaknih izdelkov, vključno z zgorevanjem fosilnih goriv pri proizvodnji električne in toplotne energije (vrsta virov IPCC 1A2e).
			Bruto dodana vrednost – živilska industrija, proizvodnja pijač in tobakna industrija, mio. EUR (EC95)	Bruto dodana vrednost pri stalnih cenah iz leta 1995 v proizvodnji živilskih izdelkov in pijač (NACE 15) ter tobaknih izdelkov (NACE 16) (vir: Nacionalni računi)
6	INDUSTRIJA A1.5	Intenzivnost CO ₂ , povezanega z energetiko – papirna industrija in tiskarstvo, t/milijonov EUR	Emisije CO ₂ , povezanega z energetiko, iz papirne in grafične industrije	Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja fosilnih goriv pri proizvodnji celuloze, papirja in papirnih izdelkov ter v založništvu, tiskarstvu in razmnoževanju posnetih nosilcev zapisa, vključno z emisijami zaradi zgorevanja pri proizvodnji električne in toplotne energije (vrsta virov IPCC 1A2d).
			Bruto dodana vrednost – papirna industrija in tiskarstvo, mio. EUR (EC95)	Bruto dodana vrednost pri stalnih cenah iz leta 1995 v proizvodnji celuloze, papirja in papirnih izdelkov (NACE 21) ter založništvu, tiskarstvu in razmnoževanju posnetih nosilcev zapisa (NACE 22) (vir: Nacionalni računi)

Št.	Nomenklatura v Eurostatovih kazalnikih energetske učinkovitosti	Kazalnik	Števec/imenovalec	Napotek/opredelitve
7	GOSPODINJSTVA A0	Specifične emisije CO ₂ iz gospodinjstev za ogrevanje prostorov, t/m ²	Emisije CO ₂ zaradi ogrevanja prostorov v gospodinjstvu, kt	Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja goriv za ogrevanje prostorov v gospodinjstvu.
			Površina stalno naseljenih stanovanj, mio. m ²	Skupna površina stalno naseljenih stanovanj
8	STORITVE B0	Specifične emisije CO ₂ iz gospodarskega in institucionalnega sektorja za ogrevanje prostorov, kg/m ²	Emisije CO ₂ zaradi ogrevanja prostorov v gospodarskem in institucionalnem sektorju, kt	Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja fosilnih goriv za ogrevanje prostorov v gospodarskih in institucionalnih zgradbah v javnem in zasebnem sektorju.
			Površina zgradb, namenjenih storitvam, mio. m ²	Skupna površina zgradb, namenjenih storitvam (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93, 99)
9	TRANSFORMACIJA D0	Specifične emisije CO ₂ iz javnih elektrarn, t/TJ	Emisije CO ₂ iz javnih termoelektrarn, kt	Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja vseh fosilnih goriv pri bruto proizvodnji električne in toplotne energije, ki jo proizvedejo javne termoelektrarne ter kombinirane toplotne in elektrarne (vrsta virov IPCC 1A1ai in 1A1aii). Emisije iz toplotn niso vključene.
			Skupna proizvodnja javnih termoelektrarn, PJ	Bruto proizvedena električna energija in vsa toplotna energija, prodana tretjim osebam (v kombiniranih toplotnih in elektrarnah – SPTE), ki jo proizvajajo javne termoelektrarne ter kombinirane toplotne in elektrarne. Proizvodnja toplotn ni vključena. Javne termoelektrarne v okviru svoje primarne dejavnosti proizvajajo električno energijo (in toplotno) za prodajo tretjim osebam. Lahko so v zasebni ali javni lasti. Bruto proizvodnja električne energije se meri na izhodu iz glavnih transformatorjev, tj. všteta je poraba električne energije v pomožnih napravah elektrarne in transformatorjih. (vir: energetska bilanca)
10	TRANSFORMACIJA E0	Specifične emisije CO ₂ iz elektrarn samoproizvajalk, t/TJ	Emisije CO ₂ iz elektrarn samoproizvajalk, kt	Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja vseh fosilnih goriv pri bruto proizvodnji električne in toplotne energije, ki jo ustvarijo termoelektrarne samoproizvajalke ter kombinirane toplotne in elektrarne samoproizvajalke.
			Skupna proizvodnja termoelektrarn samoproizvajalk, PJ	Bruto proizvedena električna energija in vsa toplotna energija, prodana tretjim osebam (v kombiniranih toplotnih in elektrarnah – SPTE), ki jo proizvajajo termoelektrarne samoproizvajalke ter kombinirane toplotne in elektrarne samoproizvajalke. Termoelektrarne samoproizvajalke proizvajajo električno energijo (in toplotno) v celoti ali delno za lastno uporabo kot dejavnost, ki podpira njihovo primarno dejavnost. Bruto proizvodnja električne energije se meri na izhodu iz glavnih transformatorjev, tj. všteta je poraba električne energije v pomožnih napravah elektrarne in transformatorjih. (vir: energetska bilanca)
11	TRANSFORMACIJA	Intenzivnost ogljika iz skupne proizvodnje električne energije, t/TJ	Emisije CO ₂ iz klasične proizvodnje električne energije, kt	Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja vseh fosilnih goriv pri bruto proizvodnji električne in toplotne energije, ki jo proizvedejo javne termoelektrarne ter kombinirane toplotne in

Št.	Nomenklatura v Eurostatovih kazalnikih energetske učinkovitosti	Kazalnik	Števec/imenovalec	Napotek/opredelitve
				elektrarne ter tudi termoelektrarne samoproizvajalke ter kombinirane toplotne in elektrarne samoproizvajalke. Emisije iz toplotnih niso vključene.
			Skupna proizvodnja javnih elektrarn in elektrarn samoproizvajalk, PJ	Bruto proizvedena električna energija in vsa toplotna energija, prodana tretjim osebam (v kombiniranih toplotnih in elektrarnah – SPTE), ki jo proizvajajo javne elektrarne ter kombinirane toplotne in elektrarne in elektrarne samoproizvajalke ter kombinirane toplotne in elektrarne samoproizvajalke. Vključuje proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov in jedrske energije. (vir: energetska bilanca)
12	PREVOZ	Intenzivnost ogljika v prometu, t/TJ	Emisije CO ₂ iz prometa, kt	Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja fosilnih goriv v vsej prevoznosti dejavnosti (vrsta virov IPCC 1A3).
			Skupna končna potrošnja energije v prometu, PJ	Vključuje skupno končno porabo energije v prometu iz vseh virov energije (vključno z biomaso in porabo električne energije) (vir: energetska bilanca)
13	INDUSTRIJA C0.3	Specifične emisije CO ₂ , povezanega z energetiko, iz papirne industrije, t/t	Emisije CO ₂ , povezanega z energetiko, iz papirne industrije in tiskarstva, kt	Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja fosilnih goriv pri proizvodnji celuloze, papirja in papirnih izdelkov ter v založništvu, tiskarstvu in razmnoževanju posnetih nosilcev zapisa, vključno z emisijami zaradi zgorevanja pri proizvodnji električne in toplotne energije (vrsta virov IPCC 1A2d).
			Materialni rezultat proizvodnje papirja, kt	Materialni rezultat proizvodnje papirja (NACE 21) (vir: proizvodna statistika)
14	INDUSTRIJA	Emisije CO ₂ iz industrijskega sektorja, kt		Emisije zaradi zgorevanja fosilnih goriv v predelovalni industriji, gradbeništvu ter rudarstvu in kamnolomih (razen premogovnikov in pridobivanja nafte ter zemeljskega plina), vključno z zgorevanjem pri proizvodnji električne in toplotne energije (vrsta virov IPCC 1A2). Energija, ki jo industrija porabi za prevoz, tukaj ni vključena, ampak je upoštevana v kazalcih za prevoz. Emisije, ki nastanejo zaradi terenskih in drugih premičnih strojev v industriji, so vključene v ta oddelek.
		Skupna končna poraba energije v industriji, PJ		Vključuje skupno končno porabo energije v industriji iz vseh virov energije (vključno z biomaso in porabo električne energije) (vir: energetska bilanca)
15	GOSPODINJSTVA	Emisije CO ₂ iz gospodinjstev, kt		Emisije CO ₂ zaradi zgorevanja fosilnih goriv v gospodinjstvih (vrsta virov IPCC 1A4b).
		Skupna končna poraba energije v gospodinjstvih, PJ		Vključuje skupno končno porabo energije v gospodinjstvih iz vseh virov energije (vključno z biomaso in porabo električne energije) (vir: energetska bilanca)

PRILOGA IV

KORELACIJSKA TABELA

Odločba št. 280/2004/ES	Ta uredba
člen 1	člen 1
člen 2(1)	člen 4(1)
člen 2(2)	—
člen 2(3)	člen 4(3)
člen 3(1)	člen 7(1) in (3)
člen 3(2)	člena 13(1) in 14(1)
člen 3(3)	člen 12(3)
člen 4(1)	člen 6
člen 4(2)	—
člen 4(3)	člen 24
člen 4(4)	člen 5(1)
člen 5(1)	člen 21(1)
člen 5(2)	člen 21(3)
člen 5(3)	—
člen 5(4)	—
člen 5(5)	člen 22
člen 5(6)	—
člen 5(7)	člen 24
člen 6(1)	člen 10(1)
člen 6(2)	člen 10(3)
člen 7(1)	—
člen 7(2)	člen 11(1) in člen 11(2)
člen 7(3)	—
člen 8(1)	člen 23
člen 8(2)	člen 7(4)
člen 8(3)	—
člen 9(1)	člen 26
člen 9(2)	—
člen 9(3)	—
člen 10	—
člen 11	člen 28
člen 12	člen 29

Izjavi Komisije

„Komisija je seznanjena s črtanjem člena 10 svojega prvotnega predloga. Da pa bi izboljšali kakovost podatkov in preglednost v zvezi z emisijami CO₂ in drugimi informacijami, ki so pomembne za podnebje in povezane s pomorskim prometom, se Komisija strinja, da bo to vprašanje obravnavala v okviru prihodnje pobude za spremljanje, sporočanje in preverjanje emisij v ladijskem prometu, ki naj bi jo sprejela v prvi polovici leta 2013. Komisija namerava v zvezi s tem predlagati spremembo te uredbe.“

„Komisija se zaveda, da bi bilo za zagotovitev ustreznega izvajanja Uredbe morda treba sprejeti dodatna pravila v zvezi z vzpostavitvijo, vzdrževanjem in spreminjanjem sistema Unije za politike, ukrepe in projekcije ter pripravo okvirnih evidenc toplogrednih plinov. Komisija bo v začetku leta 2013 preučila zadevo v tesnem sodelovanju z državami članicami in po potrebi predlagala spremembo Uredbe.“

UREDBA (EU) št. 526/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 21. maja 2013

o agenciji Evropske unije za varnost omrežij in informacij (ENISA) in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 460/2004

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Elektronske komunikacije, infrastruktura in storitve so tako neposredno kot posredno bistveni dejavniki gospodarskega in družbenega razvoja. Imajo ključno vlogo za družbo in so tako kot oskrba z električno energijo ali vodo postale nepogrešljive, poleg tega pa so ključni dejavniki pri oskrbi z električno energijo, vodo in zagotavljanju drugih nujnih storitev. Komunikacijska omrežja delujejo kot usmerjevalci družbe in inovacij, saj pomnožujejo učinke tehnologije in oblikujejo obnašanje potrošnikov, poslovne modele, panoge ter državljansko in politično udeležbo. Njihove motnje lahko povzročijo znatno fizično, socialno in gospodarsko škodo, zaradi česar so ukrepi za povečanje zaščite in odpornosti, ki so namenjeni zagotovitvi neprekinjenosti kritičnih storitev, še toliko pomembnejši. Varnost elektronskih komunikacij, infrastrukture in storitev, zlasti njihova celovitost, razpoložljivost in zaupnost, je izpostavljena vedno večjim izzivom, ki se med drugim nanašajo na posamezne komponente komunikacijske infrastrukture in programsko opremo za njihov nadzor, celotno infrastrukturo in storitve, ki se prek te infrastrukture zagotavljajo. Za družbo je to vedno pomembnejše, navsezadnje tudi zato, ker lahko zaradi kompleksnosti sistemov, nepravilnega delovanja, sistemskih odpovedi, nesreč, napak in napadov nastanejo težave, ki imajo lahko posledice za

elektronsko in fizično infrastrukturo, prek katere se zagotavljajo storitve, ključne za dobrobit evropskih državljanov.

(2) Nevarnosti se neprestano spreminjajo in varnostni incidenti lahko omajajo zaupanje uporabnikov v tehnologijo, omrežja in storitve ter tako vplivajo na njihovo zmožnost, da v celoti izkoristijo potencial notranjega trga in razširjanje uporabe informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT).

(3) Za oblikovalce politike, podjetja in uporabnike je zato pomembno, da se na podlagi zanesljivih podatkov Unije redno ocenjuje stanje varnosti omrežij in informacij v Uniji ter sistematično napovedujejo prihodnji razvoj, izzivi in grožnje v prihodnosti, tako na ravni Unije kot na svetovni ravni.

(4) S Sklepom 2004/97/ES, Euratom ⁽³⁾, sprejetim na zasedanju Evropskega sveta 13. decembra 2003, so predstavniki držav članic sklenili, da bo sedež Evropske agencije za varnost omrežij in informacij (ENISA), ki naj bi bila ustanovljena na podlagi predloga Komisije, v grškem mestu, ki ga bo določila grška vlada. Na podlagi navedenega sklepa je grška vlada za sedež agencije ENISA določila Heraklion na Kreti.

(5) Agencija in država članica gostiteljica sta 1. aprila 2005 sklenili sporazum o sedežu (v nadaljnjem besedilu: Sporazum o sedežu).

(6) Država članica, ki je gostiteljica Agencije, bi morala zagotoviti najboljše možne pogoje za nemoteno in učinkovito delovanje Agencije. Za pravilno in učinkovito izvajanje njenih nalog, zaposlovanje in zadržanje osebja ter večjo učinkovitost dejavnosti mreženja je nujno, da je sedež Agencije na ustrezni lokaciji, kjer so denimo na voljo ustrezne prometne povezave in infrastruktura za zakonce in otroke, ki spremljajo člane osebja Agencije. Potrebne podrobnosti ureditve bi morale biti določene v sporazumu med Agencijo in državo članico gostiteljico, sklenjenem po odobritvi upravnega odbora Agencije.

⁽¹⁾ UL C 107, 6.4.2011, str. 58.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 13. maja 2013.

⁽³⁾ Soglasni sklep (2004/97/ES, Euratom) predstavnikov držav članic, ki so se sestali na ravni voditeljev držav ali vlad, z dne 13. decembra 2003 o kraju sedežev nekaterih uradov in agencij Evropske unije (UL L 29, 3.2.2004, str. 15).

- (7) Za izboljšanje operativne učinkovitosti je Agencija odprla podružnico na mestnem območju Aten, ki bi jo bilo treba vzdrževati v soglasju in s podporo države članice gostiteljice in na katerem je nameščeno operativno osebje Agencije. Osebje, ki izvaja predvsem naloge upravljanja Agencije (vključno z izvršnim direktorjem), finančne naloge, sekundarne raziskave in analize, upravljanje zmogljivosti in informacijske tehnologije, upravljanje s človeškimi viri, usposabljanje in komunikacijo ter stike z javnostjo, bi se moralo nahajati v Heraklionu.
- (8) Agencija ima pravico, da določi svojo organizacijsko strukturo, da zagotovi pravilno in učinkovito izvajanje svojih nalog ob upoštevanju določb o sedežu in podružnici v Atenah iz te uredbe. Zlasti za izvajanje nalog, ki vključujejo sodelovanje s ključnimi zainteresiranimi stranmi, kakor so institucije Unije, bi morala Agencija vzpostaviti potrebno praktično ureditev za izboljšanje takšne operativne učinkovitosti.
- (9) Leta 2004 sta Evropski parlament in Svet sprejela Uredbo (ES) št. 460/2004 ⁽¹⁾ o ustanovitvi ENISA, da bi prispevala k ciljema, da se zagotovi visoka raven varnosti omrežij in informacij v Uniji ter razvije kultura varnosti omrežij in informacij v korist državljanov, potrošnikov, podjetij in javnih uprav. Leta 2008 sta Evropski parlament in Svet sprejela Uredbo (ES) št. 1007/2008 ⁽²⁾, s katero sta mandat Agencije podaljšala do marca 2012. Z Uredbo (ES) št. 580/2011 ⁽³⁾ je mandat Agencije podaljšán do 13. septembra 2013.
- (10) Agencija bi morala nadomestiti ENISA, ki je bila ustanovljena z Uredbo (ES) št. 460/2004. Glede na Sklep predstavnikov držav članic, ki so se sestali na zasedanju Evropskega sveta 13. decembra 2003, bi morala država članica gostiteljica ohraniti in še naprej razvijati sedanje praktične ureditve za zagotovitev nemotenega in učinkovitega delovanja Agencije, vključno z njeno podružnico v Atenah, in olajšati zaposlovanje in zadržanje visoko usposobljenega osebja.
- (11) Od ustanovitve ENISA so se s tehnološkim, tržnim in družbeno-gospodarskim razvojem spremenili izzivi na področju varnosti omrežij in informacij in bili predmet nadaljnjih razmislekov in razprav. Kot odgovor na spreminjajoče se izzive je Unija posodobila svoje prednostne naloge glede politike na področju varnosti omrežij in informacij. Namen te uredbe je okrepiti Agencijo, da lahko uspešno prispeva k prizadevanjem institucij Unije in držav članic pri razvoju evropske zmogljivosti za odzivanje na izzive na področju varnosti omrežij in informacij.
- (12) Ukrepi na notranjem trgu na področju varnosti elektronskih komunikacij ter varnosti omrežij in informacij na splošno zahtevajo, da jih institucije Unije in države članice tehnično in organizacijsko različno izvajajo. Heterogeno izvajanje teh zahtev lahko povzroči neučinkovitost in na notranjem trgu ustvari ovire. Zato bi bilo treba na ravni Unije ustanoviti strokovni center za usmerjanje, svetovanje in pomoč pri vprašanjih, povezanih z varnostjo omrežij in informacij, na katerega se bodo institucije Unije in države članice lahko zanesle. Agencija lahko te potrebe zadovolji z razvojem in ohranitvijo visoke ravni strokovnega znanja in izkušenj ter institucijam Unije, državam članicam in gospodarski skupnosti pomaga pri izpolnjevanju pravnih in regulativnih zahtev v zvezi z varnostjo omrežij in informacij, določitvi in obravnavi vprašanj na področju varnosti omrežij in informacij ter tako prispeva k pravilnemu delovanju notranjega trga.
- (13) Agencija bi morala opravljati naloge, ki so bile nanjo prenesene s pravnimi akti Unije na področju elektronskih komunikacij, na splošno prispevati k višji ravni varnosti elektronskih komunikacij ter varstvu zasebnosti in osebnih podatkov med drugim z nudenjem strokovnega znanja in izkušenj, svetovanjem in spodbujanjem izmenjave najboljših praks ter političnimi predlogi.
- (14) Direktiva 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) ⁽⁴⁾ določa, da morajo ponudniki javnih elektronskih komunikacijskih omrežij ali javnosti dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev sprejeti ustrezne ukrepe, s katerimi zavarujejo njihovo integriteto in varnost, ter uvaja obveznost za nacionalne regulativne organe, da po potrebi med drugim obvestijo Agencijo o vsaki kršitvi varnosti ali integritete, ki je pomembno
-
- ⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 460/2004 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o ustanovitvi Evropske agencije za varnost omrežij in informacij (UL L 77, 13.3.2004, str. 1).
- ⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1007/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o spremembi Uredbe (ES) št. 460/2004 o ustanovitvi Evropske agencije za varnost omrežij in informacij glede njenega trajanja (UL L 293, 31.10.2008, str. 1).
- ⁽³⁾ Uredba (EU) št. 580/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o spremembi Uredbe (ES) št. 460/2004 o ustanovitvi Evropske agencije za varnost omrežij in informacij glede njenega trajanja (UL L 165, 24.6.2011, str. 3).
-
- ⁽⁴⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 33.

vplivala na delovanje omrežij ali storitev, in da Komisiji in Agenciji predložijo povzetek letnega poročila o prejetih prijavah in sprejetih ukrepih. Direktiva 2002/21/ES tudi določa, da Agencija z mnenji prispeva k usklajevanju ustreznih tehničnih in organizacijskih varnostnih ukrepov.

- (15) Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) ⁽¹⁾ določa, da ponudnik javno dostopne elektronske komunikacijske storitve sprejme ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, s katerimi zagotovi varnost svojih storitev, ter da sporočila in z njimi povezani podatki o prometu ostanejo zaupni. Direktiva 2002/58/ES za ponudnike elektronskih komunikacijskih storitev uvaja zahteve glede informiranja in obveščanja o kršitvah varnosti osebnih podatkov. Prav tako določa, da se Komisija posvetuje z Agencijo pri vseh tehničnih izvedbenih ukrepih, ki jih namerava sprejeti, v zvezi z okoliščinami, oblikami in postopki, ki se uporabljajo za zahteve obveščanja in sporočanja. Države članice morajo v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽²⁾ zagotoviti, da upravljevec izvaja ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, s katerimi osebne podatke zavaruje pred slučajnim ali nezakonitim uničenjem ali slučajno izgubo, predelavo, nepooblaščenim posredovanjem ali dostopom, predvsem kadar obdelava vključuje prenos podatkov po omrežju, ter pred vsemi drugimi nezakonitimi oblikami obdelave.
- (16) Agencija bi morala prispevati k visoki ravni varnosti omrežij in informacij, boljši zaščiti zasebnosti in varstvu osebnih podatkov ter k razvoju in spodbujanju kulture varnosti omrežij in informacij v korist državljanov, potrošnikov, podjetij in organizacij javnega sektorja v Uniji ter tako prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga. Da bi to dosegli, bi bilo treba Agenciji dodeliti potrebna proračunska sredstva.
- (17) Glede na vedno večjo pomembnost elektronskih omrežij in komunikacij, ki zdaj že predstavljajo hrbtenico evropskega gospodarstva, ter dejanski obseg digitalnega gospodarstva, bi bilo treba povečati finančne in človeške vire, dodeljene Agenciji, da bi odsevali njeno okrepljeno vlogo in naloge ter kritični položaj pri varovanju evropskega digitalnega ekosistema.
- (18) Agencija bi morala delovati kot referenčna točka in s svojo neodvisnostjo, kakovostjo svojega svetovanja in informacij, ki jih razširja, preglednostjo svojih postopkov in načinom delovanja ter skrbnostjo pri izvajanju dodeljenih nalog ustvarjati zaupanje. Agencija bi morala graditi na nacionalnih prizadevanjih in prizadevanjih Unije in bi zato morala naloge opravljati v popolnem sodelovanju z institucijami, organi, uradi in agencijami Unije ter državami članicami in biti odprta za stike s podjetji in drugimi ustreznimi zainteresiranimi stranmi. Poleg tega bi se Agencija morala opirati na prispevke zasebnega sektorja in njegovo sodelovanje, saj igra ta pomembno vlogo pri zaščiti elektronskih komunikacij, infrastrukture in storitev.
- (19) Nabor nalog bi moral določati, kako Agencija doseže svoje cilje, ter ji hkrati dopuščati dovolj prožnosti pri njenem delovanju. Naloge Agencije bi morale zajemati zbiranje ustreznih informacij in podatkov, potrebnih za izvedbo analiz tveganj za varnost in odpornost elektronskih komunikacij, infrastrukture in storitev, ter ocenjevanje stanja varnosti omrežij in podatkov v Uniji v sodelovanju z državami članicami, Komisijo in po potrebi zadevnimi zainteresiranimi stranmi. Agencija bi morala zagotoviti usklajevanje in sodelovanje z institucijami, organi, uradi in agencijami Unije ter državami članicami in okrepiti sodelovanje med zainteresiranimi stranmi v Evropi tako, da v svoje dejavnosti vključi zlasti pristojne nacionalne organe in organe Unije in visoko usposobljene strokovnjake iz zasebnega sektorja z ustreznih področij, zlasti ponudnike elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev elektronskih komunikacij, proizvajalce opreme za omrežja in prodajalce programske opreme, pri čemer je treba upoštevati, da omrežni in informacijski sistemi zajemajo tako strojno, programsko opremo kot tudi storitve. Agencija bi morala institucijam Unije in državam članicam pomagati v dialogu s podjetji, da se pri izdelkih strojne in programske opreme odpravijo varnostne težave ter tako prispeva k sodelovalnemu pristopu do varnosti omrežij in informacij.
- (20) Agenciji bi bilo treba posredovati strategije s področja varnosti omrežij in informacij, ki jih objavi institucija ali organ, urad ali agencija Unije ali država članica, da bi bila obveščena in bi se preprečila podvajanja. Agencija bi morala preučiti strategije in spodbujati njihovo predstavitev v obliki, ki olajša primerljivost. Strategije in svoje analize bi morala z elektronskimi sredstvi narediti javno dostopne.
- (21) Agencija bi morala Komisiji pomagati z nasveti, mnenji in analizami v zvezi z vsemi vprašanji Unije, povezanimi z razvojem politike na področju varnosti omrežij in informacij, vključno z zaščito kritične informacijske infrastrukture in odpornostjo. Institucije, organe, urade in

⁽¹⁾ UL L 201, 31.7.2002, str. 37.

⁽²⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

agencije Unije ter po potrebi in na njihovo zahtevo države članice, bi Agencija morala podpirati v njihovih prizadevanjih, da za področje varnosti omrežij in informacij razvijejo politiko ter sposobnost.

- (22) Agencija bi morala upoštevati tekoče dejavnosti na področju raziskav, razvoja in tehnološkega ocenjevanja, zlasti tiste, ki potekajo v okviru raznih raziskovalnih pobud Unije, da bi lahko svetovala institucijam, organom, uradom in agencijam Unije ter po potrebi in na njihovo zahtevo državam članicam glede potreb pri raziskovanju na področju varnosti omrežij in informacij.
- (23) Agencija bi morala institucije, organe, urade in agencije Unije ter države članice podpirati v prizadevanjih za vzpostavitev in okrepitev čezmejnih sposobnosti in pripravljenosti za preprečevanje, odkrivanje ter odzivanje na težave in incidente v zvezi z varnostjo omrežij in informacij. Pri tem bi Agencija morala olajšati sodelovanje med Komisijo in drugimi institucijami, organi, uradi in agencijami Unije ter državami članicami. V ta namen bi Agencija morala aktivno podpirati države članice v stalnih prizadevanjih, da izboljšajo odzivno sposobnost ter organizirajo in izvajajo evropske vaje o varnostnih incidentih in na zahtevo države članice nacionalne vaje.
- (24) Da bi Agencija bolje razumela izzive na področju varnosti omrežij in informacij, bi morala analizirati trenutna in nastajajoča tveganja. V ta namen bi morala v sodelovanju z državami članicami in po potrebi s statističnimi uradi in drugimi organi zbrati ustrezne informacije. Prav tako bi Agencija morala institucije, organe, urade in agencije Unije ter države članice podpreti v prizadevanjih, da zbirajo, analizirajo in razširjajo podatke o varnosti omrežij in informacij. Ustrezne statistične informacije in podatki, ki so potrebni za izvedbo analiz tveganj za varnost in odpornost elektronskih komunikacij, infrastrukture in storitev, bi se morali zbirati na podlagi informacij, ki jih posredujejo države članice, in vpogleda Agencije v infrastrukturo IKT institucij Unije skladno z določbami Unije in nacionalnimi določbami, skladnimi s pravom Unije. Na podlagi teh informacij bi morala biti Agencija v korist institucijam, organom, uradom in agencijam Unije ter državam članicam seznanjena z najnovejšim stanjem na področju varnosti omrežij in informacij ter s tem povezanih trendov v Uniji.
- (25) Z opravljanjem svojih nalog bi morala Agencija olajšati sodelovanje med Unijo in državami članicami za povečanje ozaveščenosti o stanju varnosti omrežja in informacij v Uniji.
- (26) Agencija bi morala olajšati sodelovanje med pristojnimi neodvisnimi regulativnimi organi držav članic, zlasti

podpirati razvoj, spodbujanje in izmenjavo najboljših praks in standardov za izobraževalne programe in programe ozaveščanja. Take ukrepe bi olajšala boljša izmenjava informacij med državami članicami. Agencija bi morala prispevati k večji ozaveščenosti posameznih uporabnikov elektronskih komunikacij, infrastrukture in storitev, med drugim tako, da bi državam članicam pomagala pripraviti ustrezne informacije v javnem interesu o varnosti omrežij in informacij, če so se odločile za uporabo platforme za informacije v javnem interesu iz Direktive 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) ⁽¹⁾, pa tudi tako, da bi jim pomagala pri pripravi tovrstnih informacij, ki morajo biti priložene novim napravam, namenjenim uporabi v javnih komunikacijskih omrežjih. Agencija bi morala podpirati tudi sodelovanje med zainteresiranimi stranmi na ravni Unije, med drugim tudi s spodbujanjem izmenjave informacij, kampanjo za ozaveščanje, izobraževalnimi programi in programi usposabljanja.

- (27) Agencija bi morala med drugim pomagati zadevnim institucijam, organom, uradom in agencijam Unije in državam članicam pri javnih izobraževalnih kampanjah za končne uporabnike, katerih namen je spodbuditi varnejše obnašanje posameznikov na spletu in povečati ozaveščenost o potencialnih nevarnostih v kibernetnem prostoru, vključno s kibernetko kriminaliteto, kot so lažno predstavljanje, omrežja robotskih računalnikov, finančne in bančne goljufije, pa tudi spodbujati osnovno svetovanje o preverjanju in varstvu podatkov.
- (28) Da bi zagotovila uresničevanje svojih ciljev v celoti, bi Agencija morala sodelovati z zadevnimi organi, vključno z organi na področju kibernetne kriminalitete, kot je Europol, in organi za zaščito zasebnosti, ter z njimi izmenjevati strokovno znanje in najboljše prakse; svetovati bi jim morala o vidikih varnosti omrežij in informacij, ki bi lahko vplivali na njihovo delo. Agencija bi si morala prizadevati doseči sinergije med prizadevanji teh organov in svojimi lastnimi prizadevanji za spodbujanje večje varnosti omrežij in informacij. Predstavniki nacionalnih organov in organov Unije za pregon in zaščito zasebnosti bi morali imeti možnost, da so zastopani v stalni interesni skupini Agencije. Agencija bi morala pri sodelovanju z organi pregona v zvezi z vidiki varnosti omrežij in informacij, ki bi lahko vplivali na njihovo delo, upoštevati obstoječe informacijske poti in vzpostavljena omrežja.
- (29) Komisija je uvedla evropsko javno-zasebno partnerstvo za odpornost kot prožno platformo na ravni Unije za sodelovanje za odpornost infrastrukture IKT, v okviru katerega bi Agencija morala olajševati povezovanje med zainteresiranimi stranmi, da bi razpravljale o prednostnih nalogah politike, gospodarskih in tržnih razsežnostih izzivov in ukrepov za odpornost infrastrukture IKT.

⁽¹⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 51.

- (30) Agencija bi morala za večjo varnost omrežij in informacij ter večjo prepoznavnost te tematike olajšati sodelovanje med pristojnimi javnimi organi držav članic, zlasti s podpiranjem razvoja in izmenjave najboljših praks ter programov ozaveščanja in s krepitvijo dejavnosti ozaveščanja. Agencija bi morala podpirati tudi sodelovanje med zainteresiranimi stranmi ter institucijami Unije, med drugim s spodbujanjem izmenjave informacij in kampanj za ozaveščanje.
- (31) Da bi Agencija zvišala raven varnosti omrežij in informacij v Uniji, bi morala spodbujati sodelovanje ter izmenjavo informacij in najboljših praks med ustreznimi organizacijami, kot so skupine za odzivanje na incidente na področju računalniške varnosti (Computer Security Incident Response Teams (CSIRT)) in skupine za odzivanje na računalniške grožnje (Computer Emergency Response Teams (CERT)).
- (32) Sistem dobro delujočih skupin CERT, bi moral biti temelj infrastrukture Unije za varnost omrežij in informacij. Agencija bi morala podpirati skupine CERT držav članic in skupino CERT Unije v delovanju mreže skupin CERT, vključno s člani skupine evropskih vladnih CERT. Da bi Agencija pomagala zagotoviti, da bi imela vsaka skupina CERT dovolj napredne zmogljivosti in da bi te čim bolj ustrezale zmogljivostim najbolj razvitih skupin CERT, bi morala spodbujati vzpostavitev in izvajanje sistema medsebojnih strokovnih pregledov. Nadalje bi Agencija morala spodbujati in podpirati tudi sodelovanje med ustreznimi skupinami CERT v primeru incidentov, napadov na ali prekinitev omrežij ali infrastruktur, ki jih skupine CERT upravljajo ali varujejo, ki prizadenejo ali potencialno prizadenejo vsaj dve skupini CERT.
- (33) Učinkovite politike za varnost omrežij in informacij bi morale v javnem kot tudi zasebnem sektorju temeljiti na dobro razvitih metodah za ocenjevanje tveganja. Metode in postopki za ocenjevanje tveganj se uporabljajo na različnih ravneh, skupne prakse o tem, kako jih učinkovito izvajati, pa ni. Spodbujanje in razvoj najboljših praks za ocenjevanje tveganj ter medobratovalnih rešitev za obvladovanje tveganj v javnih in zasebnih organizacijah bosta povečala varnost omrežnih in informacijskih sistemov v Uniji. V ta namen bi morala Agencija spodbujati sodelovanje med zainteresiranimi stranmi na ravni Unije ter jih podpirati v prizadevanjih, da se vzpostavijo ter uvedejo evropski in mednarodni standardi za obvladovanje tveganja in merljivo varnost elektronskih izdelkov, sistemov, omrežij in storitev, ki skupaj s programsko opremo zajemajo omrežne in informacijske sisteme.
- (34) Agencija bi morala z institucijami, organi, uradi in agencijami Unije, ki se ukvarjajo z varnostjo omrežij in informacij, deliti izkušnje in splošne informacije, kadar je to primerno in v skladu z njenimi cilji in nalogami. Agencija bi morala prispevati k opredelitvi raziskovalnih prednostnih nalog na ravni Unije na področju odpornosti omrežij ter varnosti omrežij in informacij, prav tako pa bi morala zadevne raziskovalne institucije seznanjati s potrebami podjetij.
- (35) Agencija bi morala države članice in ponudnike storitev spodbujati k zvišanju njihovih splošnih varnostnih standardov, da bi vsi uporabniki interneta ustrezno ukrepali za zagotovitev osebne kibernetske varnosti.
- (36) Težave z varnostjo omrežij in informacij imajo svetovno razsežnost. Da se izboljšajo varnostni standardi, je potrebno tesnejše mednarodno sodelovanje, vključno z opredelitvijo skupnih pravil obnašanja in kodeksa vedenja, izmenjavo informacij, spodbujanjem hitrejši vzpostavitve mednarodnega sodelovanja pri odzivu na zadeve, ki se nanašajo na varnost omrežij in informacij, pa tudi skupnega globalnega pristopa do teh vprašanj. V ta namen bi Agencija morala podpirati nadaljnjo vključevanje in sodelovanje Unije s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, tako da bi po potrebi ustreznim institucijami, organom, uradom in agencijam Unije zagotovila potrebne strokovne izkušnje in znanje ter analizo.
- (37) Agencija bi morala delovati v skladu z načelom subsidiarnosti, pri čemer bi morala zagotavljati ustrezno raven usklajenosti med državami članicami v zvezi z vprašanji, ki se nanašajo na varnost omrežij in informacij, izboljšati učinkovitost nacionalnih politik in jim tako dodati vrednost ter načelom sorazmernosti, pri čemer ne bi smela presegati tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev iz te uredbe. Pri opravljanju nalog bi morala Agencija okrepiti pristojnosti nacionalnih regulativnih organov, ne da bi v te pristojnosti posegala, ali okrnila, ovirala ali prekrivala pooblastila in naloge nacionalnih regulativnih organov iz direktiv o elektronskih komunikacijskih omrežjih in storitvah, Organa evropskih regulatornih organov za elektronske komunikacije (BEREC), ki je bil ustanovljen z Uredbo (ES) št. 1211/2009 ⁽¹⁾, Odbora za komunikacije iz Direktive 2002/21/ES, evropskih in nacionalnih organov za standardizacijo, stalnega odbora iz Direktive 98/34/ES ⁽²⁾ ter neodvisnih nadzornih organov držav članic kot je določeno v Direktivi 95/46/ES.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1211/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o ustanovitvi Organa evropskih regulatorjev za elektronske komunikacije (BEREC) in Urada (UL L 337, 18.12.2009, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe (UL L 204, 21.7.1998, str. 37).

- (38) Da bi se upoštevala skupna izjava in skupni pristop, ki ju je julija 2012 odobrila medinstitucionalna delovna skupina za decentralizirane agencije EU; ta izjava in pristop sta namenjena racionalizaciji dejavnosti agencij in izboljšanju njihovega delovanja, je treba izvajati nekatera načela v zvezi z upravljanjem Agencije.
- (39) Skupna izjava in skupni pristop bi se morala po potrebi odražati tudi v programih dela, ocenah, poročanju in upravnih dejavnostih Agencije.
- (40) Da bi Agencija pravilno delovala bi morala Komisija in države članice zagotoviti, da imajo osebe, ki se jih imenuje v upravni odbor, ustrezno strokovno znanje in izkušnje. Komisija in države članice bi si morale tudi prizadevati za omejitev menjav svojih zadevnih predstavnikov v upravnem odboru, da bi zagotovile njegovo neprekinjeno delovanje.
- (41) Bistveno je, da si Agencija ustvari in ohrani ugled na podlagi nepristranskosti, integritete in visokih strokovnih standardov. Upravni odbor bi moral v skladu s tem sprejeti celovita pravila za preprečevanje in reševanje navzkrižja interesov, ki bi zajemala celotno Agencijo.
- (42) Glede na edinstvene okoliščine, v katerih se Agencija nahaja, in zahtevne izzive, s katerimi se Agencija sooča, bi bilo treba njeno organizacijsko strukturo poenostaviti in okrepiti, da bi omogočili večjo učinkovitost in uspešnost. Zato bi bilo med drugim treba ustanoviti izvršni odbor, da bi se lahko upravni odbor osredotočil na vprašanja strateškega pomena.
- (43) Upravni odbor bi moral imenovati računovodjo v skladu s pravili, sprejetimi v okviru Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: finančna uredba).
- (44) Da se zagotovi učinkovitost Agencije, bi morale biti države članice in Komisija zastopane v upravnem odboru, ki bi moral določati splošno usmeritev njenih dejavnosti in zagotovi, da ta naloge opravlja v skladu s to uredbo. Na upravni odbor bi bilo treba prenesti
- ustrezna pooblastila, da bi lahko pripravil proračun in preveril njegovo izvajanje, sprejel ustrezna finančna pravila, uvedel pregledne postopke za sprejemanje odločitev Agencije, sprejel program dela Agencije, svoj poslovnik in statut Agencije, imenoval izvršnega direktorja, odločal o podaljšanju mandata izvršnega direktorja po pridobitvi mnenja Evropskega parlamenta in o koncu njegovega mandata. Upravni odbor bi moral ustanoviti izvršni odbor, ki bi mu pomagal pri njegovih upravnih in proračunskih nalogah.
- (45) Da bi Agencija delovala nemoteno, je treba njenega izvršnega direktorja imenovati na podlagi zaslug ter z dokazili izkazanih upravnih in vodstvenih sposobnosti, ustreznih usposobljenosti in izkušenj s področja varnosti omrežij in informacij, izvršni direktor pa mora svoje naloge glede organiziranosti notranjega delovanja Agencije opravljati popolnoma neodvisno. V ta namen bi moral izvršni direktor po posvetovanju s Komisijo pripraviti predlog programa dela Agencije ter sprejeti vse potrebne ukrepe, da bi zagotovil nemoteno izvajanje programa Agencije. Izvršni direktor bi moral pripraviti letno poročilo in ga predložiti upravnemu odboru, osnutek predloga o načrtovanih prihodkih in odhodkih Agencije ter izvrševati proračun.
- (46) Izvršni direktor bi moral imeti možnost, da ustanovi *ad hoc* delovne skupine, da preučijo določene zadeve, zlasti znanstvene, tehnološke, pravne ali družbeno-gospodarske narave. Pri ustanavljanju *ad hoc* delovnih skupin bi si moral izvršni direktor prizadevati, da bi v njih sodelovali ustrezni zunanji strokovnjaki, ter se opirati na njihovo znanje, s čimer bi Agenciji zagotovil dostop do najbolj ažurnih informacij o varnostnih izzivih, povezanih z razvojem informacijske družbe. Izvršni direktor bi moral zagotoviti, da so člani *ad hoc* delovnih skupin izbrani v skladu z najvišjimi strokovnimi standardi, ter po potrebi glede na posamezno vprašanje zagotoviti ravnovesje med predstavniki javnih uprav držav članic, institucij Unije in zasebnega sektorja, vključno s podjetji, uporabniki in znanstveniki s področja varnosti omrežij in informacij. Izvršni direktor bi moral imeti možnost, da v posameznih primerih, če je to primerno, povabi priznane strokovnjake z zadevnega področja, da sodelujejo v postopkih delovnih skupin. Njihove stroške bi morala kriti Agencija v skladu s statutom in pravili iz finančne uredbe.
- (47) Agencija bi morala imeti stalno interesno skupino, ki bi delovala kot svetovalni organ, da bi zagotovila redni dialog z zasebnim sektorjem, združenji potrošnikov in drugimi ustreznimi zainteresiranimi stranmi. Stalna interesna skupina, ki jo na predlog izvršnega direktorja ustanovi upravni odbor, bi morala obravnavati zadeve, ki so
- ⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

pomembne za zainteresirane strani, ter o njih obvestiti Agencijo. Izvršni direktor bi moral imeti možnost, da v skladu z dnevnim redom na seje skupine po potrebi povabi predstavnike Evropskega parlamenta in drugih ustreznih organov.

(48) Zaradi široke zastopanosti zainteresiranih strani v stalni interesni skupini, se s to skupino opravi posvetovanje zlasti glede osnutka programa dela, zagotovitev zastopnosti zainteresiranih strani v upravnem odboru ni več potrebna.

(49) Agencija bi morala uporabljati ustrezne predpise Unije o dostopu javnosti do dokumentov, ki ga ureja Uredba (ES) št. 1049/2001 ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta. Za informacije, ki jih Agencija obdeluje za namene, povezane z njenim notranjim delovanjem, in informacije, ki jih obdeluje pri izvajanju svojih nalog, bi se morala uporabljati Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov ⁽²⁾.

(50) Agencija bi morala spoštovati določbe o ravnanju z občutljivimi dokumenti, ki se uporabljajo za institucije Unije, ter ustrezno nacionalno zakonodajo na področju obravnavanja občutljivih dokumentov.

(51) Da se Agenciji zagotovi popolna samostojnost in neodvisnost ter da bi lahko opravljala dodatne in nove naloge, tudi nepredvidene nujne naloge, bi bilo treba Agenciji dodeliti zadostna lastna proračunska sredstva, ki se večinoma zagotovijo s prispevkom Unije in prispevki tretjih držav, ki sodelujejo pri delu Agencije. Večina osebja Agencije bi morala neposredno sodelovati pri operativnem izvajanju njenega mandata. Državi članici gostiteljici ali vsaki drugi državi članici bi moralo biti dovoljeno, da lahko prostovoljno prispeva k prihodkom Agencije. Za subvencije v breme splošnega proračuna Evropske unije bi se moral uporabljati postopek za sprejemanje proračuna Unije. Revizijo računov Agencije bi moralo opraviti Računsko sodišče, da bi zagotovilo preglednost in odgovornost.

(52) Glede na to, da se grožnje stalno spreminjajo in se politika Unije o varnosti omrežij in informacij razvija ter zaradi uskladitve z večletnim finančnim okvirom, bi se moralo trajanje mandata Agencije omejiti na sedem let z možnostjo podaljšanja.

(53) Dejavnosti Agencije bi bilo treba oceniti neodvisno. Pri ocenjevanju bi bilo treba upoštevati učinkovitost Agencije pri doseganju njenih ciljev, njeno delovno prakso in pomembnost njenih nalog, da bi se ugotovilo, ali so cilji Agencije še vedno veljavni oziroma ali bi bilo treba mandat Agencije podaljšati in za kakšno obdobje.

(54) Če proti koncu trajanja mandata Agencije Komisija ne predloži predloga za podaljšanje mandata, bi morali Agencija in Komisija sprejeti ustrezne ukrepe, zlasti v zvezi s pogodbami osebja in proračunskimi postopki.

(55) Ker cilja te direktive, in sicer ustanovitve Evropske agencije za varnost omrežij in informacij, za namene prispevanja k visoki ravni varnosti omrežij in informacij v Uniji in ozaveščanja o ter razvoja in spodbujanja kulture varnosti omrežij in informacij v družbi v korist državljanov, potrošnikov, podjetij in organizacij javnega sektorja Unije ter tako prispevanja k vzpostavitvi in nemotenemu delovanju notranjega trga, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PDEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(56) Uredbo (ES) št. 460/2004 bi bilo treba razveljaviti.

(57) V skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal 20. decembra 2010 ⁽³⁾ –

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

⁽²⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

⁽³⁾ UL C 101, 1.4.2011, str. 20.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

ODDELEK 1

PODROČJE UPORABE, CILJI IN NALOGE

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. S to uredbo se ustanavlja Evropska agencija za varnost omrežij in informacij (ENISA, v nadaljnjem besedilu: Agencija), ki bo izvajala dodeljene naloge in tako prispevala k visoki ravni varnosti omrežij in informacij v Uniji, povečala ozaveščenost o varnosti omrežij in informacij ter razvila in spodbujala kulturo omrežne in informacijske varnosti v družbi v korist državljanov, potrošnikov, podjetij in organizacij javnega sektorja Unije ter tako prispevala k vzpostavitvi in pravilnemu delovanju notranjega trga.

2. Cilji in naloge Agencije ne posegajo v pristojnosti držav članic na področju varnosti omrežij in informacij in nikakor ne v dejavnosti, ki se nanašajo na javno varnost, obrambo, nacionalno varnost (vključno z gospodarsko blaginjo države, če se zadeva nanaša na nacionalno varnost), ter v dejavnosti države na področju kazenskega prava.

3. V tej uredbi „varnost omrežij in informacij“ pomeni zmožnost omrežja ali informacijskega sistema, da na določeni ravni zaupanja vzdrži naključne dogodke in nezakonita ali zlonamerna dejanja, ki ogrožajo razpoložljivost, verodostojnost, celovitost in zaupnost shranjenih ali prenesenih podatkov ter s tem povezanih storitev, ki se prek teh omrežij zagotavljajo ali so prek njih dostopni.

Člen 2

Cilji

1. Agencija razvija in vzdržuje visoko raven strokovnega znanja in izkušenj.

2. Agencija pomaga institucijam, organom, uradom in agencijam Unije pri oblikovanju politik na področju varnosti omrežij in informacij.

3. Agencija pomaga institucijam, organom, uradom in agencijam Unije ter državam članicam pri izvajanju politik, potrebnih za izpolnjevanje pravnih in regulativnih zahtev v zvezi z varnostjo omrežij in informacij v veljavnih in prihodnjih pravnih aktih Unije, in tako prispeva k pravilnemu delovanju notranjega trga.

4. Agencija Uniji in državam članicam pomaga razvijati in krepiti njihovo sposobnost in pripravljenost, da preprečijo, odkrijejo in se odzovejo na težave in incidente na področju varnosti omrežij in informacij.

5. Agencija uporablja svoje strokovno znanje in izkušnje, da z njim spodbuja širše sodelovanje med zainteresiranimi stranmi iz javnega in zasebnega sektorja.

Člen 3

Naloge

1. V smislu člena 1 in za doseganje ciljev iz člena 2 ter ob upoštevanju člena 1(2) Agencija opravlja naslednje naloge:

(a) podpira razvoj politik in prava Unije, in sicer tako, da:

(i) pomaga in svetuje glede vseh zadev, povezanih s politiko in pravom Unije na področju varnosti omrežij in informacij;

(ii) zagotavlja pripravljala dela, svetovanje in analize glede razvoja in posodabljanja politike in prava Unije na področju varnosti omrežij in informacij;

(iii) analizira javno dostopne strategije s področja varnosti omrežij in informacij in spodbuja njihovo objavo;

(b) podpira razvijanje sposobnosti, tako da:

(i) na njihovo prošnjo podpira države članice pri njihovih prizadevanjih za razvoj in izboljšanje sposobnosti preprečevanja, odkrivanja in analiziranja in odzivanja na težave in incidente na področju varnosti omrežij in informacij, ter jim zagotavlja potrebno znanje;

(ii) spodbuja in omogoča prostovoljno sodelovanje med državami članicami ter med institucijami, organi, uradi in agencijami Unije in državami članicami pri njihovih prizadevanjih za preprečevanje in odkrivanje problemov in incidentov na področju varnosti omrežij in informacij ter odzivanje nanje, kadar imajo ti čezmejne posledice;

(iii) pomaga institucijam, organom, uradom in agencijam Unije pri njihovih prizadevanjih, da razvijajo preprečevanje, odkrivanje in analiziranje ter sposobnosti odzivanja na težave in incidente na področju varnosti omrežij in informacij, zlasti tako, da v njihovo korist podpira delovanje skupine za odzivanje na računalniške grožnje (CERT);

(iv) podpira povečevanje ravni sposobnosti nacionalnih/vladnih skupin CERT ter skupin CERT Unije, tudi s podpiranjem dialoga in izmenjave informacij, in sicer z namenom, da vsaka skupina CERT v skladu s tehničnim razvojem izpolnjuje skupni nabor minimalnih sposobnosti in da deluje skladno z najboljšimi praksami;

- (v) podpira organiziranje in izvajanje vaj Unije na področju varnosti omrežij in informacij, in, na njihovo zahtevo, svetovanje državam članicam glede nacionalnih vaj;
 - (vi) pomaga institucijam, organom, uradom in agencijam Unije ter državam članicam pri njihovih prizadevanjih, da zbirajo, analizirajo in skladno z zahtevami držav članic glede varnosti razširjajo ustrezne podatke o varnosti omrežij in informacij; na podlagi informacij, ki jih v skladu s predpisi Unije in nacionalnimi predpisi v skladu s pravom Unije zagotavljajo institucije, organi, uradi in agencije Unije ter države članice, v njihovo korist ohranja ozaveščenost institucij, organov, uradov in agencij Unije ter držav članic o najnovejšem stanju na področju varnosti omrežij in informacij v Uniji;
 - (vii) podpira oblikovanje mehanizma Unije za zgodnje opozarjanje, ki naj dopolni mehanizme držav članic;
 - (viii) ponuja usposabljanje o varnosti omrežij in informacij za ustrezne javne organe, po potrebi v sodelovanju z zainteresiranimi stranmi;
- (c) podpira prostovoljno sodelovanje med pristojnimi javnimi organi ter med zainteresiranimi stranmi, vključno z univerzami in raziskovalnimi centri v Uniji, ter podpira ozaveščanje, med drugim prek:
- (i) spodbujanja sodelovanja med nacionalnimi in vladnimi skupinami CERT ali skupinami za odzivanje na incidente na področju računalniške varnosti (CSIRT), vključno s skupino CERT za institucije, organe, urade in agencije Unije;
 - (ii) spodbujanja razvoja in izmenjave najboljše prakse za doseganje visoke ravni varnosti omrežja in informacij;
 - (iii) omogočanja dialoga in prizadevanj za razvoj in izmenjavo najboljših praks;
 - (iv) spodbujanja najboljše prakse pri izmenjavi informacij in ozaveščanju;
 - (v) podpore institucijam, organom, uradom in agencijam Unije ter državam članicam, če slednje za to zaprosijo, pri organiziranju dejavnosti ozaveščanja, vključno na ravni posameznih uporabnikov, in drugih dejavnosti na terenu za povečanje varnosti omrežij in informacij in njene prepoznavnosti prek zagotavljanja najboljše prakse in smernic;
- (d) podpira raziskave, razvoj in standardizacijo:
- (i) z omogočanjem vzpostavitve in prevzema evropskih in mednarodnih standardov za obvladovanje tveganja in varnost elektronskih izdelkov, omrežij in storitev;
 - (ii) s svetovanjem Uniji in državam članicam o potrebah po raziskavah na področju varnosti omrežij in informacij, da bi omogočili učinkovit odziv na aktualna in prihajajoča tveganja in grožnje za varnost omrežij in informacij, vključno z upoštevanjem novih in prihajajočih informacijsko komunikacijskih tehnologij, ter učinkovito uporabljali tehnologije za preprečevanje tveganj;
- (e) sodeluje z institucijami, organi, uradi in agencijami Unije, tudi s tistimi, ki se ukvarjajo s kibernetско kriminaliteto in zaščito zasebnosti in osebnih podatkov, z namenom obravnavanja zadev skupnega interesa, med drugim z:
- (i) izmenjavo znanja in najboljših praks;
 - (ii) svetovanjem o ustreznih vidikih varnosti omrežij in informacij s ciljem razvijanja sinergij;
- (f) prispeva k prizadevanjem Unije za sodelovanje s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami ter tako spodbuja mednarodno sodelovanje o zadevah, ki se nanašajo na varnost omrežij in informacij, vključno:
- (i) s sodelovanjem, po potrebi v vlogi opazovalca, pri organizaciji mednarodnih vaj, ter z analiziranjem in poročanjem o rezultatih teh vaj;
 - (ii) z omogočanjem izmenjave najboljših praks relevantnih organizacij;
 - (iii) z zagotavljanjem strokovnega znanja in izkušenj institucijam Unije.
2. Institucije, organi, uradi in agencije Unije ter organi držav članic lahko zahtevajo svetovanje Agencije v primeru kršitve varnosti ali izgube integritete z znatnim vplivom na delovanje omrežij in storitev.
3. Agencija opravlja naloge, ki so bile nanjo prenesene s pravnimi akti Unije.
4. Agencija je neodvisna pri oblikovanju lastnih ugotovitev, usmerjanju in svetovanju o zadevah, ki spadajo na področje uporabe te uredbe in so v okviru njenih ciljev.

ODDELEK 2
ORGANIZACIJA

Člen 4

Sestava Agencije

1. Agencijo sestavljajo:

(a) upravni odbor;

(b) izvršni direktor in osebje ter

(c) stalna interesna skupina.

2. Da bi prispeval k povečanju uspešnosti in učinkovitosti delovanja Agencije, upravni odbor ustanovi izvršni odbor.

Člen 5

Upravni odbor

1. Upravni odbor določi splošno usmeritev delovanja Agencije in zagotovi, da Agencija deluje v skladu s pravili in načeli iz te uredbe. Prav tako zagotovi, da je delo Agencije v skladu z dejavnostmi držav članic in Unije.

2. Upravni odbor sprejme letni in večletni program dela Agencije.

3. Upravni odbor sprejme letno poročilo o dejavnostih Agencije in ga najpozneje do 1. julija naslednjega leta posreduje Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču. Letno poročilo vključuje računovodske izkaze in navedbo, kako je Agencija izpolnila kazalnike uspešnosti. Letno poročilo se objavi.

4. Upravni odbor sprejme strategijo proti goljufijam, ki je sorazmerna s tveganjem goljufij, pri čemer upošteva analizo stroškov in koristi ukrepov, ki se bodo izvajali.

5. Upravni odbor zagotovi, da se sprejmejo ustrezni nadaljnji ukrepi k ugotovitvam in priporočilom iz preiskav Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) in različnih notranjih ali zunanjih revizijskih poročil in ocen.

6. Upravni odbor sprejme pravila za preprečevanje in obvladovanje navzkrižij interesov.

7. Upravni odbor v zvezi z osebjem Agencije izvaja pooblastila, ki so bila na organ za imenovanja prenesena s Kadrovskimi predpisi za uradnike oziroma Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije (Kadrovski predpisi oziroma Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev) iz Uredbe (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 ⁽¹⁾, oziroma organu, ki je pooblaščen za sklepanje pogodb o zaposlitvi.

Upravni odbor v skladu s postopkom iz člena 110 Kadrovskih predpisov sprejme sklep na podlagi člena 2(1) Kadrovskih predpisov in člena 6 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev, s katerim ustrezna pooblastila organa za imenovanje prenese na izvršnega direktorja. Izvršni direktor lahko ta pooblastila prenese naprej.

Če to zahtevajo izjemne okoliščine, lahko upravni odbor preklic pooblastila organa za imenovanje, ki so bile prenesene na izvršnega direktorja in tiste, ki jih je izvršni direktor prenesel naprej. V tem primeru jih lahko upravni odbor za določen čas prenese na enega svojih članov ali na uslužbenca, razen na izvršnega direktorja.

8. Upravni odbor sprejme ustrezna izvedbena pravila za Kadrovske predpise in Pogoje za zaposlitev drugih uslužbencev v skladu s postopkom iz člena 110 Kadrovskih predpisov.

9. Upravni odbor imenuje izvršnega direktorja in lahko podaljša njegov mandat ali ga razreši v skladu s členom 24 te uredbe.

10. Upravni odbor po posvetovanju s Komisijo sprejme svoj poslovnik in poslovnik izvršnega odbora. Poslovnik omogoča hitre odločitve bodisi po pisnem postopku bodisi s konferenco na daljavo.

11. Upravni odbor po posvetovanju s službami Komisije sprejme statut Agencije. Ta pravila se objavijo.

12. Upravni odbor sprejme finančni pravilnik, ki se uporablja za Agencijo. Ta finančni pravilnik ne sme odstopati od Uredbe Komisije (ES, Euratom) št. 2343/2002 z dne 19. novembra 2002 o okvirni finančni uredbi za organe iz člena 185 Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ⁽²⁾, razen če se tako odstopanje posebej ne zahteva za delovanje Agencije in je Komisija dala predhodno soglasje.

⁽¹⁾ OJ L 56, 4.3.1968, str. 1.

⁽²⁾ UL L 357, 31.12.2002, str. 72.

13. Upravni odbor, potem ko se je posvetoval s službami Komisije in o tem ustrezno obvestil Evropski parlament in Svet, sprejme večletni načrt kadrovske politike.

Člen 6

Sestava upravnega odbora

1. Upravni odbor sestavljajo po en predstavnik vsake države članice ter dva predstavnika, ki ju imenuje Komisija. Vsi predstavniki imajo pravice glasovanja.

2. Vsak član upravnega odbora ima namestnika, ki ga zastopa med njegovo odsotnostjo.

3. Člani upravnega odbora in njihovi namestniki se imenujejo glede na njihovo poznavanje nalog in ciljev Agencije, ob upoštevanju vodstvenega, upravnega in proračunskega znanja, ki je potrebno za izpolnjevanje nalog iz člena 5. Komisija in države članice bi si morale prizadevati za omejitev menjav svojih predstavnikov v upravnem odboru, da bi zagotovile neprekinjeno delovanje tega odbora. Komisija in države članice si prizadevajo za uravnoteženo zastopanost moških in žensk v upravnem odboru.

4. Mandat članov upravnega odbora in njihovih namestnikov traja štiri leta. Ta mandat se lahko podaljša.

Člen 7

Predsednik upravnega odbora

1. Upravni odbor izmed svojih članov izvoli predsednika in njegovega namestnika za tri leta z možnostjo ponovne izvolitve. Namestnik predsednika po uradni dolžnosti nadomešča predsednika, kadar slednji ne more opravljati svojih dolžnosti.

2. Pristojni odbor(-i) Evropskega parlamenta lahko predsednika povabi(-jo), da pred zadevnim(-i) odborom(-i) poda izjavo in odgovarja na vprašanja članov.

Člen 8

Seje

1. Seje upravnega odbora skliče predsednik.

2. Upravni odbor se redno sestane najmanj enkrat letno. Na zahtevo predsednika ali najmanj tretjine članov se sestane tudi na izrednih sejah.

3. Izvršni direktor se udeležuje sej upravnega odbora, vendar nima pravice glasovanja.

Člen 9

Glasovanje

1. Upravni odbor sprejema sklepe z absolutno večino članov.

2. Za sprejetje poslovnika upravnega odbora, statuta Agencije, proračuna, letnega in večletnega programa dela, za imenovanje, podaljšanje mandata ali razrešitev izvršnega direktorja ter za imenovanje predsednika upravnega odbora je potrebna dvotretjinska večina glasov članov upravnega odbora.

Člen 10

Izvršni odbor

1. Upravnemu odboru pomaga izvršni odbor.

2. Odločitve, ki jih pripravi izvršni odbor in sprejme upravni odbor, so izključno s področja upravnih in proračunskih zadev.

Izvršni odbor skupaj z upravnim odborom zagotovi, da se sprejmejo ustrezni nadaljnji ukrepi k zaključkom in priporočilom iz preiskav OLAF in različnih notranjih ali zunanjih revizijskih poročil in ocen.

Brez poseganja v pristojnosti izvršnega direktorja, ki so določene v členu 11, mu izvršni odbor pomaga in svetuje pri izvajanju odločitev upravnega odbora o upravnih in proračunskih zadevah.

3. Izvršni odbor sestavlja pet članov, ki se imenujejo iz članov upravnega odbora, vključno s predsednikom upravnega odbora, ki lahko tudi predseduje izvršnemu odboru, eden od članov pa je predstavnik Komisije.

4. Trajanje mandata članov izvršnega odbora ustreza trajanju mandata članov upravnega odbora iz člena 6(4).

5. Izvršni odbor se sestane vsaj enkrat na tri mesece. Predsednik izvršnega odbora na zahtevo svojih članov skliče dodatna srečanja.

Člen 11

Naloge izvršnega direktorja

1. Agencijo vodi izvršni direktor, ki svoje dolžnosti opravlja neodvisno.

2. Izvršni direktor je odgovoren za:

- (a) tekoče upravljanje Agencije;
- (b) izvajanje sklepov, ki jih sprejme upravni odbor;
- (c) po posvetovanju z upravnim odborom pripravo letnega programa dela ter večletnega programa dela ter njuno predložitev upravnemu odboru po posvetovanju s Komisijo;
- (d) izvajanje letnega programa dela ter večletnega programa dela ter poročanje upravnemu odboru o njunem izvajanju;
- (e) pripravo letnega poročila o dejavnostih Agencije in njegovo predložitev upravnemu odboru v potrditev;
- (f) pripravo akcijskega načrta na podlagi zaključkov naknadnih ocenjevanj in poročanje Komisiji o napredku vsaki dve leti;
- (g) zaščito finančnih interesov Unije z uporabo preventivnih ukrepov proti goljufiji, korupciji in drugim nezakonitim dejavnostim, z učinkovitimi pregledi, ter, v primeru ugotovitve nepravilnosti, z izterjavo neupravičeno plačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračalnimi upravnimi in denarnimi sankcijami;
- (h) pripravo strategije Agencije proti goljufijam in njeno predložitev upravnemu odboru v potrditev;
- (i) da Agencija naloge opravlja v skladu z zahtevami uporabnikov njenih storitev, predvsem kar zadeva ustreznost zagotovljenih storitev;
- (j) vzpostavljanje in vzdrževanje stikov z institucijami, organi, uradi in agencijami Unije;
- (k) vzpostavljanje in ohranjanje stika z gospodarstvom in združenji potrošnikov, pri čemer zagotavlja reden dialog z ustreznimi zainteresiranimi stranmi;
- (l) druge naloge, ki so izvršnemu direktorju dodeljene s to uredbo.

3. Izvršni direktor lahko po potrebi in če je to v skladu s cilji in nalogami Agencije, ustanovi *ad hoc* delovne skupine, ki jih sestavljajo strokovnjaki, tudi iz pristojnih organov držav članic. O tem vnaprej obvesti upravni odbor. Postopki, ki se nanašajo predvsem na sestavo, imenovanje strokovnjakov s strani izvršnega direktorja in delovanje *ad hoc* delovnih skupin se določijo v statutu Agencije.

4. Izvršni direktor upravnemu odboru in izvršnemu odboru po potrebi zagotovi podporno upravno osebje in druge vire.

Člen 12

Stalna interesna skupina

1. Na predlog izvršnega direktorja upravni odbor ustanovi stalno interesno skupino, ki jo sestavljajo priznani strokovnjaki, ki zastopajo ustrezne zainteresirane strani, kot so podjetja iz sektorja IKT, ponudnike elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev, dostopnih javnosti, skupine potrošnikov, znanstvenike s področja varnosti omrežij in informacij in predstavnike nacionalnih regulativnih organov, ki so uradno obveščeni v skladu z Direktivo 2002/21/ES, ter organe pregona in organe za zaščito zasebnosti.

2. Postopki, ki se nanašajo predvsem na število, sestavo, imenovanje članov stalne interesne skupine s strani upravnega odbora, predlog izvršnega direktorja in delovanje skupine se določijo v statutu Agencije in objavijo.

3. Stalni interesni skupini predseduje izvršni direktor ali katera koli oseba, ki jo izvršni direktor imenuje glede na posamezni primer.

4. Mandat članov stalne interesne skupine traja dve leti in pol. Člani upravnega odbora ne smejo biti člani stalne interesne skupine. Strokovnjaki iz Komisije in držav članic imajo pravico biti prisotni na sejah stalne interesne skupine in sodelovati pri njenem delu. Na seje in k sodelovanju pri delu skupine se lahko povabijo predstavniki drugih organov, ki niso člani stalne interesne skupine, za katere izvršni direktor meni, da so pomembni.

5. Stalna interesna skupina Agenciji svetuje v zvezi z opravljanjem dejavnosti. Zlasti svetuje izvršnemu direktorju pri pripravi osnutka predloga programa dela Agencije in komuniciranju z ustreznimi zainteresiranimi stranmi o zadevah, ki se nanašajo na program dela.

ODDELEK 3

DELOVANJE

Člen 13

Program dela

1. Agencija deluje v skladu z letnim in večletnim programom dela, ki vsebuje vse načrtovane dejavnosti.

2. Program dela obsega prilagojene kazalnike uspešnosti, ki omogočajo učinkovito oceno rezultatov, doseženih glede na cilje.

3. Izvršni direktor je odgovoren za pripravo programa dela Agencije, o katerem se mora prej posvetovati s službami Komisije. Izvršni direktor vsako leto do 15. marca upravnemu odboru predloži osnutek programa dela za naslednje leto.

4. Upravni odbor vsako leto do 30. novembra po prejemu mnenja Komisije sprejme program dela Agencije za naslednje leto. Program dela vsebuje večletno napoved. Upravni odbor zagotovi, da je program dela v skladu s cilji Agencije ter prednostnimi nalogami zakonodaje in politike Unije na področju varnosti omrežij in informacij.

5. Program dela se pripravi v skladu z načelom upravljanja na podlagi dejavnosti. Program dela je v skladu s poročilom o načrtovanih prihodkih in odhodkih Agencije ter proračunom Agencije za isto proračunsko leto.

6. Potem ko upravni odbor sprejme program dela, ga izvršni direktor predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in državam članicam ter ga objavi. Izvršni direktor na povabilo pristojnega odbora Evropskega parlamenta predstavi sprejeti letni program dela in izmenja mnenja o njem.

Člen 14

Zahteve, naslovljene na Agencijo

1. Zahteve za svetovanje in pomoč, ki spadajo med cilje in naloge Agencije, se naslovijo na izvršnega direktorja, priložiti pa jim je treba osnovne informacije, ki pojasnjujejo vprašanje, ki ga je treba obravnavati. Izvršni direktor obvesti upravni odbor in izvršni odbor o prejetih zahtevah, o morebitnih posledicah za načrtovanje sredstev in pravočasno o nadaljnjih ukrepih v zvezi z zahtevami. Če Agencija zahtevo zavrne, to obrazloži.

2. Zahteve iz prvega odstavka lahko vložijo:

(a) Evropski parlament;

(b) Svet;

(c) Komisija;

(d) vsi pristojni organi, ki jih imenuje država članica, kot so nacionalni regulativni organi, opredeljeni v členu 2 Direktive 2002/21/ES.

3. Praktične podrobnosti glede uporabe odstavka 1 in 2, zlasti glede vložitve, določitve prednosti, nadaljnjih ukrepov ter obveščanja upravnega odbora in izvršnega odbora o zahtevah, naslovljenih na Agencijo, določi upravni odbor v statutu Agencije.

Člen 15

Izjava o interesu

1. Člani upravnega odbora, izvršni direktor in iz držav članic začasno napoteni uradniki vsi podpišejo izjavo o zavezi in izjavo o interesu, v katerih navedejo, da nimajo neposrednih ali posrednih interesov, ki bi lahko ogrozili njihovo neodvisnost. Izjave so natančne in izčrpne ter se pisno podajo vsako leto, posodobijo pa se vsakič, ko je to potrebno.

2. Člani upravnega odbora, izvršni direktor in zunanji strokovnjaki, ki sodelujejo v *ad hoc* delovnih skupinah, najpozneje na začetku vsake seje vsi dajo natančno in izčrpno izjavo o kakršnih koli interesih, ki bi lahko ogrozili njihovo neodvisnost pri obravnavi točk dnevnega reda, in se vzdržijo sodelovanja pri razpravah in glasovanju o takih točkah.

3. Agencija v statutu določi praktične podrobnosti glede pravil o izjavi o interesu iz odstavkov 1 in 2.

Člen 16

Preglednost

1. Agencija zagotovi, da dejavnosti opravlja pregledno ter v skladu s členoma 17 in 18.

2. Agencija zagotovi, da javnost in vse zainteresirane strani dobijo ustrezne, objektivne, zanesljive in lahko dostopne informacije, zlasti glede rezultatov njenega dela. Objavi tudi izjave o interesu, ki so bile dane v skladu s členom 15.

3. Upravni odbor lahko na predlog izvršnega direktorja dovoli, da zainteresirane osebe pri določenih dejavnostih Agencije sodelujejo kot opazovalci.

4. Agencija v statutu določi praktične podrobnosti za uporabo pravil o preglednosti iz odstavkov 1 in 2.

Člen 17

Zaupnost

1. Brez poseganja v člen 18 Agencija tretjim osebam ne sme razkriti informacij, ki jih obdeluje ali prejme in v zvezi s katerimi je bilo utemeljeno zahtevano, da se z njimi v celoti ali deloma ravna zaupno.

2. Člani upravnega odbora, izvršni direktor, člani stalne interesne skupine, zunanji strokovnjaki, ki sodelujejo v *ad hoc* delovnih skupinah, in osebje Agencije, vključno z iz držav članic začasno napotenimi uradniki, upoštevajo zahteve glede zaupnosti v skladu s členom 339 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) tudi po izteku njihovih dolžnosti.

3. Agencija v statutu določi praktične podrobnosti za izvajanje pravil o zaupnosti iz odstavkov 1 in 2.

4. Upravni odbor Agenciji dovoli, da ravna z zaupnimi informacijami, če je to potrebno za izvajanje nalog Agencije. Pri tem upravni odbor v soglasju s službami Komisije sprejme statut, pri čemer uporabi varnostna načela iz Sklepa Komisije 2001/844/ES, ESPJ, Euratom z dne 29. novembra 2001 o spremembah njenega poslovnika⁽¹⁾. Navedena pravila med drugim vključujejo tudi določbe o izmenjavi, obdelavi in hrambi tajnih podatkov.

Člen 18

Dostop do dokumentov

1. Za dokumente Agencije se uporablja Uredba (ES) št. 1049/2001.

2. Upravni odbor v šestih mesecih po ustanovitvi Agencije sprejme ukrepe za izvajanje Uredbe (ES) št. 1049/2001.

3. Zoper sklepe, ki jih Agencija sprejme v skladu s členom 8 Uredbe (ES) št. 1049/2001, je v skladu s členom 228 PDEU možna pritožba pri varuhu človekovih pravic ali tožba pred Sodiščem Evropske unije v skladu s členom 263 PDEU.

⁽¹⁾ UL L 317, 3.12.2001, str. 1.

ODDELEK 4

FINANČNE DOLOČBE

Člen 19

Sprejetje proračuna

1. Prihodke Agencije sestavljajo prispevek iz proračuna Unije, prispevki tretjih držav, ki v skladu s členom 30 sodelujejo pri delu Agencije, ter prostovoljni prispevki držav članic v denarju ali naravi. Države članice, ki dajo prostovoljen prispevek, v zameno za to ne morejo zahtevati nobenih posebnih pravic ali storitev.

2. Odhodke Agencije predstavljajo odhodki za osebje, upravno in tehnično podporo, infrastrukturo, odhodki, ki nastanejo pri poslovanju, ter odhodki, ki izhajajo iz pogodb, sklenjenih s tretjimi osebami.

3. Izvršni direktor vsako leto do 1. marca pripravi osnutek poročila o načrtovanih prihodkih in odhodkih Agencije za naslednje proračunsko leto in ga skupaj z osnutkom načrta delovnih mest predloži upravnemu odboru.

4. Prihodki in odhodki so uravnoteženi.

5. Upravni odbor na podlagi osnutka poročila o načrtovanih prihodkih in odhodkih, ki ga pripravi izvršni direktor, vsako leto pripravi poročilo o načrtovanih prihodkih in odhodkih Agencije za naslednje proračunsko leto.

6. Upravni odbor vsako leto do 31. marca pošlje poročilo o načrtovanih prihodkih in odhodkih, ki vsebuje osnutek načrta delovnih mest in programa dela, Komisiji in tretjim državam, s katerimi je Unija sklenila sporazume v skladu s členom 30.

7. To poročilo o načrtovanih prihodkih in odhodkih Komisija posreduje Evropskemu parlamentu in Svetu skupaj z osnutkom splošnega proračuna Unije.

8. Na podlagi poročila o načrtovanih prihodkih in odhodkih Komisija v osnutek proračuna Unije, ki ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu v skladu s členom 314 PDEU, vnese potrebne predvidene odhodke in prihodke, ki jih po njenem mnenju zahteva načrt delovnih mest, in znesek subvencij, za katerega se bo bremenil splošni proračun.

9. Evropski parlament in Svet odobrita proračunska sredstva za subvencije Agenciji.

10. Evropski parlament in Svet sprejmeta načrt delovnih mest Agencije.

11. Upravni odbor skupaj s programom dela sprejme proračun Agencije. Proračun je dokončen, ko je dokončno sprejet splošni proračun Unije. Upravni odbor po potrebi prilagodi proračun in program dela Agencije v skladu s splošnim proračunom Unije. Nemudoma ga predloži Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji.

Člen 20

Boj proti goljufijam

1. Za pospešitev boja proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejanjem v skladu z Uredbo (ES) št. 1073/1999 ⁽¹⁾ Agencija v šestih mesecih od začetka svojega delovanja pristopi k Medinstitucionalnemu sporazumu z dne 25. maja 1999 o notranjih preiskavah Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) ⁽²⁾ in sprejme ustrezne predpise, ki se uporabljajo za vse zaposlene Agencije, pri čemer uporabi obrazce iz Priloge k temu sporazumu.

2. Računsko sodišče lahko pri vseh prejemnikih donacij, izvajalcih in podizvajalcih, ki so od Agencije prejeli sredstva Unije, opravi revizije na podlagi dokumentacije in na kraju samem.

3. OLAF lahko izvaja preiskave, vključno iz pregledi in inšpekcijami na kraju samem v skladu z določbami in postopki Uredbe (ES) št. 1073/1999 in Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi ⁽³⁾ glede na to, ali je bila ugotovljena goljufija, korupcija ali katera koli nezakonita dejavnost, ki vpliva na finančne interese Unije v povezavi z nepovratnimi sredstvi ali pogodbo, ki jo je financirala Agencija.

4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe, sporazumi in sklepi Agencije o dodelitvi nepovratnih

sredstev vsebujejo določbe, ki Računsko sodišče in OLAF izrecno pooblašajo za izvajanje takšnih revizij in preiskav v skladu z njunimi pristojnostmi.

Člen 21

Izvrševanje proračuna

1. Za izvrševanje proračuna Agencije je odgovoren izvršni direktor.

2. Notranji revizor Komisije ima za Agencijo enaka pooblastila kot za oddelke Komisije.

3. Računovodja Agencije (1. marec leta N + 1), do 1. marca v letu po proračunskem letu računovodji Komisije pošlje začasne računovodske izkaze ter poročilo o izvrševanju proračuna in finančnem upravljanju za navedeno proračunsko leto. Računovodja Komisije začasne računovodske izkaze institucij in decentraliziranih organov konsolidira v skladu s členom 147 finančne uredbe.

4. Računovodja Komisije do 31. marca leta N + 1 Računskemu sodišču pošlje začasne računovodske izkaze Agencije ter poročilo o izvrševanju proračuna in finančnem poslovanju za navedeno proračunsko leto. To poročilo pošlje tudi Evropskemu parlamentu in Svetu.

5. Po prejemu ugotovitev Računskega sodišča o začasnih računovodskih izkazih Agencije v skladu s členom 148 finančne uredbe izvršni direktor na lastno odgovornost pripravi dokončne računovodske izkaze Agencije in jih predloži upravnemu odboru v mnenje.

6. Upravni odbor predloži mnenje o zaključnem računu Agencije.

7. Izvršni direktor do 1. julija leta N + 1 Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču predloži končne računovodske izkaze, vključno s poročilom o proračunskem in finančnem upravljanju za navedeno proračunsko leto ter pripombe računskega sodišča, in mnenje upravnega odbora.

8. Izvršni direktor objavi zaključni račun.

9. Izvršni direktor Računskemu sodišču do 30. septembra leta N + 1 pošlje odgovor na njegove pripombe in upravnemu odboru pošlje izvod tega odgovora.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 1999 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) (UL L 136, 31.5.1999, str. 1).

⁽²⁾ Medinstitucionalni sporazum z dne 25. maja 1999 med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Komisijo Evropskih skupnosti o notranjih preiskavah Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) (UL L 136, 31.5.1999, str. 15).

⁽³⁾ UL L 292, 15.11.1996, str. 2.

10. Na zahtevo Evropskega parlamenta izvršni direktor Evropskemu parlamentu v skladu s členom 165(3) finančne uredbe predloži vse informacije, ki jih ta potrebuje za nemoten potek postopka razrešnice za zaključni račun za zadevno proračunsko leto.

11. Na priporočilo Sveta poda Evropski parlament izvršnemu direktorju pred 15. majem leta N + 2 razrešnico za izvrševanje proračuna za leto N.

ODDELEK 5

OSEBJE

Člen 22

Splošne določbe

Za osebje Agencije veljajo Kadrovske predpisi in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev ter pravila za izvajanje teh predpisov, sprejeta z dogovorom med institucijami Unije.

Člen 23

Privilegiji in imunitete

Za Agencijo in njeno osebje se uporablja Protokol št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in PDEU.

Člen 24

Izvršni direktor

1. Izvršni direktor se zaposli kot začasni uslužbenec Agencije v skladu s členom 2(a) Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev.

2. Izvršnega direktorja imenuje upravni odbor s seznama kandidatov, ki ga predlaga Komisija po odprtem in preglednem izbirnem postopku.

Agencijo pri sklenitvi pogodbe z izvršnim direktorjem zastopa predsedujoči upravnemu odboru.

Kandidata, ki ga izbere upravni odbor, pristojni odbor Evropskega parlamenta pred imenovanjem pozove, da pred zadevnim odborom poda izjavo in odgovarja na vprašanja članov.

3. Mandat izvršnega direktorja traja pet let. Komisija do konca tega obdobja izvede ocenjevanje, ki upošteva oceno uspešnosti dela izvršnega direktorja ter prihodnjih nalog in izzivov Agencije.

4. Upravni odbor lahko na predlog Komisije, ki upošteva oceno iz odstavka 3, in po pridobitvi mnenja Evropskega parlamenta enkrat podaljša mandat izvršnega direktorja za največ pet let.

5. Upravni odbor obvesti Evropski parlament, da namerava podaljšati mandat izvršnega direktorja. Če ga povabi zadevni odbor Evropskega parlamenta, izvršni direktor v roku treh mesecev pred kakršnim koli takšnim podaljšanjem poda izjavo pred zadevnim odborom Evropskega parlamenta in odgovarja na vprašanja članov.

6. Izvršni direktor, katerega mandat je bil podaljšán, ne sme sodelovati v drugem izbirnem postopku za isto delovno mesto.

7. Izvršni direktor se lahko razreši s položaja le s sklepom upravnega odbora.

Člen 25

Napoteni nacionalni strokovnjaki in drugo osebje

1. Agencija lahko uporabi napotene nacionalne strokovnjake in drugo osebje, ki ni zaposleno v Agenciji. Za to osebje ne veljajo Kadrovske predpisi in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev.

2. Upravni odbor določi pravila za napotitev nacionalnih strokovnjakov na Agencijo.

ODDELEK 6

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 26

Pravni položaj

1. Agencija je organ Unije. Ima pravno osebnost.

2. Agencija ima v vsaki državi članici največjo pravno sposobnost, ki jo njeni zakoni določajo za pravne osebe. Zlasti lahko pridobiva premoženjske in nepremičnine ter je lahko stranka v pravnih postopkih.

3. Agencijo zastopa izvršni direktor.

4. Podružnico, ki je bila ustanovljena, zaradi izboljšanja operativne učinkovitosti Agencije v mestnem predelu Aten, se ohrani.

Člen 27

Odgovornost

1. Pogodbeno odgovornost Agencije ureja pravo, ki se uporablja za posamezno pogodbo.

Za odločitve na podlagi arbitražnih klavzul iz pogodb, ki jih sklene Agencija, je pristojno Sodišče Evropske unije.

2. Pri nepogodbeni odgovornosti Agencija nadomesti vsakršno škodo, ki jo pri opravljanju nalog povzroči sama ali njeni uslužbenci, v skladu s splošnimi načeli, ki so skupni zakonom držav članic.

Sodišče Evropske unije je pristojno za odločanje v vseh sporih o odškodninah.

3. Osebno odgovornost uslužbencev do Agencije urejajo ustrezni pogoji za osebje Agencije.

Člen 28

Jeziki

1. Za Agencijo se uporablja Uredba št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti⁽¹⁾. Države članice in drugi organi, ki jih te imenujejo, lahko pišejo Agenciji in prejmejo odgovor v uradnem jeziku institucij Unije, ki ga izberejo.

2. Prevajalske storitve, potrebne za delovanje Agencije, zagotavlja prevajalski center organov Evropske unije.

Člen 29

Varstvo osebnih podatkov

1. Pri obdelavi podatkov o posameznikih, zlasti med opravljanjem svojih nalog, Agencija upošteva načela varovanja osebnih podatkov iz Uredbe (ES) št. 45/2001, zanjo pa veljajo tudi določbe iz te uredbe.

2. Upravni odbor sprejme izvedbene ukrepe iz člena 24(8) Uredbe (ES) št. 45/2001. Upravni odbor lahko sprejme dodatne ukrepe, ki so potrebni, da Agencija uporablja Uredbo (ES) št. 45/2001.

⁽¹⁾ UL L 17, 6.10.1958, str. 385/58.

Člen 30

Sodelovanje tretjih držav

1. Z Agencijo lahko sodelujejo tretje države, ki so z Evropsko unijo sklenile sporazum, s katerim so sprejele ali uporabile pravne akte Unije s področja uporabe te uredbe.

2. Na podlagi ustreznih določb teh sporazumov se določi ureditev, ki določa predvsem vrsto, obseg in način sodelovanja navedenih držav pri delu Agencije, vključno z določbami o sodelovanju pri pobudah Agencije, finančnih prispevkih in osebju.

Člen 31

Pravila o varnosti na področju zaščite tajnih podatkov

Agencija uporabi varnostna načela v skladu z varnostnimi pravili Komisije za zaščito tajnih podatkov Evropske unije in občutljivih netajnih podatkov iz Priloge k Sklepu 2001/844/ES, ESPJ, Euratom. To med drugim vključuje določbe o izmenjavi, obdelavi in hrambi takšnih podatkov.

ODDELEK 7

FINANČNE DOLOČBE

Člen 32

Ocena in ponovni pregled

1. Komisija do 20. junija 2018 naroči ocenjevanje, da bi zlasti ocenila učinek, učinkovitosti in uspešnost Agencije ter njenih delovnih praks. Ocenjevanje obravnava tudi morebitno potrebo po spremembi mandata Agencije ter finančnih posledicah takšne spremembe.

2. Ocenjevanje iz odstavka 1 upošteva vse povratne informacije, ki jih Agencija prejme kot odziv na svoje aktivnosti.

3. Komisija poročilo o ocenjevanju skupaj s svojimi zaključki posreduje Evropskemu parlamentu, Svetu in upravnemu odboru. Ugotovitve ocenjevanja se objavijo.

4. Ob izvedbi ocenjevanja se ocenijo tudi doseženi rezultati Agencije glede njenih ciljev, mandata in nalog. Če Komisija meni, da je nadaljnje delovanje Agencije upravičeno glede na njene cilje, njen mandat in naloge, lahko predlaga podaljšanje mandata Agencije, ki je določeno v členu 36.

Člen 33

Sodelovanje države članice gostiteljice

Država članica, ki je gostiteljica Agencije, zagotovi optimalne pogoje za uspešno delovanje Agencije, vključno z dostopnostjo lokacije, ustreznimi šolami za otroke članov osebja, ustreznim dostopom do trga dela, do socialne varnosti in zdravstvenega varstva za otroke in zakonce.

Člen 34

Upravni nadzor

Delovanje Agencije nadzoruje varuh človekovih pravic v skladu s členom 228 PDEU.

Člen 35

Razveljavitev in nasledstvo

1. Uredba (ES) št. 460/2004 se razveljavi.

Sklicevanje na Uredbo (ES) št. 460/2004 oziroma na ENISA se šteje kot sklicevanje na to uredbo oziroma Agencijo.

2. Agencija je pravna naslednica agencije, ustanovljene z Uredbo (ES) št. 460/2004, kar zadeva lastništvo, ureditev, pravne obveznosti, pogodbe o zaposlitvi, finančne obveznosti in odgovornosti.

Člen 36

Trajanje

Agencija se ustanovi za obdobje sedmih let od 19. junija 2013.

Člen 37

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 21. maja 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednica
L. CREIGHTON

UREDBA (EU) št. 527/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 21. maja 2013****o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1528/2007 glede izločitve več držav s seznama regij ali držav, ki so zaključile pogajanja**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Pogajanja za sporazume o gospodarskem partnerstvu (v nadaljnjem besedilu: sporazumi) med:

državami CARIFORUMA na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani so bila zaključena 16. decembra 2007;

Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter pogodbenico Srednjo Afriko na drugi strani so bila zaključena 17. decembra 2007 (Republika Kamerun);

Gano na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani so bila zaključena 13. decembra 2007;

Slonokoščeno obalo na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani so bila zaključena 7. decembra 2007;

vzhodno- in južnoafriškimi državami na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani so bila zaključena 28. novembra 2007 (Republika Sejšeli in Republika Zimbabve), 4. decembra 2007 (Republika Mauritius), 11. decembra 2007 (Unija Komori in Republika Madagaskar) in 30. septembra 2008 (Republika Zambija);

Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter državami Južnoafriške razvojne skupnosti (SADC), ki izvajajo Sporazum o gospodarskem partnerstvu, na drugi strani so bila zaključena 23. novembra 2007 (Republika Bocvana, Kraljevina Lesoto, Kraljevina Svazi, Republika Mozambik) in 3. decembra 2007 (Republika Namibija);

Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter partnerskimi državami Vzhodnoafriške skupnosti na drugi strani so bila zaključena 27. novembra 2007;

Evropsko skupnostjo na eni strani in pacifiškimi državami na drugi strani so bila zaključena 23. novembra 2007.

- (2) Z zaključkom pogajanj o sporazumih Antigve in Barbude, Zveze Bahami, Barbadosa, Belizeja, Republike Bocvane, Republike Burundi, Republike Kameruna, Unije Komori, Republike Slonokoščene obale, Zveze Dominike, Dominikanske republike, Republike Fidži, Republike Gane, Grenade, Kooperativne republike Gvajane, Republike Haiti, Jamajke, Republike Kenije, Kraljevine Lesota, Republike Madagaskarja, Republike Mauritiusa, Republike Mozambika, Republike Namibije, Neodvisne države Papue Nove Gvineje, Ruandske republike, Federacije Saint Kitts in Nevis, Svete Lucije, Saint Vincent in Grenadine, Republike Sejšeli, Republike Surinama, Kraljevine Svazi, Združene republike Tanzanije, Republike Trinidada in Tobaga, Republike Ugande, Republike Zambije in Republike Zimbabve je bila omogočena njihova vključitev v Prilogo I k Uredbi Sveta (ES) št. 1528/2007 z dne 20. decembra 2007 o uporabi ureditev za blago s poreklom iz nekaterih držav iz skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP), določenih v sporazumih, ki vzpostavljajo ali vodijo k vzpostavitvi sporazumov o gospodarskem partnerstvu ⁽²⁾.

- (3) Republika Bocvana, Republika Burundi, Republika Kamerun, Unija Komori, Republika Slonokoščena obala, Republika Fidži, Republika Gana, Republika Haiti, Republika Kenija, Kraljevina Lesoto, Republika Mozambik, Republika Namibija, Ruandska republika, Kraljevina Svazi, Združena republika Tanzanija, Republika Uganda in Republika Zambija niso sprejele potrebnih ukrepov za ratifikacijo njihovih zadevnih sporazumov.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. septembra 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 11. decembra 2012 (UL C 39 E, 12.2.2013, str. 1). Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2013.

⁽²⁾ UL L 348, 31.12.2007, str. 1.

- (4) Zato bi bilo treba v skladu s členom 2(3) Uredbe (ES) št. 1528/2007 in zlasti točko (b) navedenega člena spremeniti Prilogo I k navedeni uredbi, da se v navedeni prilogi navedene države črtajo.
- (5) Da se navedenim državam omogoči hitra ponovna vključitev v Prilogo I k Uredbi (ES) št. 1528/2007, takoj ko sprejmejo potrebne ukrepe za ratifikacijo njihovih zadevnih sporazumov, še preden začnejo ti veljati, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s ponovno vključitvijo držav, ki so v skladu s to uredbo črtane iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 1528/2007. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu istočasno, pravočasno in na ustrezen način –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 1528/2007 se spremeni:

1. vstavita se naslednja člena:

„Člen 2a

Prenos pooblastila

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 2b za spremembo Priloge I k tej uredbi s ponovno vključitvijo tistih regij ali držav iz skupine držav AKP, ki so bile v skladu z Uredbo (EU) št. 527/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (*) črtane iz navedene priloge in so po tem črtanju, sprejele potrebne ukrepe za ratifikacijo njihovih zadevnih sporazumov.

Člen 2b

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 2a se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 21. junija 2013. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz člena 2a lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 2a, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

(*) UL L 165, 18.6.2013, str. 59.“;

2. Priloga I se nadomesti z besedilom iz Priloge k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. oktobra 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 21. maja 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednica
L. CREIGHTON

PRILOGA

„PRILOGA I

Seznam regij ali držav, ki so zaključila pogajanja v smislu člena 2(2)

ANTIGVA IN BARBUDA

ZVEZA BAHAMI

BARBADOS

BELIZE

ZVEZA DOMINIKA

DOMINIKANSKA REPUBLIKA

GRENADA

KOOPERATIVNA REPUBLIKA GVAJANA

JAMAJKA

REPUBLIKA MADAGASKAR

REPUBLIKA MAURITIUS

NEODVISNA DRŽAVA PAPUA NOVA GVINEJA

FEDERACIJA SAINT KITTS IN NEVIS

SVETA LUCIJA

SAINT VINCENT IN GRENADINE

REPUBLIKA SEJŠELI

REPUBLIKA SURINAM

REPUBLIKA TRINIDAD IN TOBAGO

REPUBLIKA ZIMBABVE“

UREDBA (EU) št. 528/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 12. junija 2013

o spremembi Uredbe (ES) št. 450/2008 o carinskem zakoniku Skupnosti (Modernizirani carinski zakonik) glede datuma začetka njene uporabe

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti členov 33, 114 in 207 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Namen Uredbe (ES) št. 450/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o carinskem zakoniku Skupnosti (Modernizirani carinski zakonik) ⁽³⁾ je nadomestiti Uredbo Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti ⁽⁴⁾. Uredba (ES) št. 450/2008 je začela veljati 24. junija 2008, vendar se bo v skladu z njenim členom 188(2) začela uporabljati šele takrat, ko se bodo začele uporabljati njene izvedbene določbe, najpozneje pa 24. junija 2013.
- (2) Komisija je 20. februarja 2012 Evropskemu parlamentu in Svetu predložila predlog uredbe o carinskem zakoniku Unije v obliki prenovitve Uredbe (ES) št. 450/2008, da bi se ta nadomestila pred končnim datumom začetka njene uporabe 24. junija 2013. Vendar rednega zakonodajnega postopka ni mogoče pravočasno zaključiti za sprejetje in začetek veljavnosti predlagane uredbe pred navedenim datumom. Ob odsotnosti kakršnega koli korektivnega zakonodajnega ukrepa, bi se Uredba (ES) št. 450/2008 tako začela uporabljati 24. junija 2013, Uredba (EGS) št. 2913/92 pa bi bila razveljavljena. To bi ustvarilo pravno

negotovost glede carinske zakonodaje, ki se dejansko uporablja od navedenega datuma dalje, ter bi oviralo ohranitev celovitega in doslednega pravnega okvira Unije za carinske zadeve, dokler ne bi bila sprejeta predlagana uredba.

- (3) Da se preprečijo take resne težave glede carinske zakonodaje Unije in da bosta imela Evropski parlament in Svet dovolj časa za zaključek postopka za sprejetje prenovitve carinskega zakonika Unije, bi bilo treba odložiti končni datum začetka uporabe Uredbe (ES) št. 450/2008, kakor je določen v drugem pododstavku člena 188(2) navedene uredbe. Novi datum začetka uporabe, ki se zdi primeren za ta namen, je 1. november 2013.
- (4) Zaradi nujnih razlogov bi bilo treba uporabiti izjemo od roka osmih tednov iz člena 4 Protokola št. 1 o vlogi nacionalnih parlamentov v Evropski uniji, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o delovanju Evropske unije in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo.
- (5) Uredbo (ES) št. 450/2008 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

V drugem pododstavku člena 188(2) Uredbe (ES) št. 450/2008 se datum „24. junija 2013“ nadomesti z datumom „1. novembra 2013“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 12. junija 2013

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednica

L. CREIGHTON

⁽¹⁾ Mnenje z dne 22. maja 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 23. maja 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 10. junija 2013.

⁽³⁾ UL L 145, 4.6.2008, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2013/11/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 21. maja 2013

o alternativnem reševanju potrošniških sporov ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES

(Direktiva o alternativnem reševanju potrošniških sporov)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po predložitvi osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V členu 169(1) in (2)(a) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) je določeno, da mora Unija prispevati k zagotavljanju visoke ravni varstva potrošnikov z ukrepi, ki jih sprejme v skladu s členom 114 PDEU. V členu 38 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je določeno, da politike Unije zagotavljajo visoko raven varstva potrošnikov.

(2) V skladu s členom 26(2) PDEU notranji trg zajema območje brez notranjih meja, na katerem je zagotovljen prosti pretok blaga in storitev. Notranji trg bi moral potrošnikom zagotoviti dodano vrednost v obliki boljše kakovosti, večje raznovrstnosti, razumnih cen in visokih varnostnih standardov za blago in storitve, kar bi moralo spodbujati visoko raven varstva potrošnikov.

(3) Drobitev notranjega trga škoduje konkurenčnosti, rasti in ustvarjanju delovnih mest v Uniji. Za dokončno vzpostavitev notranjega trga je bistveno odpraviti posredne in neposredne ovire za njegovo pravilno delovanje in povečati zaupanje državljanov.

(4) Zagotavljanje dostopa do enostavnih, učinkovitih, hitrih in cenovno ugodnih načinov za reševanje domačih in čezmejnih sporov, ki izhajajo iz pogodb o prodaji ali pogodb o storitvah, bi moralo koristiti potrošnikom ter s tem okrepiti njihovo zaupanje v trg. Ta dostop bi moral veljati tako za spletne kot za nespletne transakcije in je še zlasti pomemben pri čezmejnih nakupih potrošnikov.

(5) Alternativno reševanje sporov (ARS) nudi preprosto, hitro in cenovno ugodno izvensodno reševanje sporov med potrošniki in trgovci. Vendar pa ARS v Uniji še ni dovolj in dosledno razvito. Žal kljub priporočilom Komisije 98/257/ES z dne 30. marca 1998 o načelih, ki veljajo za odgovorne organe v izvensodnih poravnava potrošniških sporov ⁽³⁾, in 2001/310/ES z dne 4. aprila 2001 o načelih, ki veljajo za izvensodne organe, odgovorne za sporazumno reševanje potrošniških sporov ⁽⁴⁾, ARS na vseh geografskih območjih ali v vseh poslovnih sektorjih v Uniji ni pravilno vzpostavljeno in ne deluje zadovoljivo. Potrošniki in trgovci še vedno ne poznajo obstoječih mehanizmov pravnih sredstev za izvensodno reševanje sporov in le malo državljanov ve, kako vložiti pritožbo pri organu ARS. Kakovost postopkov ARS, ki pa so na voljo, se med državami članicami zelo razlikuje, organi ARS pa pogosto niso uspešni pri reševanju čezmejnih sporov.

(6) Razlike med državami članicami glede dostopnosti, kakovosti in poznavanja ARS ovirajo notranji trg in so eden od razlogov, da se številni potrošniki izogibajo čezmejnemu nakupom in niso prepričani, da bi morebitne spore s trgovci lahko rešili na preprosti, hiter in cenovno ugoden način. Iz istega razloga se trgovci morda izogibajo prodaji potrošnikom v drugih državah članicah, v katerih ni zadovoljivega dostopa do visoko kakovostnih

⁽¹⁾ UL C 181, 21.6.2012, str. 93.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. marca 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 22. aprila 2013.

⁽³⁾ UL L 115, 17.4.1998, str. 31.

⁽⁴⁾ UL L 109, 19.4.2001, str. 56.

postopkov ARS. Poleg tega so trgovci s sedežem v državi članici, v kateri kakovostni postopki ARS v zadovoljivi meri niso na voljo, v slabšem konkurenčnem položaju v primerjavi s trgovci, ki imajo dostop do takšnih postopkov in lahko tako spore s potrošniki rešijo hitreje in ceneje.

- (7) Da bi lahko potrošniki v celoti izkoristili potencial notranjega trga, bi moralo biti alternativno reševanje sporov na voljo pri vseh vrstah domačih in čezmejnih potrošniških sporov, ki jih zajema ta direktiva, postopki ARS bi morali izpolnjevati dosledne zahteve kakovosti, ki se uporabljajo po vsej Uniji, potrošniki in trgovci pa bi morali take postopke poznati. Zaradi vedno pogostejšega čezmejnega trgovanja in gibanja oseb je pomembno tudi, da organi ARS učinkovito obravnavajo čezmejne spore.
- (8) Kot je Evropski parlament zapisal v svoji resoluciji z dne 25. oktobra 2011 o alternativnem reševanju sporov v civilnih, gospodarskih in družinskih zadevah in resoluciji z dne 20. maja 2010 o uresničitvi enotnega trga za potrošnike in državljane, bi bilo treba pri vsakem celostnem pristopu k enotnemu trgu, namenjenem državljanom, najprej razviti preprost, poceni, hiter in dostopen sistem pravnih sredstev.
- (9) Komisija je v Sporočilu z dne 13. aprila 2011 z naslovom „Akt za enotni trg – Dvanajst pobud za okrepitev rasti in zaupanja – „Skupaj za novo rast““ opredelila zakonodajo o ARS, ki vključuje sklop, namenjen elektronskemu trgovanju (v nadaljnjem besedilu: e-trgovanje), kot eno od dvanajstih pobud za okrepitev rasti in zaupanja ter približevanje dokončni vzpostavitvi enotnega trga.
- (10) Evropski svet je v svojih zaključkih z dne 24.-25. marca in 23. oktobra 2011 pozval Evropski parlament in Svet, naj do konca leta 2012 sprejmeta prvi sveženj prednostnih ukrepov za ponovni zagon enotnega trga. Poleg tega je Svet Evropske unije v svojih zaključkih z dne 30. maja 2011 o prednostnih nalogah za ponovno vzpostavitev enotnega trga poudaril pomen e-trgovanja in strinjanje, da lahko sistemi ARS za potrošnike nudijo cenovno ugodna, enostavna in hitra pravna sredstva tako za potrošnike kot trgovce. Za uspešno izvajanje teh sistemov je potrebna trajna politična zavezanost in podpora vseh akterjev, ne da bi bile pri tem ogrožene cenovna dostopnost, preglednost, prožnost, hitrost in kakovost odločanja organov ARS, ki spadajo na področje uporabe te direktive.
- (11) Spletno poslovanje in zlasti čezmejno trgovanje postajata vse pomembnejši steber gospodarske dejavnosti Unije, zato sta potrebna ustrezno delujoča infrastruktura ARS za potrošniške spore ter ustrezno integriran okvir za spletno reševanje potrošniških sporov (v nadaljnjem

besedilu: SRS), ki izhajajo iz spletnih transakcij, da bi tako okrepili zaupanje državljanov v notranji trg, kar je cilj Akta za enotni trg.

- (12) Ta direktiva in Uredba (EU) št. 524/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o spletnem reševanju potrošniških sporov ⁽¹⁾ sta zakonodajna instrumenta, ki sta medsebojno povezana in se dopolnjujeta. Uredba (EU) št. 524/2013 določa vzpostavitev platforme za SRS, ki potrošnikom in trgovcem zagotavlja enotno vstopno točko za izvensodno reševanje spletnih sporov prek organov ARS, ki so povezani s platformo in zagotavljajo ARS s kakovostnimi postopki ARS. Razpoložljivost kakovostnih organov ARS po vsej Uniji je zato predpogoj za ustrezno delovanje platforme za SRS.
- (13) Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za negospodarske storitve splošnega pomena. Negospodarske storitve so storitve, ki se ne opravljajo iz gospodarskih razlogov. Ta direktiva zato ne bi smela zajemati negospodarskih storitev splošnega pomena, ki jih brez plačila opravlja država ali se opravljajo v imenu države ne glede na pravno obliko, s katero se te storitve zagotavljajo.
- (14) Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za storitve zdravstvenega varstva, kot so opredeljene v členu 3(a) Direktive 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o uveljavljanju pravic pacientov pri čezmejnem zdravstvenem varstvu ⁽²⁾.
- (15) Razvoj dobro delujočega ARS v Uniji je nujen za okrepitev zaupanja potrošnikov v notranji trg, tudi na področju e-trgovanja, in za uresničitev potenciala ter priložnosti čezmejnega in spletnega trgovanja. Takšen razvoj bi moral temeljiti na obstoječih postopkih ARS v državah članicah in spoštovati njihove pravne tradicije. Tako obstoječi kot na novo ustanovljeni ustrezno delujoči organi za reševanje sporov, ki izpolnjujejo zahteve glede kakovosti, določene v tej direktivi, bi se morali šteti za „organe ARS“ po tej direktivi. Razširjenost ARS se lahko izkaže za pomembno tudi v tistih državah članicah, kjer je veliko sodnih zaostankov, kar državljanom Unije onemogoča uveljavljanje pravice do poštenega sojenja v razumnem času.
- (16) Ta direktiva bi se morala uporabljati za spore med potrošniki in trgovci v zvezi s pogodbenimi obligacijskimi razmerji, ki izhajajo iz spletnih in nespletnih pogodb o prodaji ali pogodb o storitvah v vseh gospodarskih sektorjih, razen v izvzetih sektorjih. To bi moralo

⁽¹⁾ Glej stran 1 tega Uradnega lista.

⁽²⁾ UL L 88, 4.4.2011, str. 45.

- vključevati spore v zvezi s prodajo ali zagotavljanjem digitalnih vsebin za plačilo. Ta direktiva bi se morala uporabljati za pritožbe, ki jih potrošniki vložijo proti trgovcem. Ne bi se smela uporabljati za pritožbe, ki jih trgovci vložijo proti potrošnikom, ali za spore med trgovci. Državam članicam pa ne bi smela preprečevati, da sprejmejo nove ali ohranijo veljavne določbe o postopkih za izvensodno reševanje takih sporov.
- (17) Države članice bi morale imeti možnost, da ohranijo ali uvedejo nacionalne določbe v zvezi s postopki, ki niso zajeti v tej direktivi, kot so notranji postopki za obravnavo pritožb, ki jih vodijo trgovci. Takšni notranji postopki za obravnavo pritožb so lahko učinkovit način za reševanje potrošniških sporov v začetni fazi.
- (18) Opredelitev pojma „potrošnik“ bi morala zajemati fizične osebe, ki delujejo zunaj svoje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti. Kadar pa je pogodba sklenjena deloma za namene trgovske dejavnosti osebe in deloma zunaj okvira te njene dejavnosti (pogodba z dvojnim namenom), pri čemer je namen trgovske dejavnosti tako omejen, da ne prevladuje v celotnem kontekstu ponudbe, bi morala ta oseba prav tako škodovati za potrošnika.
- (19) Del veljavnih pravnih aktov Unije že vključuje določbe o ARS. Da se zagotovi pravna varnost, bi bilo treba določiti, da v primeru spora prevlada ta direktiva, razen če je izrecno določeno drugače. Ta direktiva zlasti ne bi smela vplivati na Direktivo 2008/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o nekaterih vidikih mediacije v civilnih in gospodarskih zadevah⁽¹⁾, ki že določa okvir za sisteme mediacije na ravni Unije za čezmejne spore, pri tem pa ne preprečuje, da bi se Direktiva 2008/52/ES uporabljala za notranje sisteme mediacije. Ta direktiva naj bi se horizontalno uporabljala za vse vrste postopkov ARS, vključno s postopki ARS, ki jih zajema Direktiva 2008/52/ES.
- (20) Postopki ARS se zelo razlikujejo po Uniji, pa tudi v posameznih državah članicah. Ta direktiva bi morala zajemati vsak trajno ustanovljen organ, namenjen reševanju spora med potrošnikom in trgovcem s postopkom ARS, ki je vključen na seznam v skladu s to direktivo. Ta direktiva lahko po odločitvi držav članic zajema tudi organe za reševanje sporov, ki strankam naložijo zavezujoče rešitve. Vendar se izvensodni postopek, vzpostavljen priložnostno za posamezni spor med potrošnikom in trgovcem, ne bi smel škodovati za postopek ARS.
- (21) Postopki ARS se poleg tega zelo razlikujejo po Uniji, pa tudi v posameznih državah članicah. Lahko so v obliki postopkov, v katerih organ ARS poveže stranki s ciljem iskanja sporazumne rešitve, postopkov, v katerih organ ARS predlaga rešitev, ali postopkov, v katerih organ ARS naloži rešitev. Lahko tudi združujejo dva ali več takšnih postopkov. Ta direktiva ne bi smela posegati v obliko postopkov ARS v državah članicah.
- (22) Postopki pred organi za reševanje sporov, kadar so fizične osebe, odgovorne za reševanje sporov, zaposlene ali prejemajo kakršno koli obliko plačila samo pri trgovcu, so verjetno izpostavljeni navzkrižju interesov. Zaradi tega bi bilo treba navedene postopke načeloma izključiti iz področja uporabe te direktive, razen če država članica odloči, da se lahko ti postopki priznajo kot postopki ARS na podlagi te direktive, in pod pogojem, da ti subjekti v celoti izpolnjujejo posebne zahteve glede neodvisnosti in nepristranskosti iz te direktive. Pri organih ARS, ki nudijo reševanje sporov s pomočjo takšnih postopkov, bi bilo treba redno ocenjevati, kako izpolnjujejo zahteve glede kakovosti iz te direktive, vključno s posebnimi dodatnimi zahtevami za zagotavljanje njihove neodvisnosti.
- (23) Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za postopke pred sistemi obravnave pritožb potrošnikov, ki jih upravljajo trgovci, niti za neposredna pogajanja med strankama. Prav tako se ne bi smela uporabljati v primerih, ko poskuša sodnik rešiti spor v okviru sodnega postopka, ki poteka v zvezi s tem sporom.
- (24) Države članice bi morale zagotoviti, da se lahko spori, ki jih zajema ta direktiva, predložijo organu ARS, ki izpolnjuje zahteve iz te direktive in je vključen na seznam v skladu s to direktivo. Države članice bi morale imeti možnost, da to obveznost izpolnijo tako, da uporabijo obstoječe ustrezno delujoče organe ARS in po potrebi prilagodijo njihovo področje pristojnosti ali pa poskrbijo za ustanovitev novih organov ARS. Ta direktiva ne bi smela preprečevati delovanja obstoječih organov za reševanje sporov, ki delujejo v okviru nacionalnih organov za varstvo potrošnikov v državah članicah, v katerih so za reševanje sporov odgovorni državni uradniki. Državni uradniki bi morali veljati za zastopnike tako interesov potrošnikov kot interesov trgovcev. Ta direktiva od držav članic ne bi smela zahtevati ustanovitve posebnega organa ARS za vsak maloprodajni sektor. Po potrebi, in da bi se zagotovila polna sektorska in geografska pokritost ter dostop do ARS, bi morale države članice imeti možnost, da poskrbijo za ustanovitev dopolnilnega organa ARS, ki bi obravnaval spore, za reševanje katerih ni pristojen noben poseben organ ARS. Dopolnilni organi ARS naj bi zagotovili, da pri dostopu do organa ARS ni vrzeli, in tako zaščitili potrošnike in trgovce.

(¹) UL L 136, 24.5.2008, str. 3.

- (25) Ta direktiva državam članicam ne bi smela preprečevati, da ohranijo ali uvedejo zakonodajo o postopkih za izvensodno reševanje potrošniških sporov na podlagi pogodbenega razmerja, ki izpolnjuje zahteve iz te direktive. Da se zagotovi učinkovito delovanje organov ARS, bi poleg tega ti organi morali imeti možnost, da v skladu s pravom države članice, v kateri imajo sedež, ohranijo ali uvedejo postopkovna pravila, na podlagi katerih lahko zavrnejo obravnavo sporov v določenih okoliščinah, na primer če je spor preveč kompleksen in bi ga bilo zato bolje rešiti na sodišču. Vendar postopkovna pravila, ki organom ARS dopuščajo, da zavrnejo obravnavo spora, ne bi smela bistveno poslabšati dostopa potrošnikov do postopkov ARS, tudi pri čezmejnih sporih. Zato bi morale države članice pri določitvi denarnega praga vedno upoštevati, da se lahko dejanska vrednost spora med državami članicami razlikuje in da bi zato določitev nesorazmerno visokega praga v eni državi članici lahko ovirala dostop do postopkov ARS za potrošnike iz drugih držav članic. Države članice ne bi smele biti zavezane zagotoviti, da lahko potrošnik pritožbo vloži pri drugem organu ARS, če je organ ARS, pri katerem je bila pritožba najprej vložena, obravnavo pritožbe zavrnil zaradi postopkovnih pravil. V takih primerih bi moralo veljati, da so države članice izpolnile svojo obveznost zagotavljanja polne pokritosti z organi ARS.
- (26) Ta direktiva bi morala omogočati, da bi trgovce, ki imajo sedež v eni državi članici, pokrival organ ARS, ki je ustanovljen v drugi državi članici. Da bi izboljšali pokritost in dostop potrošnikov do ARS po vsej Uniji, bi morale imeti države članice možnost, da se odločijo, da bodo uporabile organe ARS s sedežem v drugi državi članici ali regionalne, nadnacionalne ali vseevropske organe ARS, pri čemer trgovce iz različnih držav članic krije isti organ ARS. Uporaba organov ARS s sedežem v drugi državi članici ali nadnacionalnih ali vseevropskih organov ARS pa ne bi smela vplivati na odgovornost držav članic, da zagotovijo polno pokritost in dostop do organov ARS.
- (27) Ta direktiva ne bi smela posegati v možnost držav članic, da ohranijo ali uvedejo postopke ARS za skupno obravnavo enakih ali podobnih sporov med trgovcem in več potrošniki. Preden se na ravni Unije predlagajo skupinske izvensodne poravnave, bi bilo treba opraviti celovite ocene učinka takih poravnav. Učinkovit sistem skupinskih zahtevkov in preprosta uporaba ARS bi morala biti dopolnilna in ne medsebojno izključujoča postopka.
- (28) Obdelava informacij v zvezi s spori, ki jih zajema ta direktiva, bi morala potekati v skladu s pravili o varstvu osebnih podatkov, ki jih določajo zakoni in drugi predpisi držav članic, sprejeti v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾.
- (29) Ves čas trajanja postopka ARS bi bilo treba spoštovati zaupnost in zasebnost. Države članice bi bilo treba spodbujati k varovanju zaupnosti postopkov ARS v vseh nadaljnjih civilnih ali gospodarskih sodnih postopkih ali pri arbitraži.
- (30) Države članice bi morale kljub temu zagotoviti, da organi ARS objavijo morebitne sistematične ali bistvene težave, ki se pogosto pojavljajo in povzročajo spore med potrošniki in trgovci. Informacijam, ki se sporočijo v zvezi s tem, bi se lahko priložila priporočila, kako je mogoče podobne težave v prihodnje preprečiti ali jih rešiti, da bi se dvignili standardi trgovcev in bi se olajšala izmenjava informacij in najboljših praks.
- (31) Države članice bi morale zagotoviti, da bodo organi ARS spore reševali na pravičen, praktičen in sorazmeren način tako glede potrošnika kot trgovca, na podlagi nepristranske ocene okoliščin pritožbe in ob ustreznem upoštevanju pravic strank.
- (32) Neodvisnost in integriteta organov ARS je bistvena, da državljani Unije začnejo zaupati, da jim bodo mehanizmi ARS ponudili pravičen in neodvisen izid. Fizična oseba ali kolegij, odgovorna za ARS, bi morala biti neodvisna od vseh tistih, ki bi lahko imeli koristi pri izidu, in ne bi smela biti v navzkrižju interesov, ki bi ju lahko oviralo pri sprejemanju odločitve na pravičen, nepristranski in neodvisen način.
- (33) Fizične osebe, odgovorne za ARS, bi morale šteti za nepristranske le, če se nad njimi ne more izvajati pritisk, ki bi lahko vplival na njihov odnos do spora. Da se zagotovi neodvisnost njihovega delovanja, bi morale te osebe biti imenovane tudi za dovolj dolgo obdobje in ne bi smele prejemati navodil nobene od strank ali njihovih zastopnikov.
- (34) Da se prepreči navzkrižje interesov, bi morale fizične osebe, odgovorne za ARS, razkriti vse okoliščine, ki bi lahko vplivale na njihovo neodvisnost in nepristranskost ali povzročile navzkrižje interesov s katero koli od strank v sporu, ki naj bi ga razrešile. To so lahko morebitni neposredni ali posredni finančni interesi pri izidu postopka ARS ali morebitno osebno ali poslovno razmerje z eno ali več strankami v treh letih pred prevzemom funkcije, vključno z morebitnim delom, ki ni bilo povezano z ARS, ki ga je zadevna oseba opravljala za eno ali več strank, poklicno organizacijo ali poslovno združenje, v katerega je včlanjena ena stranka, ali za katerega koli člana te organizacije ali združenja.

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

- (35) Neizvajanje takšnega pritiska je treba zagotoviti zlasti v primeru, ko so fizične osebe, odgovorne za ARS, zaposlene ali prejemajo kakršno koli obliko plačila pri trgovcu. Zato bi bilo treba določiti posebne zahteve za primere, kadar države članice odločijo, da bodo dovolile, da se postopki reševanja sporov v takih primerih štejejo za postopke ARS na podlagi te direktive. Fizične osebe, odgovorne za ARS, ki so zaposlene ali prejemajo kakršno koli obliko plačila izključno pri poklicni organizaciji ali poslovnem združenju, v katero je včlanjen trgovec, bi morale razpolagati z ločenim in namenskim proračunom, ki zadošča za opravljanje njihovih nalog.
- (36) Za uspešno delovanje sistema ARS, zlasti za zagotovitev potrebnega zaupanja v njegove postopke, je bistveno, da imajo fizične osebe, odgovorne za ARS, potrebno strokovno znanje, vključno s splošnim poznavanjem prava. Navedene osebe bi morale imeti zlasti dovolj splošnega znanja s pravnega področja, da bi razumele pravne posledice spora, ni pa nujno, da so kvalificirani pravniki.
- (37) Z uporabo določenih načel kakovosti pri postopkih ARS se krepí tako zaupanje potrošnikov kot zaupanje trgovcev v takšne postopke. Takšna načela kakovosti so bila na ravni Unije prvič oblikovana v priporočilih 98/257/ES in 2001/310/ES. Ta direktiva določa sklop zahtev kakovosti, ki se uporabljajo za vse postopke ARS, ki jih izvaja organ ARS, priglasi Komisiji, in tako nekaterim načelom iz navedenih priporočil Komisije daje zavezujočo naravo.
- (38) Ta direktiva bi morala določiti zahteve kakovosti za organe ARS, ki bi morali zagotavljati enako raven varstva in pravic potrošnikov tako v domačih kot čezmejnih sporih. Ta direktiva državam članicam ne bi smela preprečiti, da sprejmejo nova ali ohranijo veljavna pravila, ki presegajo določbe te direktive.
- (39) Organi ARS bi morali biti dostopni in pregledni. Za zagotovitev preglednosti organov ARS in postopkov ARS morata stranki prejeti jasne in dostopne informacije, ki jih potrebuje, da bi pred sodelovanjem v postopku ARS lahko sprejeli zavestno odločitev. Zagotavljanje teh informacij trgovcem se ne bi smelo zahtevati, če morajo trgovci na podlagi nacionalne zakonodaje obvezno sodelovati v postopkih ARS.
- (40) Ustrezno delujoč organ ARS bi moral postopke spletnih in nespletnih sporov zaključiti hitro v roku 90 koledarskih dni, ki se začne z datumom, ko je organ ARS prejel popoln spis s pritožbo, vključno z vso ustrezno dokumentacijo, povezano s to pritožbo, in konča z datumom, ko je izid postopka ARS dan na voljo. Organ ARS, ki prejme pritožbo, bi moral stranki uradno obvestiti, ko prejme vse dokumente, potrebne za izvedbo postopka ARS. V nekaterih izjemnih zelo kompleksnih primerih, vključno kadar ena od strank iz utemeljenih razlogov ne more sodelovati v postopku ARS, bi morali organi ARS imeti možnost podaljšanja roka, da bi lahko opravili raziskavo zadevnega primera. Stranki bi bilo treba obvestiti o morebitnem podaljšanju tega roka in o približnem času, ki bo po pričakovanju potreben za rešitev spora.
- (41) Postopki ARS bi morali biti za potrošnika po možnosti brezplačni. Če so s postopkom ARS povezani stroški, bi moral biti postopek za potrošnike dostopen, privlačen in poceni. Stroški zato ne bi smeli presegati simbolične cene.
- (42) Postopki ARS bi morali biti pravični, tako da sta stranki v sporu obveščeni o vseh svojih pravicah in o vseh posledicah odločitev, ki jih sprejmeta v okviru postopka ARS. Organi ARS bi morali potrošnike obvestiti o njihovih pravicah, preden se ti strinjajo s predlagano rešitvijo ali jo upoštevajo. Obe stranki bi tudi morali imeti možnost predložiti svoje informacije in dokaze, ne da bi bili fizično prisotni.
- (43) Dogovor med potrošnikom in trgovcem o vložitvi pritožbe pri organu ARS za potrošnika ne bi smel biti zavezujoč, če je bil sklenjen pred nastankom spora, in če je potrošnik s tem prikrajšan za pravico, da za rešitev spora vloži tožbo na sodišču. Poleg tega bi morala biti v postopkih ARS, katerih cilj je rešitev spora z naložitvijo rešitve, naložena rešitev za stranki zavezujoča le, če sta bili vnaprej obveščeni o njeni zavezujoči naravi in sta v to izrecno privolili. Izrecna privolitev trgovca ne bi smela biti potrebna, če nacionalni predpisi določajo, da so take rešitve za trgovce zavezujoče.
- (44) V postopkih ARS, katerih cilj je rešitev spora z naložitvijo rešitve potrošniku, in kadar ni kolizije zakonov, naložena rešitev ne bi smela povzročiti, da je potrošnik prikrajšan za zaščito, ki mu jo zagotavljajo določbe, od katerih ni mogoče odstopati z dogovorom v skladu s pravom države članice, v kateri imata potrošnik in trgovec običajno prebivališče. Če pride do kolizije zakonov in se pravo, ki se uporablja za pogodbo o prodaji ali pogodbo o storitvah, določi v skladu s členom 6(1) in (2) Uredbe (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se

uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I) ⁽¹⁾, rešitev, ki jo naloži organ ARS, ne bi smela povzročiti, da je potrošnik prikrajšan za zaščito, ki mu jo zagotavljajo določbe, od katerih ni mogoče odstopati z dogovorom v skladu s pravom države članice, v kateri ima potrošnik običajno prebivališče. Če pride do kolizije zakonov in se pravo, ki se uporablja za pogodbo o prodaji ali pogodbo o storitvah, določi v skladu s členom 5(1) do (3) Rimske konvencije z dne 19. junija 1980 o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih ⁽²⁾, rešitev, ki jo naloži organ ARS, ne bi smela povzročiti, da je potrošnik prikrajšan za zaščito, ki mu jo zagotavljajo obvezni predpisi po pravu države članice, v kateri ima običajno prebivališče.

pokrivajo. Navedene informacije bi morale biti jasne, razumljive in lahko dostopne na spletnem mestu trgovca, če ga ima, in navedene v splošnih pogojih pogodb o prodaji ali pogodb o storitvah, sklenjenih med trgovcem in potrošnikom, če je to primerno. Trgovci bi morali imeti možnost, da na svojih spletnih mestih in v splošnih pogojih zadevnih pogodb navedejo katere koli dodatne informacije o svojih notranjih postopkih za obravnavo pritožb ali o morebitnih drugih načinih, kako lahko potrošniki z njimi vzpostavijo neposreden stik, da bi se spori rešili brez predložitve organu ARS. Kadar spora neposredno ni mogoče rešiti, bi moral trgovec potrošniku na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov posredovati informacije o zadevnih organih ARS in navedeti, ali bo spor reševal prek njih.

(45) Pravica do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča je temeljna pravica, ki jo določa člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Zato postopki ARS ne bi smeli biti oblikovani tako, da bi nadomestili sodne postopke, in potrošnikom ali trgovcem ne bi smeli odvzeti pravice do pravnih sredstev pred sodiščem. Ta direktiva strankama ne bi smela onemogočiti uveljavljanja pravice dostopa do sodnega sistema. Kadar spora z določenim postopkom ARS, katerega izid ni zavezujoč, ni bilo mogoče rešiti, strankama ne bi smelo biti onemogočeno, da nato začneta sodni postopek v zvezi s tem sporom. Države članice bi morale imeti možnost, da izberejo ustrezne načine za doseg tega cilja. Med drugim bi morale imeti možnost določiti, da se zastaralni ali prekluzivni roki med postopkom ARS ne iztečejo.

(46) Za učinkovito delovanje bi morali imeti organi ARS na voljo zadostne človeške, materialne in finančne vire. Države članice bi morale določiti ustrezno obliko financiranja za organe ARS na svojem ozemlju, ne da bi pri tem omejele financiranje že delujočih organov ARS. Ta direktiva ne bi smela posegati v vprašanje, ali se organi ARS financirajo iz javnih ali zasebnih ali iz kombinacije javnih in zasebnih virov. Vseeno bi bilo treba organe ARS spodbujati, da se usmerijo zlasti k oblikam zasebnega financiranja in uporabljajo javna sredstva le po presoji držav članic. Ta direktiva ne bi smela vplivati na možnost, da organe ARS financirajo podjetja, poklicne organizacije ali poslovna združenja.

(47) Ob nastanku spora morajo imeti potrošniki možnost, da hitro ugotovijo, kateri organi ARS so pristojni za obravnavo njihove pritožbe in ali bo zadevni trgovec sodeloval v postopku, predloženem organu ARS. Trgovci, ki se zavežejo, da bodo spore s potrošniki reševali prek organov ARS, bi morali potrošnike obvestiti o naslovu in spletnem mestu organa ali organov ARS, ki jih

(48) Obveznost trgovcev, da obvestijo potrošnike o organih ARS, ki jih pokrivajo, ne bi smela posegati v določbe o obveščanju potrošnikov o postopkih izvensodnega reševanja iz drugih pravnih aktov Unije, ki bi se morale uporabljati poleg obveznosti sporočanja zadevnih informacij, določene v tej direktivi.

(49) Ta direktiva ne bi smela zahtevati, da morajo trgovci obvezno sodelovati v postopkih ARS, ali da so rezultati takšnih postopkov za trgovce zavezujoči, če je potrošnik proti njim vložil pritožbo. Vendar bi, da bi zagotovili, da imajo potrošniki dostop do pravnih sredstev in niso obvezani, da se odpovejo svojim zahtevkom, bilo treba trgovce čim bolj spodbujati k sodelovanju v postopkih ARS. Zato ta direktiva ne bi smela posegati v morebitne nacionalne predpise, na podlagi katerih je sodelovanje trgovcev v takih postopkih obvezno ali se ga spodbuja, oziroma so za nesodelovanje predpisane sankcije ali so rezultati postopkov za trgovce zavezujoči, če ti predpisi strankama ne preprečujejo uveljavljanja pravice dostopa do sodnega sistema, ki jo določa člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

(50) Da bi preprečili nepotrebno obremenitev organov ARS, bi morale države članice spodbujati potrošnike, naj stopijo v stik s trgovcem, da bi spor rešili dvostransko, preden vložijo pritožbo pri organu ARS. V mnogih primerih bi potrošniki svoje spore tako lahko rešili hitro in v začetni fazi.

(51) Države članice bi morale pri razvoju sistemov ARS vključiti predstavnike poklicnih organizacij, poslovnih združenj ter potrošniških organizacij, zlasti v zvezi z načeli nepristranskosti in neodvisnosti.

(52) Države članice bi morale zagotoviti, da organi ARS sodelujejo pri reševanju čezmejnih sporov.

⁽¹⁾ UL L 177, 4.7.2008, str. 6.

⁽²⁾ UL L 266, 9.10.1980, str. 1.

- (53) Znotraj Unije bi bilo treba okrepiti mreže organov ARS, kot je mreža za reševanje finančnih sporov „FIN-NET“ na področju finančnih storitev. Države članice bi morale organe ARS spodbujati k vključitvi v takšne mreže.
- (54) Tesno sodelovanje med organi ARS in nacionalnimi organi bi moralo krepiti učinkovito uporabo pravnih aktov Unije o varstvu potrošnikov. Komisija in države članice bi morale lajšati sodelovanje organov ARS, da bi spodbudile izmenjavo najboljših praks in tehničnega znanja ter razpravo o morebitnih težavah v zvezi z vodenjem postopkov ARS. Tako sodelovanje bi moralo biti podprto tudi s prihodnjim programom Unije o varstvu potrošnikov.
- (55) Organe ARS bi bilo treba pozorno spremljati, da se zagotovi njihovo pravilno in učinkovito delovanje. V ta namen bi morala vsaka država članica določiti pristojni organ ali pristojne organe, ki bi morali opravljati to funkcijo. Komisija in organi, pristojni na podlagi te direktive, bi morali objaviti in posodabljaliti seznam organov ARS, ki izpolnjujejo določbe te direktive. Države članice bi morale zagotoviti, da organi ARS, mreža evropskih potrošniških centrov in po potrebi organi, določeni v skladu s to direktivo, objavijo navedeni seznam na svojem spletnem mestu tako, da navedejo povezavo na spletno mesto Komisije in, če je mogoče, na trajnem nosilcu podatkov v svojih prostorih. Poleg tega bi morale države članice prav tako spodbujati zadevne potrošniške organizacije in poslovna združenja, naj objavijo seznam. Države članice bi morale zagotoviti tudi ustrezno širjenje informacij o tem, kako naj ravnajo potrošniki v primeru spora s trgovcem. Poleg tega bi morali pristojni organi objavljati redna poročila o razvoju in delovanju organov ARS v njihovih državah članicah. Organi ARS bi morali pristojnim organom sporočiti določene informacije, na katerih naj bi temeljila ta poročila. Države članice bi morale organe ARS spodbujati, naj se pri predložitvi takšnih informacij oprejo na Priporočilo Komisije 2010/304/EU z dne 12. maja 2010 o uporabi usklajene metodologije za klasifikacijo pritožb in poizvedb potrošnikov ter poročanje o njih⁽¹⁾.
- (56) Države članice morajo določiti pravila o kaznih za kršitev nacionalnih določb, sprejetih zaradi skladnosti s to direktivo, in zagotoviti, da se ta pravila izvajajo. Kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (57) Uredbo (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov⁽²⁾ („Uredba o sodelovanju na področju varstva potrošnikov“), bi bilo treba spremeniti tako, da se v njeno prilogo vključi sklic na to direktivo ter se tako okrepi čezmejno sodelovanje pri izvrševanju te direktive.
- (58) Direktivo 2009/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o opustitvenih tožbah zaradi varstva interesov potrošnikov⁽³⁾ (Direktiva o opustitvenih tožbah) bi bilo treba spremeniti tako, da se v njeno prilogo vključi sklic na to direktivo ter se tako zaščiti skupne interese potrošnikov, določenih v tej direktivi.
- (59) V skladu s Skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitvenih dokumentih⁽⁴⁾ so se države članice zavezale, da bodo uradnemu obvestilu o ukrepih za prenos v upravičenih primerih priložile enega ali več dokumentov, v katerih bo pojasnjeno razmerje med elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je predložitev takšnih dokumentov v primeru te direktive upravičena.
- (60) Ker cilja te direktive, tj. z doseganjem visoke ravni varstva potrošnikov in brez omejevanja dostopa potrošnikov do sodišč prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, in se ker se te cilje lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseg navedenega cilja.
- (61) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah ter zlasti členi 7, 8, 38 in 47 Listine.
- (62) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov v skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov⁽⁵⁾, ki je svoje mnenje podal 12. januarja 2012⁽⁶⁾ –

⁽¹⁾ UL L 136, 2.6.2010, str. 1.

⁽²⁾ UL L 364, 9.12.2004, str. 1.

⁽³⁾ UL L 110, 1.5.2009, str. 30.

⁽⁴⁾ UL C 369, 17.12.2011, str. 14.

⁽⁵⁾ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

⁽⁶⁾ UL C 136, 11.5.2012, str. 1.

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Vsebina

Namen te direktive je z doseganjem visoke ravni varstva potrošnikov prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga, in sicer z zagotavljanjem, da lahko potrošniki pritožbe proti trgovcem prostovoljno vložijo pri organih, ki ponujajo neodvisne, nepristranske, pregledne, učinkovite, hitre in pravične postopke alternativnega reševanja sporov (v nadaljnjem besedilu: ARS). Ta direktiva ne posega v nacionalno zakonodajo, na podlagi katere je sodelovanje v takih postopkih obvezno, če ta zakonodaja strankama ne preprečuje, da bi uveljavljali pravico dostopa do sodnega sistema.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za postopke izvensodnega reševanja domačih in čezmejnih sporov v zvezi s pogodbenimi obligacijskimi razmerji, ki izhajajo iz pogodb o prodaji ali pogodb o storitvah, sklenjenih med trgovcem s sedežem v Uniji in potrošnikom s prebivališčem v Uniji, in sicer s posredovanjem organa ARS, ki predlaga ali naloži rešitev ali zbliža stranki pri iskanju sporazumne rešitve.

2. Ta direktiva se ne uporablja za:

- (a) postopke pred organi za reševanje sporov, kadar so fizične osebe, odgovorne za reševanje sporov, zaposlene ali prejemajo plačilo samo pri posameznem trgovcu, razen če države članice odločijo, da bodo tovrstne postopke dovolile kot postopke ARS na podlagi te direktive, in so izpolnjene zahteve iz poglavja II, vključno s posebnimi zahtevami glede neodvisnosti in preglednosti iz člena 6(3);
- (b) postopke v okviru sistemov obravnave pritožb potrošnikov, ki jih vodijo trgovci;
- (c) negospodarske storitve splošnega pomena;
- (d) spore med trgovci;
- (e) neposredna pogajanja med potrošnikom in trgovcem;
- (f) poskuse sodnika za rešitev spora med sodnim postopkom, ki poteka v zvezi s tem sporom;
- (g) postopke, ki jih sproži trgovec proti potrošniku;

(h) zdravstvene storitve, ki jih za paciente opravljajo zdravstveni delavci, da bi ocenili, ohranili ali obnovili njihovo zdravstveno stanje, vključno s predpisovanjem, izdajo in zagotavljanjem zdravil in medicinskih pripomočkov;

(i) javne ponudnike nadaljnega ali višjega izobraževanja.

3. Ta direktiva vzpostavlja usklajene zahteve kakovosti za organe ARS in postopke ARS, da se zagotovi, da bodo imeli potrošniki po začetku njenega izvajanja dostop do visoko kakovostnih, preglednih, učinkovitih in pravičnih mehanizmov pravnih sredstev reševanja izvensodnih pravnih sporov, ne glede na to, kje v Uniji prebivajo. Države članice lahko ohranijo ali sprejmejo pravila, ki presegajo določbe te direktive, da bi zagotovile visoko raven varstva potrošnikov.

4. Ta direktiva priznava pristojnost držav članic, da določijo, ali imajo organi ARS s sedežem na njihovem ozemlju pravico naložiti rešitev.

Člen 3

Razmerje do druge pravnih aktov Unije

1. Če je katera koli določba te direktive v nasprotju z določbo iz drugega pravnega akta Unije in se nanaša na postopke izvensodnega reševanja pravnih sporov, ki jih sproži potrošnik proti trgovcu, prevlada določba te direktive, razen če je v tej direktivi določeno drugače.

2. Ta direktiva ne posega v Direktivo 2008/52/ES.

3. Člen 13 te direktive ne posega v določbe o obveščanju potrošnikov o postopkih izvensodnega reševanja iz drugih pravnih aktov Unije, ki se uporabljajo poleg navedenega člena.

Člen 4

Opredelitev pojmov

1. V tej direktivi:

- (a) „potrošnik“ pomeni vsako fizično osebo, ki deluje za namene zunaj okvira svoje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti;
- (b) „trgovec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo v zasebni ali javni lasti, ki sama ali prek osebe, ki nastopa v njenem imenu ali po njenem naročilu, deluje za namene v zvezi s svojo trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnostjo;

- (c) „pogodba o prodaji“ pomeni vsako pogodbo, v skladu s katero trgovec prenese ali se zaveže, da bo prenesel lastništvo nad blagom na potrošnika, potrošnik pa plača ali se zaveže, da bo plačal ceno blaga, vključno s kakršno koli pogodbo, katere predmet so blago in storitve;
- (d) „pogodba o storitvah“ pomeni vsako pogodbo razen pogodbe o prodaji, na podlagi katere trgovec opravi storitev za potrošnika ali se temu zaveže, potrošnik pa plača ceno storitve ali se temu zaveže;
- (e) „domači spor“ pomeni spor na podlagi pogodbenega razmerja, ki izhaja iz pogodbe o prodaji ali pogodbe o storitvah, če potrošnik ob naročilu blaga ali storitev prebiva v isti državi članici, v kateri ima trgovec sedež;
- (f) „čezmejni spor“ pomeni spor na podlagi pogodbenega razmerja, ki izhaja iz pogodbe o prodaji ali pogodbe o storitvah, če potrošnik ob naročilu blaga ali storitev prebiva v eni državi članici, trgovec pa ima sedež v drugi državi članici;
- (g) „postopek ARS“ pomeni postopek, kot je naveden v členu 2, ki izpolnjuje zahteve te direktive in ga izvaja organ ARS;
- (h) „organ ARS“ pomeni vsak kakor koli imenovan ali naveden trajno ustanovljen organ, ki ponuja reševanje spora s postopkom ARS in je vključen na seznam v skladu s členom 20(2);
- (i) „pristojni organ“ pomeni kateri koli javni organ, ustanovljen na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, ki ga država članica določi za namene te direktive.

2. Trgovec ima sedež:

- v kraju, kjer ima svojo poslovno enoto, če je trgovec fizična oseba,
- v kraju, kjer ima statutarni sedež, glavno upravo ali poslovno enoto, vključno s podružnico, agencijo ali katero koli drugo poslovno enoto, če je trgovec podjetje, druga pravna oseba ali združenje fizičnih ali pravnih oseb,

3. Organ ARS ima sedež:

- v kraju, kjer fizična oseba izvaja dejavnosti ARS, če organ vodi fizična oseba,
- v kraju, kjer pravna oseba ali združenje fizičnih ali pravnih oseb izvaja dejavnosti ARS, če organ vodi pravna oseba ali združenje fizičnih ali pravnih oseb,

- v kraju, kjer ima sedež organ ali drugo javno telo, če organ ARS vodi ta organ ali drugo javno telo.

POGLAVJE II

DOSTOP DO ARS IN ZAHTEVE, KI SE UPORABLJAJO ZA ORGANE ARS IN POSTOPKE ARS

Člen 5

Dostop do organov ARS in postopkov ARS

1. Države članice lajšajo dostop potrošnikov do postopkov ARS in zagotovijo, da se spori, ki jih zajema ta direktiva in v katere je vpleten trgovec, ki ima sedež na njihovem ozemlju, lahko predložijo organu ARS, ki izpolnjuje zahteve iz te direktive.
2. Države članice zagotovijo, da organi ARS:
 - (a) vzdržujejo in posodablajo svoje spletno mesto, ki strankama omogoča preprost dostop do informacij v zvezi s postopkom ARS, in ki potrošnikom omogoča, da prek spleta vložijo pritožbo in potrebna dokazila;
 - (b) strankama na njuno zahtevo zagotovijo informacije iz točke (a) na trajnem nosilcu podatkov;
 - (c) po potrebi potrošnikom omogočijo, da pritožbo vložijo po drugi poti in ne prek spleta;
 - (d) omogočijo izmenjavo informacij med strankama po elektronski poti ali po potrebi po pošti;
 - (e) obravnavajo tako domače kot čezmejne spore, vključno s spori, ki jih zajema Uredba (EU) št. 524/2013, ter
 - (f) pri obravnavi sporov, ki jih zajema ta direktiva, sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo obdelavo osebnih podatkov v skladu s pravili o varstvu osebnih podatkov, določenih v nacionalni zakonodaji za izvajanje Direktive 95/46/ES v državi članici, v kateri ima organ ARS sedež.

3. Države članice lahko obveznost iz odstavka 1 izpolnijo tako, da zagotovijo dopolnilen organ ARS, ki je pristojen za obravnavo sporov iz navedenega odstavka, za reševanje katerih ni pristojen noben obstoječ organ ARS. Države članice lahko to obveznost izpolnijo tudi tako, da uporabijo organe ARS s sedežem v drugi državi članici ali regionalne, nadnacionalne ali vseevropske organe za reševanje sporov, pri čemer trgovce iz različnih držav članic krije isti organ ARS, brez vplivanja na svojo odgovornost, da zagotovijo polno pokritost in dostop do organov ARS.

4. Države članice lahko po lastni presoji organu ARS dovolijo, da ohrani ali uvede postopkovna pravila, na podlagi katerih lahko zavrne obravnavo zadevnega spora iz naslednjih razlogov:

- (a) potrošnik ni poskusil vzpostaviti stika z zadevnim trgovcem, da bi se pogovorila o njegovi pritožbi in si sprva prizadevala za rešitev spora neposredno s trgovcem;
- (b) spor je neresen ali nadležen;
- (c) spor obravnava ali ga je že prej obravnaval drug organ ARS ali sodišče;
- (d) vrednost zahtevka ne dosega vnaprej določenega denarnega praga, ali ta prag presega;
- (e) potrošnik pritožbe pri organu ARS ni vložil v vnaprej določenem roku, ki ne smejo biti manj kot eno leto od datuma, ko je potrošnik pritožbo vložil pri trgovcu;
- (f) obravnava te vrste spora bi sicer resno ogrozila učinkovito delovanje organa ARS.

Kadar v skladu s svojimi postopkovnimi pravili organ ARS ne more obravnavati spora, ki mu je bil predložen, ta organ ARS v roku treh tednov po prejemu pritožbe obema strankama utemeljeno obrazloži, zakaj spora ni obravnaval.

Takšna postopkovna pravila ne smejo bistveno poslabšati dostopa potrošnikov do postopkov ARS, tudi ne v primeru čezmejnih sporov.

5. Države članice zagotovijo, da kadar se organom ARS dovoli, da uvedejo vnaprej določene denarne pragove, s katerimi omejijo dostop do postopkov ARS, ti navedeni pragovi niso določeni tako, da bi bistveno poslabšali dostop potrošnikov do obravnave pritožb s strani organov ARS.

6. Kadar v skladu s postopkovnimi pravili iz odstavka 4 organ ARS ne more obravnavati pritožbe, ki mu je bila predložena, državi članici ni treba zagotoviti, da lahko potrošnik pritožbo vloži pri drugem organu ARS.

7. Kadar je organ ARS, ki obravnava spore v določenem gospodarskem sektorju, pristojen za obravnavo sporov, povezanih s trgovcem, ki deluje v tem sektorju, vendar ni član organizacije ali združenja, ki je del organa ARS ali ki organ ARS financira, se šteje, da je država članica izpolnila svojo obveznost iz odstavka 1 tudi v zvezi s spori, ki zadevajo navedenega trgovca.

Člen 6

Strokovnost, neodvisnost in nepristranskost

1. Države članice zagotovijo, da imajo fizične osebe, ki so odgovorne za ARS, potrebno strokovno znanje ter da so neodvisne in nepristranske. To se zagotovi tako, da te osebe:

- (a) imajo potrebno znanje in spretnosti na področju alternativnega ali sodnega reševanja potrošniških sporov, pa tudi splošno poznavanje prava;
- (b) so imenovane za dovolj dolgo obdobje, da se zagotovi neodvisnost njihovega delovanja, in ne morejo biti razrešene svojih nalog brez utemeljenega razloga;
- (c) ne prejemajo navodil nobene stranke ali njunih zastopnikov;
- (d) prejemajo plačilo na način, ki ni povezan z izidom postopka;
- (e) organu ARS nemudoma razkrijejo vse okoliščine, ki bi lahko vplivale ali za katere bi se lahko štelo, da vplivajo na njihovo neodvisnost in nepristranskost ali povzročajo navzkrižje interesov pri kateri koli stranki v sporu, ki naj bi ga razrešile. Obveznost razkritja takih okoliščin velja skozi celoten postopek ARS. Ta obveznost se ne uporablja, če organ ARS sestavlja samo ena fizična oseba.

2. Države članice zagotovijo, da organi ARS vzpostavijo postopke, s katerimi zagotovijo, da v okoliščinah iz odstavka 1(e):

- (a) zadevno fizično osebo nadomesti druga fizična oseba, ki ji je zaupano vodenje postopka ARS, ali, če to ni mogoče,
- (b) se zadevna fizična oseba vzdrži vodenja postopka ARS in, če je mogoče, organ ARS strankama predlaga, naj spor predloži drugemu organu ARS, ki je pristojen za obravnavo spora, ali, če to ni mogoče,
- (c) se strankama okoliščine razkrijejo in se zadevni fizični osebi dovoli, da še naprej vodi postopek ARS, le če stranki, potem ko sta bili obveščeni o okoliščinah in njuni pravici do ugovora, temu nista nasprotovali.

Ta odstavek ne posega v člen 9(2)(a).

Kadar organ ARS sestavlja le ena fizična oseba, se uporabljata le točki (b) in (c) prvega pododstavka tega odstavka.

3. Če države članice odločijo, da bodo postopke iz člena 2(2)(a) dovolile kot postopke ARS na podlagi te direktive, zagotovijo, da ti postopki poleg splošnih zahtev iz odstavkov 1 in 5 izpolnjujejo tudi naslednje posebne zahteve:

- (a) fizične osebe, odgovorne za reševanje sporov, imenuje kolegij ali so del kolegija, ki ga sestavlja enako število zastopnikov potrošniških organizacij in zastopnikov trgovca; imenovanje je rezultat preglednega postopka;
- (b) fizične osebe, odgovorne za reševanje sporov, imajo najmanj triletni mandat, da se zagotovi neodvisnost njihovega delovanja;
- (c) fizične osebe, odgovorne za reševanje sporov, se zavežejo, da v obdobju treh let po prenehanju opravljanja funkcije v organu za reševanje sporov ne bodo delale za trgovca ali poklicno organizacijo ali poslovno združenje, v katerega je včlanjen trgovec;
- (d) organ za reševanje sporov ni hierarhično ali funkcionalno povezan s trgovcem, je jasno ločen od operativnih organov trgovca in ima za opravljanje svojih nalog zadosten proračun, ki je ločen od splošnega proračuna trgovca.

4. Države članice zagotovijo, da fizične osebe, odgovorne za ARS, ki so zaposlene ali prejemajo plačilo izključno pri poklicni organizaciji ali poslovnem združenju, v katero je včlanjen trgovec, poleg izpolnjevanja splošnih zahtev iz odstavkov 1 in 5 razpolagajo z ločenim in namenskim proračunom, ki zadošča za opravljanje njihovih nalog.

Ta odstavek se ne uporablja, kadar so zadevne fizične osebe del kolegija, ki je sestavljen iz enakega števila zastopnikov poklicne organizacije ali poslovnega združenja, pri kateri so zaposlene ali prejemajo plačilo, in potrošniških organizacij.

5. Kadar so fizične osebe, ki so odgovorne za reševanje sporov, člani kolegija, države članice poskrbijo, da organi ARS zagotovijo, da je v kolegiju število zastopnikov interesov potrošnikov enako številu zastopnikov interesov trgovcev.

6. Za namene odstavka 1(a) države članice spodbujajo organe ARS, naj zagotovijo usposabljanje za fizične osebe, ki so odgovorne za ARS. Če se tako usposabljanje izvaja, pristojni

organi spremljajo sheme usposabljanja, ki so jih vzpostavili organi ARS, in sicer na podlagi informacij, ki se jim sporočajo v skladu s členom 19(3)(g).

Člen 7

Preglednost

1. Države članice zagotovijo, da organi ARS na zahtevo na trajnem nosilcu podatkov in na kakršen koli drug način, ki ga štejejo za ustreznega, na svojih spletnih mestih objavijo jasne in preprosto razumljive informacije o:

- (a) njihovih kontaktnih podatkih, vključno z naslovom in elektronsko pošto;
- (b) dejstvu, da so organi ARS vključeni na seznam v skladu s členom 20(2);
- (c) fizičnih osebah, odgovornih za ARS, načinu njihovega imenovanja in trajanju njihovega mandata;
- (d) njihovem strokovnem znanju, nepristranskosti in neodvisnosti, če so fizične osebe, ki so odgovorne za ARS, zaposlene ali prejemajo plačilo izključno pri trgovcu;
- (e) njihovi vključenosti v mreže organov ARS, ki podpirajo reševanje čezmejnih sporov, če je ustrezno;
- (f) vrstah sporov v njihovi pristojnosti, vključno z morebitnimi pragovi, če je ustrezno;
- (g) postopkovnih pravilih, ki urejajo reševanje sporov, in razlogih, na podlagi katerih lahko organ ARS zavrne obravnavo določenega spora v skladu s členom 5(4);
- (h) jezikih, v katerih se lahko vložijo pritožbe pri organu ARS in v katerih poteka postopek ARS;
- (i) vrstah pravil, ki jih organ ARS lahko uporabi kot podlago za reševanje sporov (npr. pravne določbe, upoštevanje pravičnosti, kodeksi ravnanja);
- (j) predhodnih zahtevah, ki jih morata morda izpolnjevati stranki še pred začetkom postopka ARS, vključno z zahtevo, da potrošnik reši spor neposredno s trgovcem;
- (k) tem, ali se se stranki lahko umakneta iz postopka ali ne;
- (l) morebitnih stroških, ki jih morata kriti stranki, vključno z morebitnimi pravili o nalaganju stroškov ob koncu postopka;

- (m) povprečnem trajanju postopka ARS;
- (n) pravnem učinku izida postopka ARS, če je ustrezno, vključno s kaznimi za neizpolnjevanje, če ima odločitev zavezujoč učinek za stranki;
- (o) uveljavljanju odločitve ARS, če je pomembno.

2. Države članice zagotovijo, da organi ARS na zahtevo na trajnem nosilcu podatkov in na kakršen koli drug način, ki ga štejejo za ustreznega, na svojih spletnih mestih objavijo letna poročila o dejavnostih. Ta vključujejo naslednje informacije tako v zvezi z domačimi kot v zvezi s čezmejnimi spori:

- (a) število sporov, ki so jim bili predloženi, in vrste pritožb, na katere so se nanašali;
- (b) sistematične ali bistvene težave, ki se pogosto pojavljajo in povzročajo spore med potrošniki in trgovci; navedenim informacijam se lahko priložijo priporočila, kako bi bilo mogoče podobne težave v prihodnje preprečiti ali jih rešiti, da bi se dvignili standardi trgovcev in bi se olajšala izmenjava informacij in najboljših praks;
- (c) delež sporov, katerih obravnavo je organ ARS zavrnil, in odstotni delež posameznih razlogov za to zavrnitev, kot je navedeno v členu 5(4);
- (d) v primeru postopkov iz člena 2(2)(a), odstotni delež rešitev, ki so bile predlagane ali naložene v korist potrošnika, v korist trgovca ali urejene sporazumno;
- (e) odstotni delež postopkov ARS, ki so bili prekinjeni, in razlogi za prekinitev, če so znani;
- (f) povprečno trajanje reševanja sporov;
- (g) raven upoštevanja izida postopkov ARS, če je znana;
- (h) sodelovanje organov ARS v mrežah organov ARS, ki lajšajo reševanje čezmejnih sporov, če je ustrezno.

Člen 8

Učinkovitost

Države članice zagotovijo, da so postopki ARS učinkoviti in izpolnjujejo naslednje zahteve:

- (a) postopek ARS je na voljo in lahko dostopen tako na spletu kot drugače obema strankama, ne glede na to, kje sta;

- (b) stranki imata dostop do postopka, ne da bi se jima bilo treba obrniti na odvetnika ali pravnega svetovalca, vendar postopek strankama ne jemlje pravice do neodvisnega svetovanja ali pravice, da ju v kateri koli fazi postopka zastopa ali jima pomaga tretja oseba;
- (c) postopek ARS je za potrošnike brezplačen ali dostopen po simbolični ceni;
- (d) organ ARS, ki je prejel pritožbo, obvesti stranki o sporu, takoj ko prejme vse dokumente z ustreznimi informacijami v zvezi s pritožbo;
- (e) izid postopka ARS je dan na voljo v obdobju 90 koledarskih dni od datuma, ko je organ ARS prejel popoln spis s pritožbo. Pri zelo zapletenih sporih lahko odgovorni organ ARS po lastni presoji rok 90 koledarskih dni podaljša. Stranki se obvestita o morebitnem podaljšanju tega obdobja in o pričakovanem času, ki bo potreben za rešitev spora.

Člen 9

Pravičnost

1. Države članice pri postopkih ARS zagotovijo, da:

- (a) imata stranki možnost v razumnem roku izraziti svoje stališče in se seznaniti z argumenti, dokazi, dokumenti in dejstvi, ki jih je organu ARS predložila nasprotna stran, morebitnimi danimi izjavami in mnenji strokovnjakov ter v zvezi z njimi podati pripombe;
- (b) sta stranki seznanjeni, da se jima ni treba obrniti na odvetnika ali pravnega svetovalca, vendar imata pravico poiskati neodvisno mnenje in ju lahko v kateri koli fazi postopka zastopa ali jima pomaga tretja oseba;
- (c) sta stranki pisno ali na trajnem nosilcu podatkov obveščeni o izidu postopka ARS in seznanjeni z razlogi za zadevno odločitev.

2. Pri postopkih ARS, katerih cilj je rešitev spora s predlaganjem rešitve, države članice zagotovijo, da:

- (a) imata stranki pravico, da se v kateri koli fazi umakneta iz postopka, če nista zadovoljni z izvajanjem ali vodenjem postopka. O tej pravici sta obveščeni, preden se postopek začne. Če nacionalni predpisi določajo obvezno sodelovanje trgovca v postopkih ARS, se ta točka uporablja le za potrošnika;

(b) sta stranki pred sprejetjem ali upoštevanjem predlagane rešitve obveščeni, da:

(i) lahko izbirata, ali bosta sprejeli, zavrnili ali upoštevali predlagano rešitev;

(ii) udeležba v postopku ne preprečuje možnosti uporabe pravnih sredstev v okviru sodnega postopka;

(iii) je lahko predlagana rešitev drugačna, kot bi bil izid na sodišču, ki uporablja pravna pravila;

(c) sta stranki pred sprejetjem ali upoštevanjem predlagane rešitve obveščeni o pravnem učinku sprejetja ali upoštevanja takšne predlagane rešitve;

(d) preden stranki privolita v predlagano rešitev ali sporazumni dogovor, imata na voljo razumen čas za razmislek.

3. Če je v skladu z nacionalnim pravom določeno, da postane izid postopka ARS za trgovca zavezujoč, ko potrošnik sprejme predlagano rešitev, se šteje, da se člen 9(2) uporablja samo za potrošnika.

Člen 10

Možnost izbire

1. Države članice zagotovijo, da dogovor med potrošnikom in trgovcem o vložitvi pritožbe pri organu ARS za potrošnika ni zavezujoč, če je bil sklenjen pred nastankom spora in če je potrošnik s tem prikrajšan za pravico, da za rešitev spora vloži tožbo pri sodišču.

2. Države članice zagotovijo, da je lahko v postopkih ARS, katerih cilj je rešitev spora z naložitvijo rešitve, naložena rešitev za stranki zavezujoča le, če sta bili vnaprej obveščeni o njeni zavezujoči naravi in sta v to izrecno privolili. Izrecna privolitev trgovca ni potrebna, kadar nacionalni predpisi določajo, da so rešitve za trgovce zavezujoče.

Člen 11

Zakonitost

1. Države članice pri postopkih ARS, katerih cilj je rešitev spora z naložitvijo rešitve potrošniku, zagotovijo, da:

(a) v primeru, kadar ni kolizije zakonov, naložena rešitev ne sme povzročiti, da je potrošnik prikrajšan za zaščito, ki mu jo zagotavljajo določbe, od katerih ni mogoče odstopati z dogovorom v skladu s pravom države članice, v kateri imata potrošnik in trgovec običajno prebivališče;

(b) če pride do kolizije zakonov in se pravo, ki se uporablja za pogodbo o prodaji ali pogodbo o storitvah, določi v skladu s členom 6(1) in (2) Uredbe (ES) št. 593/2008, rešitev, ki jo naloži organ ARS, ne povzroči, da je potrošnik prikrajšan za zaščito, ki mu jo zagotavljajo določbe, od katerih ni mogoče odstopati z dogovorom v skladu s pravom države članice, v kateri ima običajno prebivališče;

(c) če pride do kolizije zakonov in se pravo, ki se uporablja za pogodbo o prodaji ali pogodbo o storitvah, določi v skladu s členom 5(1) do (3) Rimske konvencije z dne 19. junija 1980 o uporabi prava v pogodbenih obligacijskih razmerjih, rešitev, ki jo naloži organ ARS, ne povzroči, da je potrošnik prikrajšan za zaščito, ki mu jo zagotavljajo obvezni predpisi po pravu države članice, v kateri ima običajno prebivališče.

2. Za namene tega člena se „običajno prebivališče“ ugotavlja v skladu z Uredbo (ES) št. 593/2008.

Člen 12

Učinek postopka ARS na zastaralne in prekluzivne roke

1. Države članice zagotovijo, da stranki, ki sta se v poskusu reševanja spora odločili za postopek ARS, katerega izid ni zavezujoč, zaradi izteka zastaralnih ali prekluzivnih rokov v postopku ARS v nadaljevanju ne izgubita možnosti sprožitve sodnega postopka glede tega spora.

2. Odstavek 1 ne posega v določbe o zastaralnih ali prekluzivnih rokih, ki jih vsebujejo mednarodni sporazumi, katerih pogodbenice so države članice.

POGLAVJE III

OBVEŠČANJE IN SODELOVANJE

Člen 13

Obveščanje potrošnikov s strani trgovcev

1. Države članice zagotovijo, da trgovci, ki imajo sedež na njihovem ozemlju, potrošnike obvestijo o organu ali organih ARS, ki jih pokrivajo, kadar se navedeni trgovci zavežejo, da se bodo za reševanje sporov s potrošniki obrnili na navedene organe, ali kadar to morajo storiti. Navedena informacija vključuje spletni naslov zadevnega organa ARS ali organov ARS.

2. Informacije iz odstavka 1 so navedene na jasen, razumljiv in preprosto dostopen način na spletnem mestu trgovca, če ga ima, in po potrebi v splošnih pogojih pogodb o prodaji ali pogodb o storitvah med trgovcem in potrošnikom.

3. Države članice zagotovijo, da kadar spora med potrošnikom in trgovcem s sedežem na njihovem ozemlju ni bilo mogoče rešiti zaradi pritožbe, ki jo je potrošnik vložil neposredno pri trgovcu, trgovec potrošniku predloži informacije iz odstavka 1, pri čemer navede, ali bo za rešitev spora uporabil zadevni organ ARS. Te informacije se posredujejo na papirju ali drugem trajnem nosilcu.

Člen 14

Pomoč potrošnikom

1. Države članice zagotovijo, da je potrošnikom v primeru sporov, ki nastanejo pri pogodbah o čezmejni prodaji ali čezmejnih storitvah, na voljo pomoč za dostop do organa ARS, ki deluje v drugi državi članici in je pristojen za obravnavo njihovega čezmejnega spora.

2. Države članice odgovornost za nalogo iz odstavka 1 prenesejo na svoje centre mreže evropskih potrošniških centrov, na potrošniške organizacije ali na kateri koli drug organ.

Člen 15

Splošne informacije

1. Države članice zagotovijo, da organi ARS, centri mreže evropskih potrošniških centrov in po potrebi organi, določeni v skladu s členom 14(2), objavijo seznam organov ARS iz člena 20(4) na svojih spletnih mestih tako, da navedejo povezavo na spletno mesto Komisije in, če je mogoče, na trajnem nosilcu podatkov v svojih prostorih.

2. Države članice spodbujajo ustrezne potrošniške organizacije in poslovna združenja, da dajo na svojih spletnih mestih in na kateri koli drug način, ki ga štejejo za ustreznega, javnosti na voljo seznam organov ARS iz člena 20(4).

3. Komisija in države članice zagotovijo ustrezno razširjanje informacij o tem, kako lahko potrošniki dostopajo do postopkov ARS za reševanje sporov, ki jih zajema ta direktiva.

4. Komisija in države članice sprejmejo spremljevalne ukrepe, s katerimi spodbujajo potrošniške organizacije in poklicne organizacije na ravni Unije in nacionalni ravni, da ozaveščajo o organih ARS in njihovih postopkih ter spodbujajo trgovce in potrošnike, da uporabijo ARS. Navedene organe se prav tako spodbuja, da ko prejmejo pritožbe potrošnikov, slednje obvestijo o pristojnih organih ARS.

Člen 16

Sodelovanje in izmenjava izkušenj med organi ARS

1. Države članice zagotovijo, da organi ARS sodelujejo pri reševanju čezmejnih sporov in si redno izmenjujejo dobre prakse v zvezi z reševanjem čezmejnih in domačih sporov.

2. Komisija podpira in lajša povezovanje nacionalnih organov ARS v mreže ter izmenjavo in širjenje njihovih dobrih praks in izkušenj.

3. Če za sektorsko področje na ravni Unije obstaja mreža organov ARS, ki podpira reševanje čezmejnih sporov, države članice spodbujajo organe ARS, ki obravnavajo spore na tem področju, da se včlanijo v to mrežo.

4. Komisija objavi seznam z imeni in kontaktnimi podatki mrež iz odstavka 3. Komisija po potrebi posodobi ta seznam.

Člen 17

Sodelovanje med organi ARS in nacionalnimi organi, ki izvršujejo pravne akte Unije o varstvu potrošnikov

1. Države članice zagotovijo sodelovanje med organi ARS in nacionalnimi organi, zadolženimi za izvrševanje pravnih aktov Unije o varstvu potrošnikov.

2. To sodelovanje zlasti vključuje vzajemno izmenjavo informacij o praksah v posameznih poslovnih sektorjih, v zvezi s katerimi so potrošniki večkrat vložili pritožbe. Vključuje tudi tehnično oceno in informacije, ki jih ti nacionalni organi zagotovijo organom ARS, če so takšna ocena oziroma informacije potrebne za obravnavo posameznih sporov in so že na voljo.

3. Države članice zagotovijo, da sodelovanje in vzajemna izmenjava informacij iz odstavkov 1 in 2 potekata v skladu s pravili o varstvu osebnih podatkov iz Direktive 95/46/ES.

4. Ta člen ne posega v določbe o poklicni in poslovni tajnosti, ki se uporabljajo za nacionalne organe, ki izvršujejo pravne akte Unije o varstvu potrošnikov. Za organe ARS veljajo pravila o poklicni tajnosti ali druge enakovredne obveze zaupnosti, določene v zakonodaji držav članic, v katerih imajo sedež.

POGLAVJE IV

VLOGA PRISTOJNIH ORGANOV IN KOMISIJE

Člen 18

Določitev pristojnih organov

1. Vsaka država članica določi pristojni organ, ki opravlja naloge, določene v členih 19 in 20. Vsaka država članica lahko določi več kot en pristojni organ. V tem primeru določi tudi, kateri od imenovanih pristojnih organov je enotna kontaktna točka za Komisijo. Vsaka država članica obvesti Komisijo o pristojnem organu ali po potrebi o pristojnih organih, vključno z enotno kontaktno točko, ki ga oz. jih je določila.

2. Komisija sestavi seznam pristojnih organov, vključno z morebitno enotno kontaktno točko, o katerih je bila obveščena v skladu s odstavkom 1, in ga objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 19

Informacije, ki jih morajo organi ARS sporočiti organom za reševanje sporov

1. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje sporov, ki imajo sedež na njihovem ozemlju in naj bi veljali za organe ARS na podlagi te direktive ter bili priglašeni v skladu s členom 20(2), pristojnemu organu sporočijo:

- (a) ime, kontaktne podatke in spletni naslov;
- (b) informacije o njihovi strukturi in financiranju, vključno z informacijami o fizičnih osebah, zadolženih za reševanje sporov, njihovem plačilu, mandatu in tem, pri kom so zaposlene;
- (c) njihova postopkovna pravila;
- (d) njihove pristojbine, če je primerno;
- (e) povprečno trajanje postopkov reševanja sporov;
- (f) jezik oziroma jezike, v katerih se lahko vložijo pritožbe in v katerih poteka postopek reševanja spora;
- (g) izjavo o vrstah sporov, ki jih zajema postopek reševanja spora;
- (h) razloge, na podlagi katerih lahko organ za reševanje sporov zavrne obravnavanje določenega spora v skladu s členom 5(4);

- (i) utemeljeno izjavo o tem, ali organ izpolnjuje pogoje, ki veljajo za organ ARS, ki spada na področje uporabe te direktive, in ali izpolnjuje zahteve kakovosti, določene v poglavju II.

V primeru sprememb informacij iz točk (a) do (h) organi ARS o teh spremembah brez nepotrebnega odlašanja obvestijo pristojni organ.

2. Če države članice sklenejo, da bodo dovolile postopke iz člena 2(2)(a), zagotovijo, da organi ARS, ki te postopke uporabljajo, pristojnemu organu poleg informacij in izjav iz odstavka 1 posredujejo tudi informacije, potrebne za oceno, ali izpolnjujejo posebne dodatne zahteve v zvezi z neodvisnostjo in preglednostjo, določene v členu 6(3).

3. Države članice zagotovijo, da organi ARS pristojnim organom vsaki dve leti sporočijo informacije o:

- (a) številu sporov, ki so jim bili predloženi, in vrsti pritožb, na katere so se nanašali;
- (b) odstotnem deležu postopkov ARS, ki so bili ustavljeni pred uspešnim zaključkom;
- (c) povprečnem trajanju reševanja predloženih sporov;
- (d) ravni upoštevanja izida postopkov ARS, če je znana;
- (e) sistematičnih ali bistvenih težavah, ki se pogosto pojavljajo in povzročajo spore med potrošniki in trgovci. Informacijam, ki se sporočijo v zvezi s tem, se lahko priložijo priporočila, kako bi bilo mogoče podobne težave v prihodnje preprečiti ali jih rešiti;
- (f) kjer je primerno, oceni učinkovitosti njihovega sodelovanja v mrežah organov ARS, ki podpirajo reševanje čezmejnih sporov;
- (g) kjer je primerno, usposabljanju fizičnih oseb, zadolženih za ARS, v skladu s členom 6(6);
- (h) oceno učinkovitosti postopka ARS, ki ga ponuja organ, in možnosti za izboljšanje njegove uspešnosti.

Člen 20

Vloga pristojnih organov in Komisije

1. Vsak pristojni organ zlasti na podlagi informacij, ki jih je prejel v skladu s členom 19(1), oceni, ali organi za reševanje sporov, ki so mu bili priglašeni, izpolnjujejo pogoje, ki veljajo za organe ARS, ki spadajo na področje uporabe te direktive, in ali izpolnjujejo zahteve kakovosti iz poglavja II in iz nacionalnih določb, s katerimi se slednja izvaja, vključno z nacionalnimi določbami, ki presegajo določbe te direktive, v skladu s pravom Unije.

2. Vsak pristojni organ na podlagi ocene iz odstavka 1 sestavi seznam vseh organov ARS, ki so mu bili priglašeni in ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1.

Navedeni seznam vključuje naslednje:

- (a) ime, kontaktne podatke in spletne naslove organov ARS iz prvega pododstavka;
- (b) njihove pristojbine, če je primerno;
- (c) jezik oziroma jezike, v katerih se lahko vložijo pritožbe in v katerih poteka postopek ARS;
- (d) vrste sporov, ki jih zajema postopek ARS;
- (e) sektorje in kategorije sporov, ki jih krije vsak organ ARS;
- (f) potrebo po fizični prisotnosti strank ali njunih zastopnikov, če je to ustrezno, vključno z izjavo organa ARS o tem, ali se lahko postopek ARS izvede kot ustni ali pisni postopek;
- (g) podatek, ali je izid postopka zavezujoč ali ne, ter
- (h) razloge, na podlagi katerih lahko organ ARS zavrne obravnavanje določenega spora v skladu s členom 5(4).

Vsak pristojni organ seznam iz prvega pododstavka tega odstavka pošlje Komisiji. Če je pristojni organ v skladu z drugim pododstavkom člena 19(1) obveščen o morebitnih spremembah, se navedeni seznam brez nepotrebnega odlašanja posodobi in o zadevnih spremembah se obvesti Komisija.

Če organ za reševanje sporov, vključen na seznam kot organ ARS na podlagi te direktive, ne izpolnjuje več zahtev iz odstavka 1, zadevni pristojni organ stopi v stik s tem organom za reševanje sporov in navede zahteve, ki jih organ za reševanje sporov ne izpolnjuje, ter ga pozove, naj nemudoma zagotovi izpolnjevanje teh zahtev. Če organ za reševanje sporov po treh mesecih še vedno ne izpolnjuje zahtev iz odstavka 1, ga pristojni organ črta s seznama iz prvega pododstavka tega odstavka. Navedeni seznam se posodobi brez nepotrebnega odlašanja, o zadevnih spremembah pa se obvesti Komisija.

3. Če je država članica določila več kot en pristojni organ, seznam in posodobitve iz odstavka 2 Komisiji sporoči enotna

kontaktna točka iz člena 18(1). Navedeni seznam in posodobitve se nanašajo na vse organe ARS, ki imajo sedež v tej državi članici.

4. Komisija sestavi seznam organov ARS, o katerih je bila obveščena v skladu z odstavkom 2, in ta seznam posodobi vsakič, ko je obveščena o spremembah. Komisija ta seznam in njegove posodobitve da na voljo javnosti na svojem spletnem mestu in na trajnem nosilcu podatkov. Komisija navedeni seznam in njegove posodobitve pošlje pristojnim organom. Kadar je država članica določila enotno kontaktno točko v skladu s členom 18(1), Komisija pošlje navedeni seznam in njegove posodobitve enotni kontaktni točki.

5. Vsak pristojni organ na svojem spletnem mestu da na voljo javnosti zbirni seznam organov ARS iz odstavka 4 tako, da navede povezavo na ustrezno spletno mesto Komisije. Poleg tega vsak pristojni organ zbirni seznam da na voljo javnosti na trajnem nosilcu podatkov.

6. Vsak pristojni organ do 9. julij 2018 in nato vsaka štiri leta objavi poročilo o razvoju in delovanju organov ARS ter ga pošlje Komisiji. V poročilu so zlasti:

- (a) opredeljene najboljše prakse organov ARS;
- (b) poudarjene morebitne, s statistikami podprte pomanjkljivosti, ki ovirajo delovanje organov ARS tako pri reševanju domačih kot čezmejnih sporov;
- (c) navedena priporočila za izboljšanje uspešnega in učinkovitega delovanja organov ARS, kadar je to primerno.

7. Če je država članica v skladu s členom 18(1) določila več kot en pristojni organ, poročilo iz odstavka 6 tega člena objavi enotna kontaktna točka iz člena 18(1). Navedeno poročilo se nanaša na vse organe ARS, ki imajo sedež v tej državi članici.

POGLAVJE V

KONČNE DOLOČBE

Člen 21

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih zlasti na podlagi člena 13, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Predvidene kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Člen 22

Sprememba Uredbe (ES) št. 2006/2004

V Prilogi k Uredbi (ES) št. 2006/2004 se doda naslednja točka:

- „20. Direktiva 2013/11/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o alternativnem reševanju potrošniških sporov (UL L 165, 18.6.2013, str. 63): člen 13.“

Člen 23

Sprememba Direktive 2009/22/ES

V Prilogi I k Direktivi 2009/22/ES se doda naslednja točka:

- „14. Direktiva 2013/11/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o alternativnem reševanju potrošniških sporov (UL L 165, 18.6.2013, str. 63): člen 13.“

Člen 24

Sporočanje

1. Države članice do 9. julij 2015 sporočijo Komisiji:
 - (a) če je primerno, imena in kontaktne podatke organov, določenih v skladu s členom 14(2), ter
 - (b) pristojne organe, določene v skladu s členom 18(1), vključno z morebitno enotno kontaktno točko.

Države članice obvestijo Komisijo o kakršnih koli naknadnih spremembah teh informacij.

2. Države članice do 9. januarja 2016 posredujejo Komisiji prvi seznam iz člena 20(2).

3. Komisija informacije iz odstavka 1(a) posreduje državam članicam.

Člen 25

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev s to direktivo, do 9. julij 2015. Komisiji nemudoma sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 26

Poročilo

Komisija najpozneje do 9. julij 2019, in nato vsaka štiri leta Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru predloži poročilo o uporabi te direktive. Navedeno poročilo obravnava razvoj in uporabo organov ARS ter učinek te direktive na potrošnike in trgovce, zlasti na ozaveščenost potrošnikov in raven sprejetja s strani trgovcev. Navedenemu poročilu se priložijo morebitni predlogi za spremembo te direktive.

Člen 27

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 28

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 21. maja 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednica
L. CREIGHTON

SKLEPI

SKLEP št. 529/2013/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 21. maja 2013

o pravilih za obračunavanje emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki nastanejo pri dejavnostih v zvezi z rabo zemljišč, spremembo rabe zemljišč in gozdarstvom, ter informacijah o ukrepih v zvezi s temi dejavnostmi

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Sektor rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva (v nadaljnjem besedilu: LULUCF) v Uniji je neto ponor, s katerim se iz ozračja odvzame količina toplogrednih plinov, ki je enaka znatnemu deležu skupnih emisij toplogrednih plinov Unije. Dejavnosti LULUCF povzročajo antropogene emisije in odvzem toplogrednih plinov zaradi sprememb količine ogljika, shranjenega v rastlinstvu in tleh, ter emisije toplogrednih plinov, ki niso CO₂. Povečana trajnostna raba pridobljenih lesnih proizvodov lahko znatno omeji emisije in poveča odvzem toplogrednih plinov iz ozračja. Emisije in odvzemi toplogrednih plinov, ki so posledica dejavnosti v sektorju

LULUCF, se ne upoštevajo pri ciljih Unije za 20 % zmanjšanje emisij toplogrednih plinov do leta 2020 v skladu z Odločbo št. 406/2009/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o prizadevanju držav članic za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, da do leta 2020 izpolnijo zavezo Skupnosti za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov ⁽³⁾, ter Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti ⁽⁴⁾, čeprav se delno upoštevajo pri zavezah Unije v zvezi s količinskim omejevanjem in zmanjševanjem emisij v skladu s členom 3(3) Kjotskega protokola (v nadaljnjem besedilu: Kjotski protokol) k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja (v nadaljnjem besedilu: UNFCCC), odobrenega z Odločbo Sveta 2002/358/ES ⁽⁵⁾.

- (2) V okviru prehoda na konkurenčno nizkoogljično gospodarstvo do leta 2050 bi bilo treba celotno rabo zemljišč obravnavati celostno, LULUCF pa bi bilo treba obravnavati v okviru podnebne politike Unije.

- (3) Odločba št. 406/2009/ES od Komisije zahteva, da oceni načine za vključitev emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki so posledica dejavnosti, v zvezi z LULUCF, v zavezo Unije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, pri čemer se zagotovi trajnost in okoljska celovitost prispevka tega sektorja ter natančno spremljanje in obračunavanje ustreznih emisij in odvzemov. Zato bi bilo treba v tem sklepu kot prvi korak določiti pravila za obračunavanje, ki se bodo uporabljala za emisije in odvzeme toplogrednih plinov v sektorju LULUCF, in s tem po potrebi prispevati k razvoju politik v smeri vključevanja sektorja LULUCF v zavezo Unije za zmanjšanje emisij, pri tem pa upoštevati okoljske pogoje v različnih regijah Unije, med drugim tudi najbolj gozdnatih deželah. Da bi se medtem zagotovilo ohranjanje in povečevanje zalog ogljika, bi bilo treba v tem sklepu tudi določiti, da morajo države članice zagotavljati informacije o svojih ukrepih za LULUCF za omejevanje ali zmanjšanje emisij ter za ohranitev ali povečanje odvzemov toplogrednih plinov v sektorju LULUCF.

⁽³⁾ UL L 140, 5.6.2009, str. 136.

⁽⁴⁾ UL L 275, 25.10.2003, str. 32.

⁽⁵⁾ Odločba Sveta 2002/358/ES z dne 25. aprila 2002 o odobritvi Kjotskega protokola k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja v imenu Evropske skupnosti in skupnega izpolnjevanja iz njega izhajajočih obveznosti (UL L 130, 15.5.2002, str. 1).

⁽¹⁾ UL C 351, 15.11.2012, str. 85.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 12. marca 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 22. aprila 2013.

- (4) Ta sklep bi moral določiti obveznosti držav članic pri izvajanju teh pravil za obračunavanje in za zagotavljanje informacij o svojih ukrepih za LULUCF. Ta sklep ne bi smel določati obveznosti obračunavanja ali poročanja za zasebne stranke.
- (5) Sklep 16/CMP.1 konference pogodbenic kot sestanka pogodbenic Kjotskega protokola, sprejet na 11. konferenci pogodbenic UNFCCC decembra 2005 v Montrealu in Sklep 2/CMP.7 konference pogodbenic kot sestanka pogodbenic Kjotskega protokola, sprejet na 17. konferenci pogodbenic UNFCCC v Durbanu decembra 2011, določata pravila za obračunavanje v sektorju LULUCF od drugega ciljnega obdobja iz Kjotskega protokola naprej. Ta sklep bi moral biti popolnoma v skladu z navedenima sklepoma, da se zagotovi skladnost med notranjimi pravili Unije ter opredelitvami, načini, pravili in smernicami, dogovorjenimi v okviru UNFCCC, da bi se izognili kakršnemu koli podvajanju nacionalnega poročanja. V tem sklepu bi bilo treba upoštevati tudi posebnosti sektorja LULUCF v Uniji in obveznosti Unije kot samostojne pogodbenice UNFCCC in Kjotskega protokola.
- (6) Pravila za obračunavanje, ki se uporabljajo za sektor LULUCF v Uniji, ne bi smela povzročati dodatne upravne obremenitve. Zato ne bi smela obstajati nobena obveznost, da poročila, predložena v skladu z navedenimi pravili, vsebujejo informacije, ki se ne zahtevajo na podlagi sklepov konference pogodbenic UNFCCC in sestanka pogodbenic Kjotskega protokola.
- (7) Sektor LULUCF lahko prispeva k blažitvi podnebnih sprememb na več načinov, zlasti z zmanjševanjem emisij ter vzdrževanjem in povečevanjem ponorov in zalog ogljika. Da bi bili ukrepi, katerih cilj je predvsem povečanje sekvestracije ogljika, učinkoviti, je bistvena dolgoročna stabilnost in prilagodljivost skladišč ogljika.
- (8) Pri pravilih za obračunavanje LULUCF bi bilo treba upoštevati prizadevanja v kmetijskem in gozdarskem sektorju za večji prispevek sprememb pri uporabi zemeljskih virov k zmanjšanju emisij. Ta sklep bi moral določati pravila za obračunavanje, ki se bodo obvezno uporabljala za dejavnosti pogozdovanja, ponovnega pogozdovanja, krčenja gozdov in gospodarjenja z gozdovi ter dejavnosti gospodarjenja s pašniki in polji, ob upoštevanju posameznih določb z namenom izboljšanja sistemov držav članic za poročanje in obračunavanje v prvem obračunskem obdobju. Ta sklep bi moral določati tudi pravila za obračunavanje, ki se bodo neobvezno uporabljala za dejavnosti obnove vegetacije ter osuševanja in ponovne vzpostavitev mokrišč. V ta namen bi morala Komisija racionalizirati in izboljšati podatke, ki jih zagotavljajo podatkovne baze Unije (Eurostat-Lucas, EGP-Corine Land Cover, itd.), ki obdelujejo zadevne informacije, da bi s tem pomagala državam članicam pri izpolnjevanju obveznosti obračunavanja, zlasti kar zadeva gospodarjenje s pašniki in polji, in, kadar je to na voljo, neobvezno obračunavanje dejavnosti obnove vegetacije ter osuševanja in ponovne vzpostavitev mokrišč.
- (9) Za zagotovitev okoljske celovitosti pravil za obračunavanje, ki se uporabljajo za sektor LULUCF v Uniji, bi morala ta pravila temeljiti na načelih obračunavanja iz Sklepa 2/CMP.7, Sklepa 2/CMP.6 konference pogodbenic kot sestanka pogodbenic Kjotskega protokola, sprejetega na 16. konferenci pogodbenic UNFCCC decembra 2010 v Cancunu in Sklepa 16/CMP.1. Države članice bi morale v skladu z usmeritvami v ustreznih smernicah Medvladnega odbora za podnebne spremembe (IPCC) za nacionalne evidence toplogrednih plinov, vključno z metodologijami za obračunavanje emisij toplogrednih plinov, ki niso CO₂, kot so bile sprejete v okviru UNFCCC, pripraviti in voditi obračune, ki zagotavljajo točnost, popolnost, doslednost, primerljivost in preglednost ustreznih informacij, uporabljenih pri ocenjevanju emisij in odvzemov v sektorju LULUCF.
- (10) Pravila za obračunavanje, ki temeljijo na sklepih 2/CMP.7 in 16/CMP.1 ne omogočajo obračunavanja učinka nadomestitve, ki nastopi pri uporabi pridobljenih lesnih proizvodov za energijo in kot surovine, ker bi to povzročilo dvojno obračunavanje. Vendar pa lahko taka uporaba precej prispeva k blažitvi podnebnih sprememb in zato so lahko med informacijami o ukrepih za LULUCF, ki jih zagotovijo države članice, tudi tiste o ukrepih za zamenjavo materialov in energetskih surovin z visokimi emisijami toplogrednih plinov z biomaso. Na ta način bi se povečala doslednost politike.
- (11) Za zagotovitev trdne osnove za prihodnje odločanje glede politike in optimizacijo rabe zemljišč v Uniji so potrebne ustrezne naložbe. Da bi bile te naložbe prednostno razvrščene po ključnih kategorijah, bi morale biti državam članicam sprva dovoljeno, da iz obračunavanja izključijo določena skladišča ogljika. Vendar pa bi bilo treba dolgoročno preiti na celovitejšo obračunavanje v sektorju, ki bi vključevalo vsa zemljišča, skladišča in pline.
- (12) Pravila za obračunavanje bi morala zagotoviti, da obračuni natančno odražajo spremembe emisij in odvzemov, ki jih povzroči človek. V zvezi s tem bi moral ta sklep določati uporabo posebnih metodologij v zvezi z različnimi dejavnostmi LULUCF. Emisije in odvzemi v zvezi s pogozdovanjem, ponovnim pogozdovanjem in krčenjem gozdov, so posledica neposrednih sprememb zemljišč, ki jih povzroči človek, zato bi jih bilo treba v celoti upoštevati. Upoštevajo se vse emisije in odvzeme v zvezi s gospodarjenjem s pašniki in polji, obnovo vegetacije ter osuševanjem in ponovno vzpostavitev mokrišč, pri čemer se pri izračunu sprememb emisij in odvzemov uporablja izhodiščno leto. Vendar pa so emisije in odvzemi, povezani z gospodarjenjem z

gozdovi, odvisni od več naravnih okoliščin, strukture starostnih razredov ter preteklih in sedanjih načinov gospodarjenja. Z uporabo izhodiščnega leta ni mogoče odraziti teh faktorjev in iz tega izvirajočih cikličnih vplivov na emisije in odvzeme ali njihove medletne variacije. Zadevna pravila za obračunavanje, ki se uporabljajo za izračun sprememb emisij in odvzemov, bi morala namesto tega določati uporabo referenčnih ravni, da se izključijo učinki naravnih značilnosti in značilnosti, specifičnih za posamezno državo. Referenčne ravni ustrezajo ocenam letnih neto emisij ali odvzemov zaradi gospodarjenja z gozdovi na ozemlju države članice v letih, vključenih v vsako obračunsko obdobje, ter morajo biti določene pregledno v skladu s sklepoma 2/CMP.6 in 2/CMP.7. Referenčne ravni iz tega sklepa bi morale biti enake tistim, ki so bile odobrene v okviru postopkov UNFCCC. Če postanejo državi članici na voljo izboljšave metodologij ali podatkov v zvezi z določitvijo referenčne ravni, bi morala ta država članica izvesti ustrezne tehnične popravke, da se pri obračunavanju gospodarjenja z gozdovi vključijo posledice preračunov. Pravila za obračunavanje bi morala določati zgornjo omejitev za neto odvzeme pri gospodarjenju z gozdovi, ki jih je mogoče upoštevati v obračunih.

V primeru razvoja pravil za obračunavanje v zvezi z dejavnostmi, povezanimi z gozdovi, v okviru ustreznih mednarodnih postopkov, bi bilo treba preučiti posodobitev v tem sklepu predvidenih pravil za obračunavanje v zvezi z dejavnostmi, povezanimi z gozdovi, da bi zagotovili skladnost s tem razvojem.

- (13) Pravila za obračunavanje bi morala ustrezno izražati pozitiven prispevek shranjevanja toplogrednih plinov v lesu in proizvodih na podlagi lesa ter bi morala prispevati k večji uporabi gozdov kot vira v okviru trajnostnega gospodarjenja z gozdovi ter k večji rabi lesnih proizvodov.
- (14) V skladu s poglavjem 4.1.1 usmeritev za dobro prakso IPCC pri rabi zemljišč, spremembi rabe zemljišč in gozdarstvu se za dobro prakso šteje, da države poleg minimalne površine gozda navedejo minimalno širino, ki jo bodo uporabile za opredelitev gozda in enot zemljišča, na katerih se opravljajo dejavnosti pogozdovanja, ponovnega pogozdovanja in krčenja gozdov. Treba bi bilo zagotoviti skladnost med opredelitvijo, ki jo uporablja posamezna država članica pri poročanju v okviru UNFCCC in Kjotskega protokola, ter tem sklepom.
- (15) S pravili za obračunavanje bi bilo treba zagotoviti, da države članice v obračunih natančno odrazijo spremembe

pri zalogi pridobljenih lesnih proizvodov, ko te nastopijo, da se zagotovijo spodbude za uporabo pridobljenih lesnih proizvodov z dolgim življenjskim ciklom. Funkcija razkroja prvega reda, ki se uporablja za emisije iz pridobljenih lesnih proizvodov, bi morala zato ustrezati enačbi 12.1 iz smernic IPCC za nacionalne evidence toplogrednih plinov iz leta 2006, ustrezne privzete vrednosti razpolovnih dob pa bi morale temeljiti na Preglednici 3a.1.3 usmeritev IPCC za dobro prakso pri rabi zemljišč, spremembi rabe zemljišč in gozdarstvu iz leta 2003. Države članice bi morale imeti možnost, da namesto tega uporabijo metodologije in vrednosti razpolovnih dob, specifične za posamezno državo, pod pogojem, da so te skladne z najnovejšimi smernicami IPCC.

- (16) Ker so medletna nihanja emisij in odvzemov toplogrednih plinov, ki so posledica kmetijskih dejavnosti, veliko manjša od nihanj, povezanih z gozdarskimi dejavnostmi, bi morale države članice obračunati emisije in odvzeme toplogrednih plinov zaradi dejavnosti gospodarjenja s polji in pašniki glede na svoje izhodiščno leto ali obdobje.
- (17) Osuševanje in ponovna vzpostavitev mokrišč zajemata emisije iz šotišč, ki shranjujejo velike količine ogljika. Emisije iz degradacije in osuševanja šotišč ustrezajo približno 5 % globalnih emisij toplogrednih plinov in so leta 2010 predstavljale med 3,5 in 4 % emisij Unije. Zato bi si morala Unija takoj, ko bo dosežen mednarodni dogovor o ustreznih smernicah IPCC, prizadevati za napredek pri obravnavanju tega vprašanja na mednarodni ravni, da bi se organi UNFCCC ali Kjotskega protokola dogovorili glede obveznosti priprave in vodenja letnih obračunov emisij in odvzemov, ki so posledica dejavnosti, ki sodijo v kategorije osuševanja in ponovne vzpostavitve mokrišč, in da bi to obveznost vključili v globalni sporazum o podnebjju, ki naj bi bil dosežen najpozneje do leta 2015.
- (18) Naravne motnje, kot so požari v naravi, napadi žuželk in bolezni, izredni vremenski pojavi in geološke motnje, ki so izven nadzora države članice in ta nanje dejansko ne more vplivati, lahko povzročijo začasne emisije toplogrednih plinov v sektorju LULUCF ali lahko povzročijo reverzibilnost prejšnjih odvzemov. Ker je lahko ta reverzibilnost tudi posledica odločitev v zvezi z gospodarjenjem, kot so odločitve o sečnji ali zasajevanju dreves, bi bilo treba s tem sklepom zagotoviti, da se bo reverzibilnost odvzemov, ki jo povzroči človek, vedno natančno upoštevala v obračunih za LULUCF. Poleg tega bi bilo treba s tem sklepom državam članicam dati omejeno možnost, da iz svojih obračunov za LULUCF izključijo emisije zaradi motenj pri pogozdovanju, ponovnem pogozdovanju in gospodarjenju z gozdovi, na katere ne morejo vplivati, z uporabo ravni naravnega ozadja in pribitkov v skladu s Sklepom 2/CMP.7. Vendar način, na katerega države članice uporabljajo te določbe, ne bi smel povzročiti neupravičenega premajhnega obračunavanja.

- (19) Pravila o poročanju v zvezi z emisijami toplogrednih plinov in sporočanju drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami, vključno z informacijami o sektorju LULUCF, sodijo na področje uporabe Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov in poročanje o njih ter za sporočanje drugih informacij v zvezi s podnebnimi spremembami na nacionalni ravni in ravni Unije⁽¹⁾, zato ne sodijo v področje uporabe tega sklepa. Države članice bi morale v okviru svojih obveznosti obračunavanja iz tega sklepa spoštovati ta pravila o spremljanju in poročanju.
- (20) Zaključevanje obračunov LULUCF na letni osnovi bi vodilo v netočnost in nezanesljivost teh obračunov zaradi medletnih nihanj emisij in odvzemov, pogoste potrebe po ponovnem izračunu nekaterih sporočenih podatkov in dolgega obdobja, potrebnega za to, da spremenjene prakse gospodarjenja v kmetijstvu in gozdarstvu vplivajo na količino ogljika, shranjenega v rastlinah in tleh. Zato bi moral ta sklep določati obračunavanje na podlagi daljšega obdobja.
- (21) Države članice bi morale posredovati informacije o svojih sedanjih in prihodnjih ukrepih za LULUCF in določiti nacionalno ustrezne ukrepe za omejitve ali zmanjšanje emisij in ohranitev ali povečanje odvzemov v sektorju LULUCF. Te informacije bi morale vsebovati določene elemente, kakor so navedeni v tem sklepu. Poleg tega bi moral biti zaradi spodbujanja najboljše prakse ter sinergij z drugimi politikami in ukrepi v zvezi z gozdovi in kmetijstvom okvirni seznam ukrepov, ki so prav tako lahko vključeni v posredovanih informacijah, določen v Prilogi k temu sklepu. Komisija lahko zagotavlja usmeritve za olajšanje izmenjave primerljivih informacij.
- (22) Pri pripravi ali izvajanju ukrepov za LULUCF lahko države članice, kjer je to primerno, preučijo ali obstajajo priložnosti za spodbujanje kmetijskih investicij.
- (23) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s posodobitvijo opredelitev, določenih v tem sklepu, v skladu s spremembami opredelitev, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Kjotskega protokola ali sporazumov, ki iz njiju izhajajo ali ju nadomeščajo; v zvezi s spremembo Priloge I, da se dodajo ali spremenijo obračunska obdobja, pri čemer se zagotovi, da ta obdobja ustrezajo zadevnim obdobjem, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Kjotskega protokola ali sporazumov, ki iz njiju izhajajo ali ju nadomeščajo, in so skladna z obračunskimi obdobji, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Kjotskega protokola ali sporazumov, ki iz njiju izhajajo ali ju nadomeščajo, in se uporabljajo za zaveze Unije v zvezi z zmanjšanjem emisij v drugih sektorjih; v zvezi s spremembo Priloge II s posodobljenimi referenčnimi

ravnmi na podlagi določb iz tega sklepa; v zvezi s prilagoditvijo informacij iz Priloge III v skladu s spremembami opredelitev, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Kjotskega protokola ali sporazumov, ki iz njiju izhajajo ali ju nadomeščajo; v zvezi s spremembo Priloge V v skladu s spremembami opredelitev, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Kjotskega protokola ali sporazumov, ki iz njiju izhajajo ali ju nadomeščajo; in v zvezi s spremembo zahtev po informacijah v zvezi s pravili za obračunavanje pri naravnih motnjah, določenih v tem sklepu, zaradi upoštevanja sprememb aktov, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Kjotskega protokola. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

- (24) Ker ciljev tega sklepa, in sicer določitve pravil za obračunavanje, ki se uporabljajo za emisije in odvzeme, ki so posledica dejavnosti LULUCF, in za zagotavljanje informacij s strani držav članic o ukrepih za LULUCF, države članice ne morejo zadovoljivo doseči zaradi njihove narave same, in ker se te cilje zaradi obsega in učinkov ukrepov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. Pri tem bi morala Unija spoštovati pristojnosti držav članic v okviru njihovih gozdarskih politik. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta sklep ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

Ta sklep določa pravila za obračunavanje, ki se uporabljajo za emisije in odvzeme toplogrednih plinov, ki so posledica dejavnosti rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva (LULUCF), kot prvi korak k vključitvi teh dejavnosti v zavezo Unije glede zmanjševanja emisij, kadar je to ustrezno. Ne določa pa nobenih obveznosti obračunavanja ali poročanja za zasebne stranke. Določa obveznost držav članic, da posredujejo informacije o svojih ukrepih za LULUCF za omejevanje in zmanjševanje emisij in ohranitev ali povečanje odvzemov.

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tem sklepu se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:
- (a) „emisije“ pomenijo antropogene emisije toplogrednih plinov iz virov v ozračje;

⁽¹⁾ Glej stran 13 tega Uradnega lista.

- (b) „odvzemi“ pomenijo antropogene odvzeme toplogrednih plinov po ponorih iz ozračja;
- (c) „pogozdovanje“ pomeni neposredno človeško povzročeno spremembo zemljišča, ki ni bilo gozd vsaj 50 let, v gozd z zasajevanjem, sejanjem in/ali spodbujanjem naravnih virov semen, ki ga povzroči človek, če je bila ta sprememba izvedena po 31. decembru 1989;
- (d) „ponovno pogozdovanje“ pomeni kakršno koli neposredno človeško povzročeno spremembo zemljišča, ki ni gozd, v gozd z zasajevanjem, sejanjem in/ali spodbujanjem naravnih virov semen, ki ga povzroči človek, omejeno na zemljišče, ki je bilo gozd, vendar je prenehalo biti gozd še pred 1. januarjem 1990, in je bilo ponovno spremenjeno v gozd v obdobju v obdobju po 31. decembru 1989;
- (e) „krčenje gozdov“ pomeni neposredno človeško povzročeno spremembo gozda v zemljišče, ki ni gozd, če je bila ta sprememba izvedena po 31. decembru 1989;
- (f) „gospodarjenje z gozdovi“ pomeni kakršno koli dejavnost, ki izhaja iz sistema praks, ki se uporabljajo za gozd, in vpliva na ekološke, gospodarske ali socialne funkcije gozda;
- (g) „gospodarjenje s polji“ pomeni kakršno koli dejavnost, ki izhaja iz sistema praks, ki se uporabljajo za zemljišče, na katerem se gojijo kmetijske poljščine, in za zemljišče pod praho ali zemljišče, ki se začasno ne uporablja za pridelavo poljščin;
- (h) „gospodarjenje s pašniki“ pomeni kakršno koli dejavnost, ki izhaja iz sistema praks, ki se uporabljajo za zemljišče, ki se uporablja za živinorejo, in je namenjena nadziranju ali vplivanju na količino in vrsto gojenih rastlin in vzrejenih živali;
- (i) „obnova vegetacije“ pomeni kakršno koli dejavnost, ki jo neposredno povzroči človek in je namenjena povečanju zaloga ogljika na katerem koli zemljišču, velikem najmanj 0,05 hektara, z razširjanjem rastlinstva, če ta dejavnost ne pomeni pogozdovanja ali ponovnega pogozdovanja;
- (j) „zaloge ogljika“ pomenijo maso ogljika, shranjenega v skladiščih ogljika;
- (k) „osuševanje in ponovna vzpostavitev mokrišč“ pomeni kakršno koli dejavnost, ki izhaja iz sistema za osuševanje ali ponovno vzpostavitev mokrišč na zemljišču, ki je bilo po 31. decembru 1989 osušeno in/ali na katerem je bilo ponovno vzpostavljeno mokrišče in je veliko vsaj 1 hektar ter vključuje organska tla, če zadevna dejavnost ne pomeni katere koli druge dejavnosti, za katero so obračuni pripravljeni ali vođeni v skladu s členom 3(1), (2) in (3), ter če je osuševanje nižanje gladine podtalne vode, ki ga neposredno povzroči človek, in je ponovna vzpostavitev mokrišč delna ali popolna inverzija osuševanja, ki jo neposredno povzroči človek;
- (l) „vir“ pomeni kateri koli proces, dejavnost ali mehanizem, pri katerem se v ozračje izpuščajo toplogredni plini, aerosoli ali predhodniki toplogrednih plinov;
- (m) „ponor“ pomeni kateri koli proces, dejavnost ali mehanizem, s katerim se iz ozračja odvzamejo toplogredni plini, aerosoli ali predhodniki toplogrednih plinov;
- (n) „skladišče ogljika“ pomeni celoto ali del biogeokemične strukture ali sistema na ozemlju države članice, v katerem je shranjen ogljik, kateri koli predhodnik toplogrednega plina, ki vsebuje ogljik, ali kateri koli toplogredni plin, ki vsebuje ogljik;
- (o) „predhodnik toplogrednega plina“ pomeni kemično spojino, ki je vključena v kemijske reakcije, pri katerih nastaja kateri koli toplogredni plin iz člena 3(4);
- (p) „pridobljeni lesni proizvod“ pomeni kakršen koli proizvod iz lesa posekanih dreves, ki so bila odstranjena s sečišča;
- (q) „gozd“ pomeni zemljišče, opredeljeno z minimalnimi vrednostmi za velikost zemljišča, zastornost z drevjem ali enakovredno stopnjo poraščenosti in višino dreves, ki je na območju rasti lahko dosežena v času zrelosti, kakor je za vsako državo članico določeno v Prilogi V. Gozd vključuje zemljišča z drevesi, vključno s skupinami mladih naravno rastočih dreves, ali nasadi, ki še niso dosegli omenjenih minimalnih vrednosti zastornosti z drevjem, enakovredne stopnje poraščenosti ali minimalne višine, kakor je določeno v Prilogi V, vključno s katerim koli območjem, ki je običajno del gozda, vendar na njem začasno ni dreves zaradi človeških posegov, kot je sečnja, ali naravnih vzrokov, vendar za katero se lahko pričakuje, da bo ponovno pogozdeno;
- (r) „zastornost z drevjem“ pomeni delež določenega območja, ki je prekrito z vertikalno projekcijo obsega drevesnih krošenj, izražen v odstotkih;
- (s) „stopnja poraščenosti“ pomeni gostoto nepodrtih in rastočih dreves na gozdnem zemljišču, izmerjeno v skladu z metodologijo, ki jo določi država članica;
- (t) „naravne motnje“ pomenijo kateri koli neantropogeni dogodek ali okoliščino, ki povzroči znatne emisije v gozdovih in na pojav katerih zadevna država članica ne more vplivati, če ta država članica tudi po pojavu takšnih dogodkov ali okoliščin objektivno ne more znatno omejiti njihovega vpliva na emisije;
- (u) „raven naravnega ozadja“ pomeni povprečne emisij, ki jih povzročijo naravne motnje v določenem časovnem obdobju, brez skrajnih statističnih odstopanj, in se izračuna v skladu s členom 9(2);
- (v) „razpolovna doba“ pomeni število let, potrebnih za zmanjšanje količine ogljika, shranjenega v kategoriji pridobljenih lesnih proizvodov, za polovico njegove prvotne vrednosti;

- (w) „takošnja oksidacija“ pomeni metodo obračunavanja, pri kateri se predvideva, da se celotna količina ogljika, shranjenega v pridobljenih lesnih proizvodih, izpusti v ozračje ob sečnji;
- (x) „sanitarna sečnja“ pomeni kakršno koli dejavnost sečnje, ki vključuje pridobivanje lesa in ki se še vedno lahko vsaj delno uporabi, z zemljišč, poškodovanih zaradi naravnih motenj.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 12, da spremeni opredelitve iz odstavka 1 tega člena in zagotovi skladnost med temi opredelitvami in kakršnimi koli spremembami ustreznih opredelitev, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Kjotskega protokola ali sporazumov, ki iz njiju izhajajo ali ju nadomeščajo.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 12, da spremeni Prilogo V zaradi posodobitve vrednosti iz navedene priloge v skladu s spremembami opredelitev v zvezi z vidiki, določenimi v Prilogi V, kakor so jih sprejeli organi UNFCCC ali Kjotskega protokola ali sporazumov, ki iz njiju izhajajo ali ju nadomeščajo.

Člen 3

Obveznost priprave in vodenja obračunov za LULUCF

1. Za vsako obdobje obračunavanja iz Priloge I države članice pripravijo in vodijo obračune, v katerih se natančno upoštevajo vse emisije in odvzemi zaradi dejavnosti na njihovem ozemlju, ki sodijo v naslednje kategorije:

- (a) pogozdovanje;
- (b) ponovno pogozdovanje;
- (c) krčenje gozdov;
- (d) gospodarjenje z gozdovi.

2. Države članice za obračunsko obdobje, ki se začne 1. januarja 2021, in za obdobja potem pripravijo in vodijo letne obračune, ki natančno upoštevajo vse emisije in odvzeme zaradi dejavnosti na njihovem ozemlju, ki sodijo v naslednje kategorije dejavnosti:

- (a) gospodarjenje s polji;
- (b) gospodarjenje s pašniki.

Kar zadeva letne obračune za emisije in odvzeme zaradi gospodarjenja s polji in pašniki za obračunsko obdobje od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2020 se uporablja naslednje:

- (a) v obdobju 2016–2018 države članice do 15. marca vsako leto poročajo Komisiji o sistemih, ki so že vzpostavljeni in ki so še v pripravi, za oceno emisij in odvzemov, ki nastanejo pri gospodarjenju s polji in pašniki. Države članice bi morale poročati o tem, kako so ti sistemi usklajeni z metodologijami IPCC in zahtevami UNFCCC za poročanje o emisijah in odvzemih toplogrednih plinov;
- (b) države članice pred 1. januarjem 2022 Komisiji vsako leto do 15. marca zagotovijo in predložijo začetne, predhodne in nezavezujoče letne ocene emisij in odvzemov, ki nastanejo pri gospodarjenju s polji in pašniki, pri čemer po potrebi uporabljajo metodologije IPCC. Države članice bi morale uporabljati vsaj metodologijo prvega reda, kakor je podrobno določena v ustreznih smernicah IPCC. Države članice naj te ocene uporabljajo pri določanju ključnih kategorij in razvoju ključnih metodologij drugega in tretjega reda, specifičnih za posamezno državo, za zanesljivo in točno ocenjevanje emisij in odvzemov;
- (c) države članice najpozneje do 15. marca 2022 predložijo svoje končne letne ocene za obračunavanje gospodarjenja s polji in pašniki;
- (d) država članica lahko za odložitev roka iz točke (c) zahteva odstopanje, kadar v časovnem okviru iz tega odstavka ni mogoče razumno določiti končnih ocen za obračunavanje gospodarjenja s polji in pašniki, iz najmanj enega od naslednjih razlogov:
 - (i) zahtevano obračunavanje se lahko zaradi razlogov, povezanih s tehnično izvedljivostjo, izvede le v fazah, ki presegajo časovni okvir;
 - (ii) zaključek obračunavanja v časovnem okviru bi bil nesorazmerno drag.

Država članica, ki želi koristiti odstopanje, Komisiji do 15. januarja 2021 predloži utemeljeno zahtevo.

Kadar Komisija meni, da je zahteva upravičena, odobri odstopanje za obdobje največ treh koledarskih let od 15. marca 2022. V nasprotnem primeru zahteve ne odobri, pri čemer navede razloge za svojo odločitev.

Komisija lahko po potrebi zahteva, da država članica v razumnem roku, ki se določi, predloži dodatne informacije.

Šteje se, da je zahteva po odstopanju odobrena, kadar Komisija temu ne nasprotuje v šestih mesecih po prejemu prvotne zahteve države članice ali zahtevanih dodatnih informacij.

3. Za vsako obračunsko obdobje iz Priloge I lahko države članice prav tako pripravijo in vodijo obračune, v katerih se natančno upoštevajo emisije in odvzemi, ki so posledica obnove vegetacije ter osuševanja in ponovne vzpostavitve mokrišč.

4. Obračuni iz odstavkov 1, 2 in 3 zajemajo emisije in odvzeme naslednjih toplogrednih plinov:

(a) ogljikovega dioksida (CO_2);

(b) metana (CH_4);

(c) dušikovega oksida (N_2O).

5. Države članice v obračune vključijo posamezno dejavnost iz odstavkov 1, 2 in 3, kadar so obračuni pripravljeni in vodeni in v skladu s tem sklepom, od začetka izvajanja dejavnosti ali od 1. januarja 2013, kar koli je pozneje.

Člen 4

Splošna pravila za obračunavanje

1. Države članice v svojih obračunih iz člena 3(1), (2) in (3) emisije označijo s pozitivnim znakom (+), odvzeme pa z negativnim znakom (-).

2. Ko države članice pri pripravi in vodenju svojih obračunov ocenjujejo emisije in odvzeme v zvezi z dejavnostmi iz člena 3(1), (2) in (3), zagotavljajo točnost, popolnost, doslednost, primerljivost in preglednost ustreznih informacij.

3. Emisije in odvzemi zaradi katere koli dejavnosti, ki spada v več kot eno kategorijo iz člena 3(1), (2) in (3), se obračunajo pod le eno kategorijo, da se prepreči dvojno upoštevanje.

4. Države članice na podlagi preglednih in preverljivih podatkov določijo površine zemljišč, na katerih se izvaja dejavnost, ki sodi v kategorijo iz člena 3(1), (2) in (3). Države članice zagotovijo, da so vse te površine zemljišč prikazane v obračunu za zadevno kategorijo.

5. Države članice v svoje obračune iz člena 3(1), (2) in (3) vključijo kakršno koli spremembo zalog ogljika pri naslednjih skladiščih ogljika:

(a) nadzemni biomasi;

(b) podzemni biomasi;

(c) stelji;

(d) odmrlem lesu;

(e) organskem ogljiku v tleh;

(f) pridobljenih lesnih proizvodih.

Vendar se lahko države članice odločijo, da v obračune ne vključijo sprememb zalog ogljika za skladišča ogljika iz točk (a) do (e) prvega pododstavka, kadar skladišče ogljika ni vir. Države članice upoštevajo, da skladišče ogljika ni vir, samo takrat, kadar je to dokazano s preglednimi in preverljivimi podatki.

6. Države članice dopolnijo obračune iz člena 3(1), (2) in (3) na koncu vsakega obračunskega obdobja iz Priloge I, tako da v teh obračunih navedejo razmerje skupnih neto emisij in odvzemov v zadevnem obračunskem obdobju.

7. Države članice vodijo popolno in natančno evidenco vseh podatkov, ki so bili uporabljeni za izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz tega sklepa, najmanj za obdobje veljavnosti tega sklepa.

8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 12 za spremembo Priloge I, da dodajo ali spremenijo obračunska obdobja, pri čemer se zagotovi, da ta ustrezajo zadevnim obdobjem, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Kjotskega protokola ali sporazumov, ki iz njiju izhajajo ali ju nadomeščajo, in so skladna z obračunskimi obdobji, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Kjotskega protokola ali sporazumov, ki iz njiju izhajajo ali ju nadomeščajo, ki se uporabljajo za zaveze Unije v zvezi z zmanjšanjem emisij v drugih sektorjih.

Člen 5

Pravila za obračunavanje pogozdovanja, ponovnega pogozdovanja in krčenja gozdov

1. Države članice v obračunih v zvezi s pogozdovanjem in ponovnim pogozdovanjem upoštevajo le emisije in odvzeme, ki so posledica dejavnosti, izvajanih na zemljiščih, ki 31. decembra 1989 niso bila gozdna zemljišča. Države članice lahko emisije, ki nastanejo zaradi pogozdovanja in ponovnega pogozdovanja, upoštevajo v enem obračunu.

2. Države članice v obračunih upoštevajo neto emisije in odvzeme zaradi dejavnosti pogozdovanja, ponovnega pogozdovanja in krčenja gozdov kot skupne emisije ali odvzeme za vsako posamezno leto v zadevnem obračunskem obdobju na podlagi preglednih in preverljivih podatkov.

3. Države članice vodijo obračune za emisije in odvzeme na zemljiščih, ki so bila v obračunih v skladu s členom 4(4) opredeljena kot kategorija dejavnosti pogozdovanja, ponovnega pogozdovanja ali krčenja gozdov, tudi če se takšna dejavnost na tem zemljišču ne izvaja več.

4. Vsaka država članica pri izračunih za dejavnosti pogozdovanja, ponovnega pogozdovanja in krčenja gozdov določi gozdno površino tako, da uporabi enako površinsko enoto za ocenjevanje, kakor je določena v Prilogi V.

Člen 6

Pravila za obračunavanje gospodarjenja z gozdovi

1. Države članice obračunajo emisije in odvzeme zaradi dejavnosti gospodarjenja z gozdovi, pri čemer se te izračunajo kot emisije in odvzemi v posameznem obračunskem obdobju iz Priloge I, od katerih se odšteje vrednost, ki se izračuna tako, da se število let v zadevnem obračunskem obdobju pomnoži z njihovo referenčno ravno iz Priloge II.

2. Kadar je rezultat izračuna iz odstavka 1 za obračunsko obdobje negativen, države članice v obračune za gospodarjenje z gozdovi vključijo skupne emisije in odvzeme, ki ne presegajo 3,5 % emisij države članice v izhodiščnem letu ali obdobju iz Priloge VI, kakor so bile predložene UNFCCC v ustreznem poročilu zadevne države članice, sprejetem v skladu z ustreznimi sklepi CMP glede izhodiščnega leta ali izhodiščnega obdobja za drugo ciljno obdobje iz Kjotskega protokola, pri čemer se izključijo emisije in odvzemi zaradi dejavnosti iz člena 3(1), (2) in (3), to število pa se pomnoži s številom let v zadevnem obračunskem obdobju.

3. Države članice zagotovijo, da so metode izračuna, ki jih uporabljajo v zvezi z obračuni za dejavnosti gospodarjenja z gozdovi, v skladu z Dodatkom II Sklepa 2/CMP.6 in so skladne z metodami izračuna, uporabljenimi za izračun njihovih referenčnih ravni iz Priloge II, najmanj v zvezi z naslednjimi vidiki:

(a) skladišči ogljika in toplogrednimi plini;

(b) območjem gospodarjenja z gozdovi;

(c) pridobljenimi lesnimi proizvodi;

(d) naravnimi motnjami.

4. Države članice najpozneje eno leto pred koncem posameznega obračunskega obdobja sporočijo Komisiji spremenjene referenčne ravni. Te referenčne ravni so enake ravnem, določenim v aktih, ki so jih odobrili organi UNFCCC ali Kjotskega protokola, ali se, če teh aktov ni, izračunajo v skladu s postopkom in metodologijami, določenimi v ustreznih sklepih, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Kjotskega protokola ali sporazumov, ki iz njiju izhajajo ali ju nadomeščajo.

5. Če se spremenijo ustrezne določbe sklepov 2/CMP.6 ali 2/CMP.7, države članice sporočijo Komisiji spremenjene referenčne ravni, pri katerih se upoštevajo te spremembe, najpozneje šest mesecev po sprejetju teh sprememb.

6. Če so državam članicam na voljo izboljšane metodologije v zvezi s podatki, ki se uporabijo za določitev referenčne ravni iz Priloge II, ali če se znatno izboljša kakovost podatkov, ki so na voljo državam članicam, zadevne države članice opravijo ustrezne tehnične popravke, da se pri obračunavanju gospodarjenja z gozdovi vključijo posledice preračunov. Ti tehnični popravki so enaki katerim koli takšnim popravkom, odobrenim v okviru postopka pregleda UNFCCC v skladu s Sklepom 2/CMP.7. Zadevna država članica sporoči te popravke Komisiji najpozneje v okviru predložitve podatkov v skladu s členom 7(1)(d) Uredbe (EU) št. 525/2013.

7. Za namene odstavkov 4, 5 in 6 države članice navedejo količino letnih emisij, ki so nastale zaradi naravnih motenj in ki so bile vključene v njihove revidirane referenčne ravni, ter način, na katerega so to količino ocenile.

8. Komisija preveri informacije v zvezi z revidiranimi referenčnimi ravni iz odstavkov 4 in 5 ter tehničnimi popravki iz odstavka 6 z namenom zagotoviti skladnost med informacijami, ki se pošljejo UNFCCC, in informacijami, ki jih države članice sporočijo Komisiji.

9. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 12, da posodobi referenčne ravni iz Priloge II, kadar država članica spremeni svojo referenčno raven v skladu z odstavkoma 4 in 5 ter je to odobreno v okviru postopkov UNFCCC.

10. Države članice v obračunih za gospodarjenje z gozdovi upoštevajo vpliv vseh sprememb Priloge II za celotno zadevno obračunsko obdobje.

Člen 7

Pravila za obračunavanje pridobljenih lesnih proizvodov

1. Vsaka država članica v svojih obračunih v skladu s členom 3(1), (2) in (3) upošteva emisije in odvzeme, ki so posledica sprememb zaloge pridobljenih lesnih proizvodov, vključno z emisijami iz pridobljenih lesnih proizvodov, ki so bili odstranjeni iz njenih gozdov pred 1. januarjem 2013. Izključijo se emisije iz pridobljenih lesnih proizvodov, ki so že bile obračunane v okviru Kjotskega protokola v obdobju 2008–2012 na podlagi takojšnje oksidacije.

2. Države članice v obračunih v skladu s členom 3(1), (2) in (3) v zvezi s pridobljenimi lesnimi proizvodi upoštevajo emisije in odvzeme, ki so posledica sprememb zalog pridobljenih lesnih proizvodov iz naslednjih kategorij, in sicer z uporabo funkcije razkroja prvega reda in privzete vrednosti razpolovnih dob iz Priloge III:

- (a) papirja;
- (b) lesnih plošč in
- (c) žaganega lesa.

Države članice lahko te kategorije dopolnijo z informacijami o lubju, če so podatki, ki so na voljo, pregledni in preverljivi. Prav tako lahko za katero koli od navedenih kategorij uporabijo podkategorije, specifične za posamezno državo. Države članice lahko namesto metodologij in privzetih vrednosti razpolovnih dob iz Priloge III uporabijo metodologije in vrednosti razpolovnih dob, specifične za posamezno državo, če so te metodologije in vrednosti določene na podlagi preglednih in preverljivih podatkov in če so uporabljene metode vsaj tako podrobne in točne kot tiste iz Priloge III.

Za izvožene pridobljene lesne proizvode se podatki, specifični za posamezno državo, nanašajo na vrednosti razpolovnih dob, specifične za posamezno državo, in rabo pridobljenih lesnih proizvodov v državi uvoznici.

Države članice ne uporabljajo vrednosti razpolovnih dob, specifičnih za posamezno državo, za pridobljene lesne proizvode, ki se dajejo na trg v Uniji, če se razlikujejo od tistih, ki jih država članica uvoznica uporablja v svojih obračunih v skladu s členom 3(1), (2) in (3).

Lesni proizvodi, pridobljeni zaradi krčenja gozdov, se obračunajo na podlagi takojšnje oksidacije.

3. Kadar države članice v obračunih v skladu s členom 3(1), (2) in (3) upoštevajo emisije ogljikovega dioksida (CO₂) iz pridobljenih lesnih proizvodov na deponijah trdnih odpadkov, se obračun opravi na podlagi takojšnje oksidacije.

4. Kadar države članice v obračunih upoštevajo emisije iz lesnih proizvodov, ki so bili pridobljeni za namene pridobivanja energije, to naredijo na podlagi takojšnje oksidacije.

Države članice lahko zgolj v informativne namene predložijo podatke o deležu lesa, uporabljenega za namene pridobivanja energije, ki je bil uvožen v Unijo, ter državah porekla takega lesa.

5. Uvoženih pridobljenih lesnih proizvodov, ne glede na izvor, država članica uvoznica ne obračuna. Države članice

zato v svojih obračunih navedejo emisije in odvzeme iz pridobljenih lesnih proizvodov le, če te emisije in odvzemi izvirajo iz pridobljenih lesnih proizvodov, odstranjenih z zemljišč, ki so vključena v njihove obračune v skladu s členom 3(1), (2) in (3).

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 12, da spremeni informacije iz Priloge III zaradi upoštevanja sprememb v aktih, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Kjotskega protokola ali sporazumov, ki iz njiju izhajajo ali ju nadomeščajo.

Člen 8

Pravila za obračunavanje gospodarjenja s polji in pašniki, obnove vegetacije ter osuševanja in ponovne vzpostavitve mokrišč

1. Posamezna država članica v obračunih v zvezi z gospodarjenjem s polji in pašniki upošteva emisije in odvzeme, ki nastanejo pri teh dejavnostih ter se izračunajo kot emisije in odvzemi v posameznem obračunskem obdobju iz Priloge I, od katerih se odšteje vrednost, ki se izračuna tako, da se število let v zadevnem obračunskem obdobju pomnoži s številom emisij in odvzemov, ki so v tej državi članici nastali pri teh dejavnostih v izhodiščnem letu, kakor je določeno v Prilogi VI.

2. Kadar se država članica odloči, da bo pripravila in vodila obračune za obnovo vegetacije in/ali osuševanje in ponovno vzpostavitev mokrišč, uporabi metodo izračuna iz odstavka 1.

Člen 9

Pravila za obračunavanje naravnih motenj

1. Kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavkov 2 in 5 tega člena, lahko države članice neantropogene emisije toplogrednih plinov iz virov, ki so posledica naravnih motenj, izključijo iz izračunov v zvezi z njihovimi obveznostmi obračunavanja v skladu s točkami (a), (b) in (d) člena 3(1).

2. Kadar države članice uporabijo odstavek 1 tega člena, v skladu z metodologijo iz Priloge VII izračunajo raven naravnega ozadja za vsako od dejavnosti iz točk (a), (b) in (d) člena 3(1). Točki (a) in (b) člena 3(1) imata skupno raven naravnega ozadja. Namesto tega lahko države članice uporabijo pregledno in primerljivo metodologijo, specifično za posamezno državo, ki temelji na enoviti in zaključeni časovni vrsti podatkov, med drugim tudi za obdobje 1990–2009.

3. Države članice lahko iz svojih obračunov za sektor LULUCF bodisi letno bodisi ob koncu posameznega obračunskega obdobja izključijo neantropogene emisije toplogrednih plinov iz virov, ki presežejo raven naravnega ozadja, kakor je bila izračunana v skladu z odstavkom 2, kadar:

- (a) emisije v določenem letu obračunskega obdobja presežejo raven naravnega ozadja skupaj s pribitkom. Kadar je raven naravnega ozadja izračunana v skladu z metodo iz Priloge VII, je pribitek enak dvakratnemu standardnemu odklonu časovne vrste, ki se uporabi za izračun ravni naravnega ozadja. Kadar je raven naravnega ozadja izračunana z

uporabo metodologije, specifične za posamezno državo, države članice opišejo način, na katerega je bil določen pribitek, če je tak pribitek potreben. Pri nobeni uporabljeni metodologiji se v obračunskem obdobju ne pričakujejo neto krediti;

(b) države članice izpolnijo zahteve po informacijah iz odstavka 5 in o njih poročajo.

4. Vsaka država članica, ki v določenem letu obračunskega obdobja izključi neantropogene emisije toplogrednih plinov iz virov, ki so posledica naravnih motenj:

(a) za preostalo obračunsko obdobje iz obračuna izključi vse nadaljnje odvzeme na zemljiščih, ki jih prizadenejo naravne motnje in na katerih so nastale emisije iz odstavka 3;

(b) ne izključi emisij, ki so posledica dejavnosti pridobivanja in nujne sečnje, ki so potekale na takih zemljiščih po pojavu naravnih motenj;

(c) ne izključi emisij, ki so posledica predpisanega zažiganja, ki je potekalo na takih zemljiščih v zadevnem letu obračunskega obdobja;

(d) ne izključi emisij na zemljiščih, na katerih je potekalo krčenje gozdov po pojavu naravnih motenj.

5. Države članice lahko neantropogene emisije toplogrednih plinov iz virov, ki so posledica naravnih motenj, izključijo le ob predložitvi preglednih informacij, ki potrjujejo:

(a) da so bila opredeljena vsa zemljišča, ki so jih v zadevnem obračunskem letu prizadele naravne motnje, vključno z njihovo lokacijo, letom in vrstami naravnih motenj;

(b) da na zemljiščih, ki so jih prizadele naravne motnje in v zvezi s katerimi so bile emisije izključene iz obračuna, v preostalem obračunskem obdobju ni potekalo krčenje gozda;

(c) preverljive metode in merila, ki bodo uporabljeni za ugotavljanje krčenja gozda na teh zemljiščih v letih po obračunskem obdobju;

(d) ukrepe, ki jih je država članica sprejela za upravljanje ali nadzor vpliva teh naravnih motenj, če je to izvedljivo;

(e) ukrepe, ki jih je država članica sprejela za sanacijo zemljišč, ki so jih te naravne motnje prizadele, če je to mogoče.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 12, da spremeni zahteve po informacijah iz odstavka 5 tega člena zaradi upoštevanja sprememb aktov, ki jih sprejemajo organi UNFCCC ali Kjotskega protokola.

Člen 10

Informacije o ukrepih za LULUCF

1. Države članice najpozneje 18 mesecev po začetku posameznega obračunskega obdobja iz Priloge I pripravijo informacije o svojih trenutnih in prihodnjih ukrepih za LULUCF, s katerimi bodo omejile ali zmanjšale emisije ter ohranile ali povečale odvzeme, ki nastanejo pri dejavnostih iz člena 3(1), (2) in (3) tega sklepa, ter jih predložijo Komisiji, in sicer v ločenem dokumentu ali kot jasno prepoznaven del svojih nacionalnih strategij za razvoj z nizkimi emisijami ogljika iz člena 4 Uredbe (EU) št. 525/2013 ali drugih nacionalnih strategij ali načrtov v zvezi z LULUCF. Države članice se posvetujejo s številnimi zainteresiranimi stranmi. Kadar država članica predloži take informacije kot del strategij za razvoj z nizkimi emisijami ogljika iz Uredbe (EU) št. 525/2013, se uporablja ustrezni časovni razpored, kakor je naveden v navedeni uredbi.

Informacije o ukrepih za LULUCF zajemajo trajanje ustreznega obračunskega obdobja iz Priloge I.

2. Države članice v informacije o ukrepih za LULUCF vključijo vsaj naslednje informacije v zvezi s posameznimi dejavnostmi iz člena 3(1), (2) in (3):

(a) opis preteklih trendov emisij in odvzemov, vključno, kadar je to možno, z zgodovinskimi trendi, kolikor jih je mogoče razumno rekonstruirati;

(b) napovedi emisij in odvzemov za obračunsko obdobje;

(c) analizo možnosti za omejitev ali zmanjšanje emisij in ohranitev ali povečanje odvzemov;

(d) seznam najprimernejših ukrepov za upoštevanje nacionalnih okoliščin, vključno z okvirnimi ukrepi iz Priloge IV, če je to potrebno, vendar ne omejeno nanje, ki jih država članica načrtuje ali jih je treba izvesti, da bodo dosežene možnosti za ublažitev, kadar so te opredeljene v skladu z analizo iz točke (c);

(e) obstoječe in načrtovane politike za izvajanje ukrepov iz točke (d), vključno s kvantitativnim ali kvalitativnim opisom pričakovanega vpliva teh ukrepov na emisije in odvzeme, ob upoštevanju drugih politik in ukrepov v zvezi s sektorjem LULUCF;

(f) okvirne časovne načrte za sprejetje in izvajanje ukrepov iz točke (d).

3. Komisija lahko državam članicam zagotovi navodila in tehnično pomoč za olajšanje izmenjave informacij.

Komisija lahko v posvetovanju z državami članicami združi ugotovitve, ki jih države članice predstavijo v informacijah o ukrepih za LULUCF, da omogoči lažjo izmenjavo znanja in najboljših praks med državami članicami.

4. Države članice Komisiji do sredine posameznega obračunskega obdobja in do konca posameznega obračunskega obdobja iz Priloge I predložijo poročilo o napredku pri izvajanju ukrepov za LULUCF.

Komisija lahko objavi zbirno poročilo na podlagi poročil iz prvega pododstavka.

Države članice objavijo informacije o svojih ukrepih za LULUCF in poročila iz prvega pododstavka v treh mesecih po tem, ko jih predložijo Komisiji.

Člen 11

Pregled

Komisija pregleda pravila za obračunavanje iz tega sklepa v skladu z ustreznimi sklepi, ki jih sprejmejo organi UNFCCC ali Kjotskega protokola, ali drugo zakonodajo Unije ali jih, če taki sklepi niso na voljo, pregleda do 30. junija 2017 ter po potrebi predloži predlog Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 12

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 2(2), 2(3), 4(8), 6(9), 7(6) in 9(6) se prenese na Komisijo za obdobje osmih let od 8. julija 2013. Komisija pripravi poročilo

o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem osemletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podalžanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz členov 2(2), 2(3), 4(8), 6(9), 7(6) in 9(6) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 2(2), 2(3), 4(8), 6(9), 7(6) in 9(6), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 13

Začetek veljavnosti

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 14

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Strasbourg, 21. maja 2013

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednica

L. CREIGHTON

PRILOGA I

OBRAČUNSKA OBDOBJA IZ ČLENA 3(1)

Obračunsko obdobje	Leta
Prvo obračunsko obdobje	od 1. januarja 2013 do 31. decembra 2020

PRILOGA II

REFERENČNE RAVNI DRŽAVE ČLANICE IZ ČLENA 6

Država članica	Gg ekvivalenta ogljikovega dioksida (CO ₂) na leto
Belgija	– 2 499
Bolgarija	– 7 950
Češka	– 4 686
Danska	409
Nemčija	– 22 418
Estonija	– 2 741
Irska	– 142
Grčija	– 1 830
Španija	– 23 100
Francija	– 67 410
Italija	– 22 166
Ciper	– 157
Latvija	– 16 302
Litva	– 4 552
Luksemburg	– 418
Madžarska	– 1 000
Malta	– 49
Nizozemska	– 1 425
Avstrija	– 6 516
Poljska	– 27 133
Portugalska	– 6 830
Romunija	– 15 793
Slovenija	– 3 171
Slovaška	– 1 084
Finska	– 20 466
Švedska	– 41 336
Združeno kraljestvo	– 8 268

PRILOGA III

FUNKCIJA RAZKROJA PRVEGA REDA IN PRIVZETE VREDNOSTI RAZPOLOVNIH DOB IZ ČLENA 7

Funkcija razkroja prvega reda, ki se začne pri $i = 1900$ in nadaljuje do tekočega leta:

$$(A) \quad C(i+1) = e^{-k} \cdot C(i) + \left[\left(\frac{1-e^{-k}}{k} \right) \right] \cdot Inflow(i)$$

kjer je $C(1900) = 0.0$

$$(B) \quad \Delta C(i) = C(i+1) - C(i)$$

pri čemer je:

i = leto;

$C(i)$ = zaloge ogljika v zalogi pridobljenih lesnih proizvodov na začetku leta i , Gg C;

k = konstanta razkroja prvega reda v enotah leto⁻¹ ($k = \ln(2)/HL$, pri čemer je HL vrednost razpolovnih dob zaloge pridobljenih lesnih proizvodov v letih);

$Inflow(i)$ = vnos v zalogo pridobljenih lesnih proizvodov v letu i , Gg C, leto⁻¹;

$\Delta C(i)$ = sprememba zalog ogljika v zalogi pridobljenih lesnih proizvodov v letu i , Gg C, leto⁻¹.

Privzete vrednosti razpolovnih dob (HL):

2 leti za papir;

25 let za lesne plošče;

35 let za žagani les.

PRILOGA IV

OKVIRNI UKREPI, KI BODO MORDA VKLJUČENI V INFORMACIJE O UKREPIH V SEKTORJU LULUCF, PREDLOŽENE V SKLADU S ČLENOM 10(2)(d)

- (a) Ukrepi v zvezi z gospodarjenjem s polji, kot so:
- izboljšanje agronomskih praks z izbiro boljših sort pridelkov,
 - podaljšanje cikla kolobarjenja in preprečevanje ali zmanjšanje uporabe neobdelane zemlje,
 - izboljšanje gospodarjenja s hranili, obdelovanja tal/ravnanja z ostanki in gospodarjenja z vodami,
 - spodbujanje kmetijsko-gozdarskih praks in preučevanje možnosti za spremembo pokrovnosti/uporabe tal;
- (b) ukrepi v zvezi z gospodarjenjem s pašniki in njihovim izboljšanjem, kot so:
- preprečevanje spreminjanja travnišč v polja in ponovna vzpostavitev prvotnega rastlinstva na poljih,
 - izboljšanje gospodarjenja s pašniki z vključitvijo sprememb intenzivnosti in časa paše,
 - povečanje produktivnosti,
 - izboljšanje gospodarjenja s hranili,
 - izboljšanje upravljanja požarov,
 - uvajanje primernejših vrst in zlasti vrst z globokimi koreninami;
- (c) ukrepi za izboljšanje gospodarjenja s kmetijskimi organskimi tlemi, zlasti šotišči, kot so:
- spodbujanje trajnostnih paludikulturnih praks,
 - spodbujanje prilagojenih kmetijskih praks, kot je zmanjšanje mešanja tal ali ekstenzivne prakse;
- (d) ukrepi za preprečevanje osuševanja in spodbujanje ponovne vzpostavitve mokrišč;
- (e) ukrepi v zvezi z obstoječimi ali delno osušeni barji, kot so:
- preprečevanje nadaljnjega osuševanja,
 - spodbujanje ponovne vzpostavitve mokrišč in barij,
 - preprečevanje požarov na barjih;
- (f) sanacija degradiranih zemljišč;
- (g) ukrepi v zvezi z gozdarskimi dejavnostmi, kot so:
- pogoždovanje in ponovno pogoždovanje,
 - ohranjanje ogljika v obstoječih gozdovih,
 - pospeševanje proizvodnje v obstoječih gozdovih,
 - povečevanje zaloge pridobljenih lesnih proizvodov,
 - spodbujanje gospodarjenja z gozdovi, med drugim z optimizacijo sestave vrst, nego in redčenjem dreves ter ohranjanjem tal;
- (h) preprečevanje krčenja gozdov;
- (i) krepitev varstva pred naravnimi motnjami, kot so požari, škodljivci in vremenske ujme;
- (j) ukrepi za zamenjavo energetskih surovin in materialov z visokimi emisijami toplogrednih plinov s pridobljenimi lesnimi proizvodi.
-

PRILOGA V

MINIMALNE VREDNOSTI ZA VELIKOST POVRŠINE, ZASTORNOST Z DREVJEM IN VIŠINO DREVES, KI JIH DOLOČIJO DRŽAVE ČLANICE ZA OPREDELITEV GOZDA

Država članica	Površina (ha)	Zastornost z drevjem (v %)	Višina dreves (m)
Belgija	0,5	20	5
Bolgarija	0,1	10	5
Češka	0,05	30	2
Danska	0,5	10	5
Nemčija	0,1	10	5
Estonija	0,5	30	2
Irska	0,1	20	5
Grčija	0,3	25	2
Španija	1,0	20	3
Francija	0,5	10	5
Italija	0,5	10	5
Ciper			
Latvija	0,1	20	5
Litva	0,1	30	5
Luksemburg	0,5	10	5
Madžarska	0,5	30	5
Malta			
Nizozemska	0,5	20	5
Avstrija	0,05	30	2
Poljska	0,1	10	2
Portugalska	1,0	10	5
Romunija	0,25	10	5
Slovenija	0,25	30	2
Slovaška	0,3	20	5
Finska	0,5	10	5
Švedska	0,5	10	5
Združeno kraljestvo	0,1	20	2

PRILOGA VI

IZHODIŠČNO LETO ALI OBDOBJE

Država članica	Izhodiščno leto
Belgija	1990
Bolgarija	1988
Češka	1990
Danska	1990
Nemčija	1990
Estonija	1990
Irska	1990
Grčija	1990
Španija	1990
Francija	1990
Italija	1990
Ciper	
Latvija	1990
Litva	1990
Luksemburg	1990
Madžarska	1985-87
Malta	
Nizozemska	1990
Avstrija	1990
Poljska	1988
Portugalska	1990
Romunija	1989
Slovenija	1986
Slovaška	1990
Finska	1990
Švedska	1990
Združeno kraljestvo	1990

PRILOGA VII

IZRAČUNAVANJE RAVNI NARAVNEGA OZADJA NARAVNIH MOTENJ

1. Države članice za izračun ravni naravnega ozadja predložijo informacije o ravneh emisij, ki so jih naravne motnje povzročile v preteklosti. Države članice pri tem:
 - (a) predložijo informacije o vrsti oz. vrstah naravnih motenj, ki so vključene v oceno;
 - (b) za te vrste naravnih motenj vključijo ocene skupnih letnih emisij za obdobje 1990–2009, ki so razvrščene po dejavnostih iz člena 3(1);
 - (c) potrdijo, da je enovitost časovne vrste zagotovljena za vse zadevne parametre, vključno z minimalno površino, metodologijami za ocenjevanje emisij ter vključenostjo zalog in plinov.
 2. Raven naravnega ozadja se izračuna za dejavnosti iz člena 3(1), za katere namerava država članica uporabiti določbe o naravnih motnjah, in sicer kot povprečje časovne vrste za obdobje 1990–2009, pri čemer se izključijo vsa leta, v katerih so bile zabeležene nenaravne ravni emisij, torej se izključijo skrajna statistična odstopanja. Ta se določijo na podlagi iteracije, kakor sledi:
 - (a) izračunata se aritmetična povprečna vrednost in standardni odklon celotne časovne vrste za obdobje 1990–2009;
 - (b) iz časovne vrste se izključijo vsa leta, v katerih se letne emisije od povprečja razlikujejo za več kot dvakratnik standardnega odklona;
 - (c) znova se izračunata aritmetična povprečna vrednost in standardni odklon celotne časovne vrste za obdobje 1990–2009, pri čemer se ne upoštevajo leta, izključena na podlagi točke (b);
 - (d) koraka (b) in (c) se ponavljata, dokler skrajnih odstopanj ni več.
-

II

(Nezakonodajni akti)

SKLEPI

SKLEP EVROPSKEGA SVETA

z dne 22. maja 2013

o številu članov Evropske komisije

(2013/272/EU)

EVROPSKI SVET JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 17(5) Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropski svet se je na zasedanjih 11. in 12. decembra 2008 ter 18. in 19. junija 2009 seznanil s pomisleki Ircev glede Lizbonske pogodbe in se posledično dogovoril, da bo v primeru začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe v skladu s potrebnimi pravnimi postopki sprejet sklep, po katerem bo v Komisiji še naprej zastopan en državljani iz vsake države članice.
- (2) Sklep o številu članov Komisije bi bilo treba sprejeti pravočasno pred imenovanjem Komisije, ki bo svoje naloge prevzela 1. novembra 2014.
- (3) Posledice tega sklepa bi bilo treba spremljati –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Komisijo sestavlja število članov, ki je vključno s predsednikom in visokim predstavnikom Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko enako številu držav članic.

Člen 2

Zaradi učinka tega sklepa na delovanje Komisije ga Evropski svet pregleda pravočasno bodisi pred imenovanjem prve Komisije po datumu pristopa tridesete države članice bodisi pred imenovanjem Komisije, ki bo nasledila Komisijo, ki bo svoje naloge prevzela 1. novembra 2014, kar nastopi prej.

Člen 3

Ta sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. novembra 2014.

V Bruslju, 22. maja 2013

Za Evropski svet

Predsednik

H. VAN ROMPUY

Cena naročnine 2013 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 300 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 420 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	910 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL